

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
prof. dr hab. Piotr Gliński

Warszawa, 03 stycznia 2019 r.

DWIM-WA.551.9.2017.MC

Związek Producentów Audio-Video ZPAV
ul. Kruczkowskiego 12/2
00-380 Warszawa

Związek Artystów Wykonawców STOART
ul. Nowy Świat 64
00-357 Warszawa

Stowarzyszenie Twórców Ludowych
ul. Grodzka 14
20-112 Lublin

Stowarzyszenie Filmowców Polskich
ul. Krakowskie Przedmieście 7
00-068 Warszawa

**Stowarzyszenie Artystów Wykonawców
Utworów Muzycznych
i Słowno-Muzycznych SAWP**
ul. Tagore 3
02-647 Warszawa

**ZASP – Stowarzyszenie Polskich Artystów
Teatru, Filmu, Radia i Telewizji**
al. Ujazdowskie 45, 00-536 Warszawa

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, zwanej dalej „kpa”), w związku z art. 127 § 3 kpa oraz w związku z art. 107¹ ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016, poz. 666, zwanej dalej „Pr. Aut.”) oraz w związku z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1293, zwana dalej „ustawą o zbiorowym zarządzaniu”) po rozpoznaniu wniosków Stowarzyszenia Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie z dnia (...) czerwca 2016 r., Związku Producentów Audio-Video ZPAV z siedzibą w Warszawie z dnia (...) czerwca 2016 r. i Stowarzyszenia Twórców Ludowych z siedzibą w Lublinie z dnia (...) lipca 2016 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 czerwca 2016 r., mocą której Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego wyznaczył Związek Artystów Wykonawców

STOART do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie (znak sprawy: DWIM-WA.MZ-0261/22/14, znak pisma: DWIM/527/16), zwaną dalej także „zaskarżoną decyzją”, postanawiam:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny sprawy

1. W dniu (...) października 2014 r. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego (zwany dalej „Ministrem”), na podstawie art. 61 § 1 oraz art. 61 § 4¹ kpa w związku z art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie wyznaczenia jednej organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie. O wszczęciu z urzędu powyższego postępowania administracyjnego Minister zawiadomił wszystkie podmioty będące stronami tego postępowania, tj.: Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (zwane dalej „SAWP”); ZASP – Stowarzyszenie Polskich Artystów Teatru, Filmu, Radia i Telewizji z siedzibą w Warszawie (zwane dalej „ZASP”); Stowarzyszenie Twórców Ludowych z siedzibą w Lublinie (zwane dalej „STL”); Związek Producentów Audio-Video ZPAV z siedzibą w Warszawie (zwany dalej „ZPAV”); Stowarzyszenie Filmowców Polskich z siedzibą w Warszawie (zwane dalej „SFP”) oraz Związek Artystów Wykonawców STOART z siedzibą w Warszawie (zwany dalej „STOART”). W treści zawiadomienia Minister wskazał, że:

- każda z organizacji zbiorowego zarządzania, do której skierowano zawiadomienie, jest stroną przedmiotowego postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 kpa w związku z art. 107¹ ust. 3 oraz art. 107¹ ust. 2 Pr. Aut., albowiem na mocy zezwolenia Ministra na zbiorowe zarządzanie prawami pokrewnymi (lub autorskimi) każda ze wspomnianych organizacji uzyskała prawo do wykonywania zbiorowego zarządu prawami pokrewnymi na polu eksploatacji odtwarzanie;
- przesłanką wszczęcia przedmiotowego postępowania administracyjnego jest niezawarcie przez wymienione organizacje zbiorowego zarządzania porozumienia dotyczącego wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie w ciągu 6 miesięcy od daty prawomocnego zatwierdzenia tabel wynagrodzeń przez Komisję Prawa Autorskiego na ww. polu eksploatacji, zgodnie z art. 107¹ ust. 3 w związku z art. 107¹ ust. 2 Pr. Aut.; wskazany powyżej 6-miesięczny termin upłynął z dniem 25 grudnia 2013 r.;
- nie doszło do zawarcia pomiędzy tymi organizacjami porozumienia, w którym wskazana byłaby jedna z organizacji zbiorowego zarządzania spośród organizacji reprezentujących uprawnionych z tytułu praw pokrewnych do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie;
- na podstawie art. 50 § 1 kpa Minister wezwał każdą ze stron postępowania do pisemnego złożenia wyjaśnień, czy dana organizacja zbiorowego zarządzania wyraża zainteresowanie byciem wyznaczoną jako jedna organizacja zbiorowego zarządzania

1. Omyłkowo wskazanych jako art. 64 § 1 oraz art. 64 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie.

2. W odpowiedzi na powyższe:

- pismem z dnia (...) października 2014 r. ZPAV wyraził zainteresowanie byciem wyznaczonym jako jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie;
- pismem z dnia (...) października 2014 r. STOART oświadczył, że wyraża wolę oraz gotowość przyjęcia obowiązków jedynej organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie;
- pismem z dnia (...) października 2014 r. ZASP wskazał, iż nie wyraża zainteresowania byciem wyznaczonym jako jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie;
- pismem z dnia (...) października 2014 r. SFP poinformowało, że nie jest zainteresowane byciem wyznaczoną jako jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie;
- pismem z dnia (...) października 2014 r. STL wskazało, że nie wyraża zainteresowania byciem wyznaczoną jako jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie;
- pismem z dnia (...) października 2014 r. SAWP oświadczył, że organizacją wyznaczoną na podstawie art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. powinien być ZPAV.

3. W dniu (...) lutego 2015 r. Minister, na podstawie art. 36 § 1 kpa, wydał postanowienie o niezafatwieniu przedmiotowej sprawy w terminie, podał przyczyny zwłoki, wskazał nowy termin zafatwienia sprawy na dzień (...) czerwca 2015 r.

4. W związku z wyrażeniem zainteresowania byciem wyznaczoną jako jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie jedynie przez dwie spośród sześciu stron postępowania, tj. przez ZPAV oraz STOART, Minister – w celu weryfikacji przesłanek, określonych w art. 107¹ ust. 3 *in fine* Pr. Aut. – wezwał odrębnie ZPAV oraz STOART pismami z dnia (...) lutego 2015 r. do złożenia wyjaśnień oraz przedłożenia dokumentów dotyczących:

1. struktury organizacyjnej od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
2. siedziby, adresów oraz zakresów terytorialnych i przedmiotowych sieci terenowych placówek wykonujących zbiorowy zarząd na polu eksploatacji odtwarzanie od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie, wraz z informacją o zmianach tej struktury w ww. okresie oraz informacją, czy zakres terytorialny działania sieci terenowych placówek obejmuje terytorium całej Polski;
3. ilości pracowników oraz współpracowników wykonujących czynności z zakresu zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie na dzień udzielenia odpowiedzi na wezwanie, wraz ze wskazaniem na jakiej podstawie prawnej (umowa o pracę, umowa cywilnoprawna) osoby te wykonują ww. czynności oraz podaniem zasad ustalania wysokości wynagrodzeń w tych umowach;

4. wskazania, czy w okresie od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie wykonywano zbiorowy zarząd na ww. polu eksploatacji w oparciu o porozumienie zawarte z inną krajową organizacją zbiorowego zarządzania. W przypadku odpowiedzi pozytywnej Minister wezwał do wskazania stron ww. porozumienia/porozumień; okresu obowiązywania ww. porozumienia/ porozumień; repertuaru objętego ww. porozumieniem/porozumieniami; treści ww. porozumienia/porozumień;
5. podjętych przygotowań oraz strategii prowadzenia zbiorowego zarządu w przypadku wyłonienia w niniejszym postępowaniu jako jednej organizacji uprawnionej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, w tym przedłożenia wzoru umowy, która będzie zawierana z użytkownikami przedmiotów praw pokrewnych w takim przypadku;
6. prognozowanej wysokości kosztów inkasa wynagrodzeń w przypadku wyłonienia w niniejszym postępowaniu jako jednej organizacji uprawnionej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie wraz ze wskazaniem podstaw obliczenia ww. prognoz;
7. planowanego trybu i sposobu podziału stawek wynagrodzeń oraz terminu ich przekazania uprawnionym organizacjom zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi wynikającymi z tabeli stawek wynagrodzeń za odtwarzanie utworów i przedmiotów praw pokrewnych zatwierdzonej orzeczeniem Komisji Prawa Autorskiego z dnia 10 lipca 2013 r., sygn. akt. DWIM.PZ-006/1-5/12 (zwanej w dalszej części „Zatwierdzoną tabelą”), w tym części stawek wynagrodzeń zainkasowanych na rzecz podmiotów uprawnionych z tytułu praw pokrewnych reprezentowanych na zasadzie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia;
8. procedury zawierania umów na polu eksploatacji odtwarzanie od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie wraz z informacją o zmianach tej procedury w ww. okresie;
9. wskazania czy, a jeżeli tak, to w jaki sposób i czy każdorazowo ustalany jest fakt odtwarzania przedmiotów praw pokrewnych przez danego użytkownika przed zawarciem z nim umowy;
10. wskazania czy przed zawarciem umowy z użytkownikiem przedmiotów praw pokrewnych oceniane jest, czy odtwarzanie przez użytkownika przedmiotów praw pokrewnych odbywa się na podstawie licencji ustawowej, o której mowa w art. 24 ust. 2 Pr. Aut., a w związku z tym, czy są podstawy do zawarcia z danym użytkownikiem umowy. W przypadku odpowiedzi pozytywnej Minister wezwał do wskazania kryteriów dokonywania takiej oceny, w przypadku zaś odpowiedzi negatywnej wskazania, z jakich powodów taka ocena nie jest dokonywana;
11. liczby członków wraz z informacją, ilu z nich przysługuje czynne i bierne prawo wyborcze do organów statutowych danej organizacji według stanu na dzień udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
12. liczby członków, którzy powierzyli danej organizacji swoje prawa w zbiorowe zarządzanie na polu eksploatacji odtwarzanie, według stanu na dzień udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
13. liczby podmiotów (osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym odrębne przepisy przyznają zdolność prawną) niebędących członkami danej organizacji, które powierzyły jej swoje prawa w zbiorowe zarządzanie, z wyłączeniem umów o wzajemnej lub jednostronnej reprezentacji, według stanu na dzień udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
14. liczby podmiotów (osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym odrębne przepisy przyznają zdolność prawną), których prawami dana organizacja zarządza na polu eksploatacji odtwarzanie na

podstawie umów o wzajemnej lub jednostronnej reprezentacji zawartych z krajowymi i zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania według stanu na dzień udzielenia odpowiedzi na wezwanie;

15. porozumień (umów) o wzajemnej lub jednostronnej reprezentacji zawartych z zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania upoważniających do zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu eksploatacji odtwarzanie na terytorium Polski (wraz ze wskazaniem stron, daty zawarcia oraz okresu obowiązywania ww. porozumień) od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
16. liczby umów zawartych na polu eksploatacji odtwarzanie w poszczególnych latach od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie, w tym liczby umów obowiązujących na dzień udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
17. wysokości wynagrodzeń zainkasowanych przez daną organizację na polu eksploatacji odtwarzanie w poszczególnych latach od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządzania na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
18. wysokości wynagrodzeń wypłaconych uprawnionym z pola eksploatacji odtwarzanie:
 - od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
 - w poszczególnych latach od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
19. wysokości wynagrodzeń niewypłaconych uprawnionym z pola eksploatacji odtwarzanie:
 - od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie;
 - za poszczególne lata od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie wraz z wyjaśnieniem powodów niewypłacenia ww. wynagrodzeń;
20. podania czy, a jeżeli tak, to na jakiej podstawie prawnej, wykonywany był zbiorowy zarząd prawami pokrewnymi podmiotów, które nie powierzyły danej organizacji przysługujących im praw w zbiorowy zarząd;
21. w przypadku wskazania, iż zbiorowy zarząd na rzecz podmiotów, o których mowa w pkt 20 powyżej był wykonywany Minister wezwał do wskazania w jaki sposób każda z organizacji poszukiwała podmioty uprawnione do zainkasowania na ich rzecz wynagrodzeń wraz z przedłożeniem dowodów przeprowadzenia ww. poszukiwań;
22. liczby spraw sądowych wytoczonych przeciwko użytkownikom korzystającym z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie w poszczególnych latach od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie wraz ze wskazaniem łącznej wysokości wartości przedmiotu sporu dochodzonych w ww. sprawach oraz wysokości prawomocnie zasądzonych kwot na rzecz poszczególnych organizacji w ww. sprawach.

5. Pismem z dnia (...) lutego 2015 r. Minister zawiadomił strony postępowania, że dokona weryfikacji spełniania przesłanek, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., jedynie w stosunku do tych organizacji zbiorowego zarządzania, które uprzednio wyraziły zainteresowanie pełnieniem funkcji organizacji wyznaczonej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, tj. w stosunku do ZPAV oraz STOART. Jednocześnie Minister wezwał pozostałe strony postępowania do niezwłocznego poinformowania o ewentualnej zmianie ich

stanowiska w przedmiocie zainteresowania pełnieniem przez nie funkcji organizacji wyznaczonej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń w zakresie praw pokrewnych na polu odtwarzania w celu skierowania do takich organizacji osobnego wezwania zmierzającego do weryfikacji spełniania przez nie przesłanek, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.

6. Pismem z dnia (...) marca 2015 r. ZPAV złożył odpowiedź na wezwanie Ministra z dnia (...) lutego 2015 r.

7. STOART złożył odpowiedź na wezwanie Ministra pismem z dnia (...) marca 2015 r., które zostało następnie uzupełnione pismem z dnia (...) maja 2015 r. W piśmie tym STOART odniósł się również do niektórych twierdzeń ZPAV zawartych w piśmie z dnia (...) marca 2015 r., jak również poinformował o nieprawidłowych, zdaniem STOART, praktykach ZPAV w zakresie zawierania umów z użytkownikami.

8. W dniu (...) maja 2015 r. Minister, na podstawie art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., skierował prośbę o wyrażenie opinii w sprawie wyznaczenia jednej organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzania do 35 następujących podmiotów należących do poszczególnych kategorii, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., tj.: SAWP; ZASP; STL; ZPAV; SFP; STOART; Polskiego Stowarzyszenia Jazzowe'go z siedzibą w Warszawie; Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków z siedzibą w Warszawie; Stowarzyszenia Muzyków Rozrywkowych w Polsce z siedzibą w Warszawie; Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych z siedzibą w Opolu; Polskiego Stowarzyszenia Perkusyjnego z siedzibą w Opolu; Stowarzyszenia Flecistów Polskich z siedzibą we Wrocławiu; Polskiego Stowarzyszenia Kontrabasistów z siedzibą we Wrocławiu; Stowarzyszenia Akordeonistów Polskich z siedzibą w Warszawie; Polskiego Stowarzyszenia Bluesowego z siedzibą w Poznaniu; Polskiego Związku Chórów i Orkiestr z siedzibą w Warszawie; Krajowej Izby Producentów Audiowizualnych z siedzibą w Warszawie; Stowarzyszenia Niezależnej Fonografii Polskiej z siedzibą w Warszawie; Polskiej Konfederacji Pracodawców LEWIATAN z siedzibą w Warszawie; Business Center Club z siedzibą w Warszawie; Związku Rzemiosła Polskiego z siedzibą w Warszawie; Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie; Krajowej Izby Gospodarczej z siedzibą w Warszawie; Stowarzyszenia Hotelarzy i Restauratorów Niezależnych z siedzibą w Bydgoszczy; Polskiej Izby Hotelarstwa z siedzibą w Warszawie; Izby Gospodarczej Hotelarstwa Polskiego z siedzibą w Warszawie; Stowarzyszenia Organizatorów Imprez Artystyczno – Rozrywkowych i Sportowych z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim; Stowarzyszenia Dystrybutorów Filmowych z siedzibą w Warszawie; Polskiego Stowarzyszenia Prezentatorów Muzycznych – DJ UNION z siedzibą w Krakowie; Polskiej Izby Gospodarczej Restauratorów i Hotelarzy z siedzibą w Gdańsku; Polskiego Stowarzyszenia Nowe Kina z siedzibą w Warszawie; Polskiego Związku Fitness & Wellness z siedzibą w Gdańsku; Polskiego Związku Pracodawców Fitness z siedzibą w Warszawie; Polskiej Rady Centrów Handlowych z siedzibą w Warszawie oraz Polskiego Stowarzyszenia Przewoźników Autokarowych z siedzibą w Warszawie.

9. Odpowiedź na prośbę Ministra z dnia (...) maja 2015 r. o wyrażenie opinii udzieliły następujące podmioty:

9.1. pismem z dnia (...) maja 2015 r. Stowarzyszenie Polskich Artystów Muzyków, które zarekomendowało wybór STOART;

9.2. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. Stowarzyszenie Muzyków Rozrywkowych w Polsce, które zarekomendowało wybór STOART;

- 9.3. pismem z dnia (...) kwietnia 2015 r. Polskie Stowarzyszenie Jazzowe zarekomendowało Ministrowi wyznaczenie STOART;
 - 9.4. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w ww. sprawie złożył STOART podtrzymując swą wolę podjęcia się roli organizacji wskazanej do dokonywania wspólnego poboru na polu eksploatacji publicznie odtwarzanie;
 - 9.5. w odpowiedzi na prośbę Ministra ZPAV złożył dwa pisma:
 - w piśmie z dnia (...) maja 2015 r. ZPAV wyraził swoje zaniepokojenie faktem skierowania przez Ministra prośby o wyrażenie opinii jednocześnie do STOART oraz do Polskiego Stowarzyszenia Jazzowego, Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków i Stowarzyszenia Muzyków Rozrywkowych w Polsce, będących – jak wskazał – organizacjami założycielskimi STOART;
 - w piśmie z dnia (...) czerwca 2015 r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wyraził zainteresowanie byciem wyznaczonym w niniejszym postępowaniu. W piśmie tym ZPAV przedstawił również stanowisko odnośnie niektórych merytorycznych aspektów sprawy;
 - 9.6. pismem z dnia (...) maja 2015 r. opinię w sprawie złożyło Stowarzyszenie Flecistów Polskich, które zarekomendowało wybór STOART postępowaniu;
 - 9.7. pismem z dnia (...) maja 2015 r. opinię w sprawie złożyła Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego, która wskazała, że wobec zaproponowania w piśmie Ministra dwóch organizacji zbiorowego zarządu w chwili obecnej nie ma znaczenia, czy wspólny pobór wynagrodzeń będzie wykonywał ZPAV, czy STOART. W ocenie Izby istotną kwestią jest, aby pobór ten wykonywany był w sposób sprawny i rzetelny, zgodnie z prawem oraz w pełni realizował założenia ustawowe;
 - 9.8. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyło Stowarzyszenie Niezależna Fonografia Polska, które zarekomendowało wybór ZPAV;
 - 9.9. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyło SAWP, które zarekomendowało wyznaczenie ZPAV;
 - 9.10. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyło Polskie Stowarzyszenie Nowe Kina wskazując, że prośba Ministra o wyrażenie opinii przez Stowarzyszenie nie została uzupełniona informacją na temat ZPAV i STOART pozwalającą na rozważenie, która z tych organizacji ma lepszą możliwość wykonywania sprawnego i transparentnego wspólnego poboru wynagrodzeń. W związku z powyższym Stowarzyszenie złożyło prośbę o przesłanie informacji na temat ww. organizacji;
 - 9.11. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyła Polska Izba Hotelarstwa, która zarekomendowała wybór STOART;
 - 9.12. pismem z dnia (...) maja 2015 r. opinię w ww. sprawie złożyło Polskie Stowarzyszenie Kontrabasistów, które zarekomendowało wybór STOART;
 - 9.13. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyło ZASP, które zarekomendowało wybór STOART;
 - 9.14. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyło SFP, które zarekomendowało wybór STOART;
 - 9.15. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyło Polskie Stowarzyszenie Perkusyjne, które zarekomendowało wybór STOART;
 - 9.16. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyło Polskie Stowarzyszenie Prezentatorów Muzyki – DJ UNION, które zarekomendowało wybór ZPAV;
 - 9.17. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożył Polski Związek Pracodawców Fitness, który zarekomendował wybór ZPAV;
 - 9.18. pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. opinię w sprawie złożyła Polska Rada Centów Handlowych, która zarekomendowała wybór ZPAV.
10. Pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. ZPAV uzupełnił swoje stanowisko w sprawie dotyczące planowanego trybu i sposobu podziału stawek wynagrodzeń oraz terminu ich

przekazania uprawnionym organizacjom zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, w tym części stawek wynagrodzeń zainkasowanych na rzecz podmiotów uprawnionych z tytułu praw pokrewnych reprezentowanych na zasadzie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia.

11. Pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. SAWP wyraził swoje stanowisko odnośnie pisma STOART z dnia (...) marca 2015 r. SAWP wskazał, iż wyjaśnienia STOART nasuwają szereg uwag krytycznych, a następnie odniósł się do każdego z 22 wyjaśnień STOART udzielonych w jego piśmie.

12. W dniu (...) lipca 2015 r. Minister wydał postanowienie o niezafatwieniu sprawy w terminie wraz ze wskazaniem nowego terminu.

13. Pismem z dnia (...) czerwca 2015 r. STOART poinformował Ministra o nieetycznym i naruszającym interesy artystów wykonawców oraz producentów fonogramów działaniu ZPAV. STOART wskazał, że konkurujący z nim w niniejszym postępowaniu ZPAV, a także związany z nim porozumieniem SAWP, celują w rozpowszechnianiu informacji bądź wyolbrzymiających zaprzeszłe błędy STOART, bądź tworzących zgoła fałszywy obraz STOART.

14. Pismem z dnia (...) lipca 2015 r. (...) przedłożył kopię wewnętrznej korespondencji ZPAV wyrażając zaniepokojenie w związku z praktykami, jakie w dalszym ciągu zdaje się prowadzić ZPAV. (...) wskazał, że odbiera od użytkowników sygnały, iż inspektorzy ZPAV rozpowszechniają informację o rzekomym tytule ZPAV do zawierania umów ustalających stawkę wynagrodzeń za cały repertuar wszystkich artystów wykonawców za publiczne odtwarzanie oraz namawiają przedsiębiorców do wypowiedzania umów, które wcześniej zawarli ze STOART.

15. Pismem z dnia (...) sierpnia 2015 r. STOART wskazał, że ZPAV w piśmie z dnia (...) lipca 2015 r. przyznał, że za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie ma prawo pobierać pełne wynagrodzenie wynikające z zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego tabel wynagrodzeń. STOART wskazał również, że ZPAV oświadczył, iż jest gotowy do niezwłocznego przekazania uprawnionej organizacji zbiorowego zarządzania należnej części wynagrodzenia, jeżeli „wytropi” ona, że ZPAV zawarł umowę z użytkownikiem oraz wykaże jaki (czyj) repertuar był odtwarzany w lokalu użytkownika i w jakich proporcjach. STOART uznał, że takie oświadczenie ZPAV oznacza świadome, nieuczciwe działanie na szkodę artystów wykonawców, którzy powierzyli swoje prawa innej organizacji niż SAWP, gdyż ZPAV ma świadomość, iż nie ma żadnej możliwości wiarygodnego wykazania, jaki repertuar jest odtwarzany w danym lokalu w czasie trwania umowy zawartej przez ZPAV z użytkownikiem.

16. W związku z uzyskanymi od ZPAV informacjami w odpowiedzi na wezwanie Ministra z dnia (...) lutego 2015 r., jak również w związku z uzyskanymi od STOART informacjami pismem z dnia (...) sierpnia 2015 r. Minister wezwał ZPAV do zajęcia stanowiska, w tym do odniesienia się do kwestii poruszanych przez STOART.

17. Pismem z dnia (...) sierpnia 2015 r. Minister wezwał STOART do złożenia dalszych wyjaśnień w sprawie.

18. W dniu (...) sierpnia 2015 r. Minister, na podstawie art. 36 § 1 i § 2 kpa, wydał postanowienie o niezafatwieniu sprawy w terminie wraz ze wskazaniem nowego terminu zafatwienia sprawy.

19. Pismem z dnia (...) września 2015 r. ZPAV złożył wyjaśnienia w odpowiedzi na wezwanie Ministra z dnia (...) sierpnia 2015 r.
20. Pismem z dnia (...) września 2015 r. STOART złożył wyjaśnienia w odpowiedzi na wezwanie Ministra z dnia (...) sierpnia 2015 r.
21. Pismem z dnia (...) października 2015 r. ZPAV poinformował, że w nawiązaniu do pisma z dnia (...) września 2015 r., w dniu (...) października 2015 r. Komenda Rejonowa Policji Warszawa I, Wydział do Walki z Przedsiębiorczością Gospodarczą wszczęła pod nr (...) dochodzenie o przestępstwo z art. 267 § 1 i § 4 Kodeksu karnego, w sprawie bezprawnego uzyskania w nieokreślonym miejscu i czasie, jednak nie później niż (...) sierpnia 2015 r., dostępu do informacji, a następnie jej ujawnienia, działając tym samym na szkodę ZPAV. ZPAV załączył kopię zawiadomienia.
22. W dniu (...) października 2015 r. Minister na podstawie art. 10 § 1 kpa zawiadomił strony postępowania o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji w sprawie.
23. Pismem z dnia (...) października 2015 r. odpowiedź na zawiadomienie Ministra z dnia 8 października 2015 r. złożył STOART, podtrzymując w całości swoje dotychczasowe stanowisko. Jednocześnie STOART odniósł się do tych okoliczności sprawy, które – jego zdaniem – budzą szczególne wątpliwości i zastrzeżenia.
24. Pismem z dnia (...) października 2015 r. odpowiedź na zawiadomienie Ministra z dnia (...) października 2015 r. złożył ZPAV, podtrzymując w całości swoje dotychczasowe stanowisko i przytaczając ponownie wcześniej podnoszone argumenty.
25. Pismem z dnia (...) października 2015 r. odpowiedź na zawiadomienie Ministra z dnia (...) października 2015 r. złożył ZASP podtrzymując w całości swoje dotychczasowe stanowisko, tj. popierające wyznaczenie STOART. ZASP wskazał w szczególności, że dotychczasowa działalność STOART, wyniki, liczba zawartych umów oraz potencjał organizacyjny, wskazuje, że organizacja ta spełnia wszelkie kryteria do wyznaczenia do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie. ZASP powtórzył, że na podstawie porozumienia powierzył STOART wykonywanie poboru wynagrodzeń w tym zakresie na rzecz artystów wykonawców reprezentowanych przez ZASP. ZASP wskazał ponadto, że aktualnie STOART zawiera już stosowne umowy z użytkownikami i dokonuje poboru wynagrodzeń reprezentowanych przez ZASP artystów wykonawców na polu eksploatacji odtwarzanie w sposób zgodny z tym porozumieniem i spełniający oczekiwania ZASP.
26. Pismem z dnia (...) października 2015 r. odpowiedź na zawiadomienie Ministra z dnia (...) października 2015 r. złożył SAWP podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko, tj. popierając wyznaczenie ZPAV. SAWP nie przedstawiło nowych twierdzeń w sprawie.
27. Pismem z dnia (...) października 2015 r. STOART poinformował, że wystąpił do Stowarzyszenia Autorów ZAiKS z propozycją podjęcia ścisłej współpracy w zakresie wspólnego inkasa wynagrodzeń autorskich i pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, czyli stworzenia tzw. „jednego okienka”. W załączeniu do pisma skierowanego do Ministra STOART przedłożył swoje pismo z dnia (...) października 2015 r. adresowane do Przewodniczącego Zarządu Stowarzyszenia Autorów ZAiKS oraz odpowiedź Stowarzyszenia Autorów ZAiKS z dnia (...) października 2015 r.

28. Pismem z dnia (...) października 2015 r. odpowiedź na zawiadomienie Ministra z dnia (...) października 2015 r. złożyło SFP, które podtrzymało swoje dotychczasowe stanowisko, tj. opowiadające się za wyznaczeniem STOART.

29. W dniu (...) października 2015 r. Minister, na podstawie art. 36 § 1 i 2 kpa, wydał postanowienie o niezafatwieniu przedmiotowej sprawy w terminie, podał przyczyny zwłoki, wyznaczył nowy termin zafatwienia sprawy na dzień (...) grudnia 2015 r. oraz uzasadnił wybór nowego terminu zafatwienia sprawy.

30. Pismem z dnia (...) października 2015 r. odpowiedź na zawiadomienie Ministra z dnia (...) października 2015 r. złożyło STL, które podtrzymało swoje dotychczasowe stanowisko, tj. opowiedziało się za wyznaczeniem ZPAV.

31. W dniu (...) stycznia 2016 r. Minister wydał postanowienie o niezafatwieniu przedmiotowej sprawy w terminie, podał przyczyny zwłoki, wyznaczył nowy termin zafatwienia sprawy na dzień (...) stycznia 2016 r.

32. W dniu (...) lutego 2016 r. Minister wydał postanowienie o niezafatwieniu przedmiotowej sprawy w terminie, podał przyczyny zwłoki, wyznaczył nowy termin zafatwienia sprawy na dzień (...) lutego 2016 r.

33. W dniu (...) lutego 2016 r. wpłynęło do Ministra pismo STOART informujące, że STOART nie doszedł ze ZPAV do porozumienia w przedmiocie wspólnego poboru wynagrodzeń na polu eksportacji odtwarzania.

34. W dniu (...) lutego 2016 r. wpłynęło do Ministra pismo ZPAV nawiązujące w szczególności do spotkania odbytego w dniu (...) stycznia 2016 r. z inicjatywy Ministra z organizacjami zbiorowego zarządzania zajmującymi się poborem wynagrodzeń z tytułu odtwarzania, poświęconego możliwości stworzenia tzw. „jednego okienka”, tj. umożliwienia przedsiębiorcom zawierania jednej umowy regulującej zobowiązania z tytułu odtwarzania wobec wszystkich uprawnionych, a zatem nie tylko uprawnionych z tytułu praw pokrewnych, ale też praw autorskich.

35. W dniu (...) lutego 2016 r. wpłynęło do Ministra pismo SAWP nawiązujące do spotkania odbytego w dniu (...) września 2015 r. w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego dotyczącego ustalenia pomiędzy SAWP i STOART zasad podziału wynagrodzeń pobieranych na polu odtwarzania na rzecz artystów wykonawców, wynikających z Zatwierdzonej tabeli.

36. W toku przedmiotowego postępowania administracyjnego i w związku z nim wpłynęły do Ministra ponadto:

- a. wiadomość elektroniczna z (...) grudnia 2014 r. od (...) z International Federation of the Phonographic Industry, zawierająca kopię listu pt. „*Appointing a collective management organization for public performance rights*” sporządzonego przez (...) – dyrektor zarządzającą International Federation of the Phonographic Industry;
- b. w dniu (...) stycznia 2015 r. pismo z (...) z siedzibą w (...) z dnia (...) stycznia 2015 r. zwracającego się do Ministra z apelem o niewyznaczenie w ramach postępowania STOART;
- c. w dniu (...) lutego 2015 r. pismo (...) z dnia (...) stycznia 2015 r. popierające dążenia STOART do wskazania tej instytucji przez Ministra jako jednej organizacji

- uprawnionej do pobierania w imieniu artystów wykonawców wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu publicznych odtworzeń;
- d. w dniach (...) marca 2015 r. na adres elektronicznej skrzynki pocztowej Departamentu Własności Intelektualnej i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego wiadomości elektroniczne: od (...),(...) oraz (...) zawierające prośby o niewyznaczenie STOART;
 - e. pismo z dnia (...) czerwca 2015 r. (...) z siedzibą w Warszawie, rekomendujące Ministrowi wyznaczenie ZPAV;
 - f. pismo z dnia (...) czerwca 2015 r. (...) z siedzibą w Warszawie rekomendujące Ministrowi wyznaczenie ZPAV;
 - g. w dniach (...) czerwca 2015 r. na adres elektronicznej skrzynki pocztowej Departamentu Własności Intelektualnej i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego wiadomości elektroniczne od: (...) z (...) w (...);(...) z (...) w (...);(...) z (...) ze (...);(...) z hotelu (...);(...) z restauracji (...);(...) z adresu elektronicznego: (...);(...) z adresu elektronicznego: (...);(...) ze (...);(...) z adresu elektronicznego: (...);(...) z (...) z siedzibą w (...);(...) z adresu elektronicznego: (...);(...) z adresu elektronicznego: (...); (...) z adresu elektronicznego: (...); (...) z adresu elektronicznego: (...); (...) z adresu elektronicznego: (...);(...) z (...) oraz (...) z (...), zwracające się z prośbą o niewyznaczenie STOART;
 - h. pismo z dnia (...) czerwca 2015 r. Polskiej Rady Muzycznej w Warszawie rekomendujące Ministrowi wyznaczenie STOART;
 - i. pismo z dnia (...) czerwca 2015 r. pt. „*Apel polskiej branży muzycznej*” złożone na firmowym ZPAV oraz podpisane przez przewodniczącego Zarządu ZPAV (...), zawierające prośbę o wyznaczenie ZPAV do roli jedynej organizacji uprawnionej do inkasowania wynagrodzenia za odtwarzanie przedmiotów praw pokrewnych na rzecz artystów wykonawców i producentów;
 - j. pismo z dnia (...) czerwca 2015 r. pt. „*Apel polskich artystów wykonawców*” zwracające się do Ministra z apelem, aby nie dopuścić do powierzenia funkcji inkasa organizacji STOART, której działalność nie daje rękojmi należytego prowadzenia inkasa i nie gwarantuje podziału środków tak, by trafiły one do artystów, którym są one należne. Powyższe pismo zostało złożone i podpisane przez (...) (Przewodniczącego Zarządu SAWP).

Odnosząc się do pism wskazanych powyżej, Minister stwierdza, że nie skierował do podmiotów, które je nadesłały prośby o wyrażanie opinii, o której mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., ponieważ podmioty te nie mieszczą się w katalogu zakreślonym w tym przepisie. Minister stwierdza zatem, że powyższe pisma zostały nadesłane do Ministra w związku prowadzeniem przedmiotowego postępowania najprawdopodobniej z własnej inicjatywy tych podmiotów. Minister włączył powyższe pisma do akt postępowania, nie wziął jednak pod uwagę ich treści przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy.

37. W dniu 2 czerwca 2016 r. Minister wydał zaskarżoną decyzję, mocą której wyznaczył STOART do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie.

Uzasadniając to rozstrzygnięcie Minister wskazał, że w jego ocenie STOART w wyższym stopniu niż ZPAV spełnił kryteria, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., poprzedzając swe stanowisko szczegółową analizą wszystkich aspektów sprawy. Minister dokonał wyczerpującej analizy wszystkich ustalonych w oparciu o art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. kryteriów, jak również odniósł się do wszystkich zarzutów stawianych przez strony postępowania w jego toku. Minister dokonał także pełnej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

38. Wnioski o ponowne rozpoznanie sprawy złożyły następujące podmioty:

- a. SAWP – pismem z dnia (...) czerwca 2016 r.,
- b. ZPAV – pismem z dnia (...) czerwca 2016 r.,
- c. STL – pismem z dnia (...) lipca 2016 r.

38.1. SAWP zarzuciło Ministrowi naruszenie przy wydawaniu zaskarżonej decyzji art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. oraz art. 7 i 8 kpa poprzez:

- sformułowanie szczegółowych kryteriów będących przedmiotem oceny w sposób uniemożliwiający dokonanie na ich podstawie porównania stopnia przygotowania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do efektywnego poboru wynagrodzeń i ich wypłaty uprawnionym na polu odtworzeń oraz
- dokonanie rażąco błędnej oceny dotychczasowej skuteczności i prawidłowości działania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu odtworzeń w oparciu o przesłanki ogólnie wskazane w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.

SAWP wniósł o uzupełnienie postępowania dowodowego w sprawie, a zwłaszcza o przeprowadzenie rozprawy, która pozwoli na konfrontację stanowisk stron pod kątem rzetelności, kompletności oraz umożliwi właściwą rzeczową ocenę materiału dowodowego.

38.2. ZPAV zarzucił Ministrowi naruszenie przy wydawaniu zaskarżonej decyzji przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na jego wynik, a mianowicie:

1. art. 7, 77 § 1 i art. 80 kpa poprzez:
 - a) dowolną ocenę i interpretację materiału dowodowego oraz przekroczenie granic uznania;
 - b) pominięcie istotnej części materiału dowodowego i tym samym brak dokonania wszechstronnej oceny okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy;
 - c) brak wyjaśnienia w sposób wnikliwy i wyczerpujący stanu faktycznego niniejszej sprawy, a w konsekwencji brak istotnych dla sprawy ustaleń;
2. art. 107 § 3 w zw. z art. 11 i art. 8 kpa poprzez brak wyjaśnienia zasadności przesłanek jakimi organ kierował się przy wydawaniu decyzji;
3. art. 7, art. 75 § 1 i art. 78 § 1 kpa poprzez:
 - a) dopuszczenie dowodu i oparcie ustaleń na materiale dowodowym uzyskanym w wyniku przestępstwa, wbrew ustawowemu zakazowi wykorzystania dowodów zdobytych sprzecznie z prawem;
 - b) niedopuszczenie dowodu z dokumentów na okoliczności wskazywane przez SAWP w niniejszym postępowaniu, pomimo ich istotnej wagi dla jego rozstrzygnięcia;
4. art. 7 kpa, art. 77 § 1 kpa w zw. z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP poprzez niedokonanie obiektywnej oceny podmiotów ubiegających się o wyznaczenie do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji: odtwarzanie, podczas gdy organy władzy publicznej zobowiązane są do równego traktowania wszystkich podmiotów oraz do realizacji zasady prawdy obiektywnej;
5. zasady praworządności wyrażonej w art. 6 kpa w zw. z zasadą pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa przewidzianą w art. 8 kpa, poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na nieistotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy przesłankach pozaustawowych.

ZPAV zarzucił także niewłaściwe ustalenie stanu faktycznego niniejszej sprawy, na skutek

wskazanych naruszeń, które skutkowało błędnym rezultatem porównania ZPAV i STOART w zakresie spełnienia przez te podmioty kryteriów, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.

Wskazując na powyższe zarzuty ZPAV wniósł:

- na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez wyznaczenie w trybie art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. ZPAV do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie;
- w oparciu o art. 136 kpa o przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego w zakresie opisanym w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy.

38.3. STL zarzucił Ministrowi naruszenie przy wydawaniu zaskarżonej decyzji art. 7, 8, 10 § 1, 11, 75 § 1, 77 § 1, 80, 81 i 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wyznaczenie ZPAV do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie.

39. Pismem z dnia (...) lipca 2016 r. Minister zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego wobec złożenia przez ZPAV, SAWP i STL wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. oraz wyznaczył 30-dniowy termin na zajęcie stanowiska w sprawie.

40. Pismem z dnia (...) sierpnia 2016 r. ZPAV złożyło wniosek o doręczenie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wszelkiej korespondencji, jaka zostanie złożona w sprawie oraz o wyznaczenie 30-dniowego terminu na ustosunkowanie się do twierdzeń w niej zawartych.

41. Pismem z dnia (...) sierpnia 2016 r. STOART złożył stanowisko w sprawie. W stanowisku tym STOART wskazał, że podnoszone przez SAWP, ZPAV oraz STL we wnioskach o ponowne rozpoznanie sprawy argumenty są nierzetelnie przywoływane i pozbawione podstaw. STOART podkreślił nieporównywalność obu organizacji wynikającą zarówno ze składu członkowskiego, metod pracy, skali czynności związanych z poborem i podziałem wynagrodzeń, jak i faktycznych możliwości wykonywania funkcji jednego inkasenta. STOART zaznaczył również, że wykazał, że mając sprawdzoną od wielu lat znajomość środowiska, znając oczekiwania użytkowników i posiadając sprawnie działającą strukturę organizacyjną, daje rękojmię podołania ogromowi obowiązków związanych z nowymi zadaniami.

42. Pismem z dnia (...) sierpnia 2016 r. ZASP złożyło stanowisko w sprawie, wnosząc o utrzymanie w mocy decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. o wyznaczeniu STOART do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie.

43. Pismem z dnia (...) sierpnia 2016 r. stanowisko w sprawie złożyło SAWP. SAWP zwróciło uwagę na błędy organu w zakresie gromadzenia oraz oceny materiału dowodowego w sprawie. SAWP zanegowało również prawidłowość określenia przez Ministra pytań precyzujących kryteria ustawowe zawarte w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. Większość z nich nie pozwala bowiem, zdaniem SAWP, na wyłonienie organizacji spełniającej kryteria konkursowe w wyższym stopniu niż pozostałe.

44. Pismem z dnia (...) listopada 2016 r. Minister wezwał ZPAV do:

- a) przekazania informacji, czy postępowanie, na które powołuje się ZPAV, tj. postępowanie w sprawie złożonego przez ZPAV zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia (przez (...)) co najmniej przestępstwa określonego w art. 267 § 1 i § 4 Kodeksu karnego, zostało zakończone, a jeśli tak, to w jaki sposób;
- b) przekazania aktualnych wyliczeń i dokumentacji, na której wyliczenia te opierają się, dotyczących kosztów inkasa, których ponoszenie przewiduje ZPAV w razie wyznaczenia jako organizacji zbiorowego zarządzania wykonującej wspólny pobór wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzania, a także wskazania, czy w stosunku do informacji przekazywanej poprzednio koszty te uległy zmianie, a jeśli tak, to w jaki sposób i jakie okoliczności miały wpływ na tę zmianę;
- c) przedstawienia po 3 umowy zawarte przez przedstawicieli ZPAV z użytkownikami praw z 10 różnych województw. Minister wezwał do przedstawienia dwóch wersji ww. umów – jednej pełnej dla organu, drugiej zaś zanonimizowanej w celu umożliwienia zapoznania się z tymi dokumentami przez pozostałe strony postępowania;
- d) wskazania i wykazania stosownymi dokumentami, czy od momentu zawarcia porozumienia z SAWP oraz wraz ze wzrostem liczby umów zawieranych przez ZPAV po zawarciu ww. porozumienia w sprawie wspólnego inkasa należności na polu publiczne odtwarzanie koszty inkasa ZPAV uległy zmianie;
- e) przedłożenia po jednej umowie o pracę pracowników ZPAV, którzy realizują zadania tej organizacji zbiorowego zarządzania w zakresie inkasa wynagrodzeń na polu eksploatacji publiczne odtworzenia na każdym z 11 stanowisk, na które wskazuje ZPAV w swym piśmie z dnia (...) marca 2015 r. oraz jednej umowy zlecenia zawartej z osobą, która realizuje zadania tej organizacji zbiorowego zarządzania w zakresie inkasa wynagrodzeń na polu eksploatacji publiczne odtworzenia wraz z rocznymi rozliczeniami PIT tych osób, których umowy zostały przedłożone, za rok 2014 i 2015. Minister wezwał do przedstawienia dwóch wersji ww. dokumentów - jednej pełnej dla organu, drugiej zaś zanonimizowanej w celu umożliwienia zapoznania się z nimi przez pozostałe strony postępowania;
- f) wskazania, na jakiej podstawie ZPAV twierdzi we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (pkt 4 i 7 str. 4), że „repertuar STOART to w przytłaczającej większości repertuar zagraniczny”, zaś repertuar polski „w zakresie reprezentacji STOART nie przekracza 20%”;
- g) wskazania, jakie znaczenie dla rozpoznania sprawy ma porównanie współpracy ZPAV i STOART ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS, na które powołuje się ZPAV we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (pkt 6 str. 4);
- h) wskazania, jakie znaczenie dla rozpoznania sprawy, przy uwzględnieniu faktu, że STOART (w przeciwieństwie do ZPAV) reprezentuje prawa dużej rzeszy osób fizycznych będących artystami wykonawcami, ma przywoływana przez ZPAV (pkt 8 str. 4 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) okoliczność wysokości udziału członków STOART w reprezentowanym przez tą organizację zbiorowego zarządzania repertuarze;
- i) wskazania, czy od czasu wydania przez Ministra zaskarżonej decyzji rozbudowie uległa struktura inkasencka ZPAV, a jeśli tak, to podanie dokładnych danych w tym zakresie;
- j) szczegółowego wskazania, w jaki sposób ZPAV dokonuje weryfikacji, czy publiczne odtworzenia odbywają się na podstawie licencji ustawowej, o której mowa w art. 24 ust. 2 Pr. Aut. oraz podania, jaki procent użytkowników podlegało takiej kontroli w 2014 i 2015 r. i jaki ich procent w tych latach opierał się na licencji ustawowej w świetle wyników tych kontroli.

Minister wskazał również ZPAV fakty znane mu z urzędu, które mogą zostać uwzględnione przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy, jak również poinformował o przedłużeniu terminu do załatwienia sprawy do dnia (...) stycznia 2017 r.

45. Pismem z dnia (...) listopada 2016 r. Minister wezwał STOART do:

- a. przedstawienia dowodów na faktyczne działanie i sposób zorganizowania działania przedstawicielstw terenowych STOART, a w szczególności przedstawienie:
 - umów, jakie zawarł STOART z COS w Bielsku-Białej oraz z COS w Katowicach,
 - umów COS w Katowicach z podległymi mu przedstawicielstwami,
 - umów Biura Wykonawczego STOART z podległymi mu przedstawicielstwami,
 - po 3 umowy z użytkownikami zawartych w roku 2014 i 2015 przez COS w Bielsku-Białej oraz każde z przedstawicielstw STOART podległych COS w Katowicach i Biuru Wykonawczemu STOART.

Minister zwrócił się o przedstawienie dwóch wersji ww. umów – jednej pełnej dla organu, drugiej zaś zanonimizowanej w celu umożliwienia zapoznania się z tymi dokumentami przez pozostałe strony postępowania;

- b. przekazania dowodów na okoliczność zasad funkcjonowania w STOART w oparciu o system informatyczny systemu rezerwacji ewentualnych kontrahentów przez daną placówkę terenową STOART w sposób wykluczający możliwość powielania działań STOART wobec tego samego użytkownika. Przekazanie dowodów potwierdzających działanie tego systemu w rzeczywistości (np. w formie print screen'ów). Wskazanie, jaki procent rezerwacji nie kończy się zawarciem umowy z użytkownikiem. Wyjaśnienie, jakie są zasady postępowania obowiązujące w STOART w sytuacji, gdy po upływie terminu rezerwacji umowa nie zostanie zawarta;
- c. przekazania aktualnych wyliczeń i dokumentacji, na której wyliczenia te opierają się, dotyczących kosztów inkasa, których ponoszenie przewiduje STOART w razie wyznaczenia jako organizacji zbiorowego zarządzania wykonującej wspólny pobór wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie oraz wskazania, czy w stosunku do informacji przekazywanej poprzednio koszty te uległy zmianie, a jeśli tak, to jakie okoliczności miały wpływ na tę zmianę;
- d. wskazania, czy w STOART funkcjonuje kodeks standardów postępowania przedstawicieli i inspektorów terenowych, a jeśli tak, to przesłanie tego dokumentu;
- e. przedstawienia opisu procedury kontroli publicznych odtworzeń przez użytkowników, danych dotyczących liczby kontroli i sposobu ich przeprowadzenia w latach 2014 i 2015;
- f. szczegółowego wskazania, w jaki sposób STOART dokonuje weryfikacji, czy publiczne odtworzenia odbywają się na podstawie licencji ustawowej, o której mowa w art. 24 ust. 2 Pr. Aut. oraz podania, jaki procent użytkowników podlegało takiej kontroli w 2014 i 2015 r. i jaki ich procent w tych latach opierał się na licencji ustawowej w świetle wyników tych kontroli;
- g. wyjaśnienia, dlaczego kwoty inkasa raportowane do Ministra w rocznych sprawozdaniach różnią się od kwot raportowanych do SCARP;
- h. wskazania, czy STOART zwracał się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o wydanie opinii w sprawie dopuszczalności przetwarzania danych osobowych poszukiwanych przez STOART artystów wykonawców, celem wypłaty im wynagrodzenia. W razie pozytywnej odpowiedzi Minister wezwał do przedłożenia kopii stanowiska zajętego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w tej sprawie, a jeśli nie, to wskazanie, na jakiej podstawie prawnej STOART dokonuje przetwarzania ww. danych osobowych;

- i. wskazania, w jaki sposób obliczana jest (...)% prowizja STOART z tytułu inkasa należności na polu eksploatacji publicznej odtworzenia – czy z uwzględnieniem prowizji przedstawicieli terenowych, czy też bez takiego uwzględnienia, co oznaczałoby, że kwota wypłacana uprawnionym zostanie jeszcze dodatkowo pomniejszona o prowizję tych przedstawicieli;
- j. wskazania, czy od czasu wydania przez Ministra decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. rozbudowie uległa struktura inkasencka STOART, a jeśli tak, to podanie dokładnych danych w tym zakresie.

Minister wskazał również STOART fakty znane mu z urzędu, które mogą zostać uwzględnione przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy, jak również poinformował o przedłużeniu terminu do załatwienia sprawy do dnia (...) stycznia 2017 r.

46. Pismem z dnia (...) listopada 2016 r. Minister wezwał SAWP do udzielenia następujących wyjaśnień:

- a. wskazania okoliczności, na jakie zostały złożone raporty przedkładane przez STOART do SCAPR oraz przedłożenia tłumaczenia na język polski tych dokumentów (zgodnie z ustawą z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim język polski jest językiem urzędowym używanym przez organy administracji publicznej w realizowaniu swych zadań – art. 4 i 5 tej ustawy);
- b. przedłożenia kopii pozwu o zapłatę złożonego przeciwko STOART w związku z brakiem realizacji przez STOART rozliczeń porozumienia zawartego w roku 2009 pomiędzy SAWP i STOART;
- c. przedłożenia kopii stanowiska Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, na które powołuje się SAWP we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w komentarzu do pytania nr 21.

Minister wskazał również SAWP fakty znane mu z urzędu, które mogą zostać uwzględnione przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy, jak również poinformował o przedłużeniu terminu do załatwienia sprawy do dnia (...) stycznia 2017 r.

47. Pismem z dnia (...) listopada 2016 r. skierowanym do ZASP, STL oraz SFP Minister wskazał tym podmiotom fakty znane mu z urzędu, które mogą zostać uwzględnione przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy, jak również poinformował o przedłużeniu terminu do załatwienia sprawy do dnia (...) stycznia 2017 r.

48. Pismem z dnia (...) grudnia 2016 r. ZPAV, w odpowiedzi na wezwanie Ministra, złożył wyjaśnienia w sprawie.

ZPAV wskazał, że postępowanie w sprawie złożonego przez ZPAV zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia co najmniej przestępstwa określonego w art. 267 § 1 i § 4 Kodeksu karnego nie zostało zakończone. ZPAV dodał, że zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa nie zostało skierowane przeciwko (...), lecz dotyczyło ciągu zdarzeń konkretnie w nim opisanych.

ZPAV wskazał, że w stosunku do stanu z początku roku 2015 nastąpił rozwój efektywności działania pełnomocników tej organizacji, a także uległa optymalizacji struktura i zasięg regionów, co pozwoliło dodatkowo obniżyć koszty inkasa.

ZPAV przedstawił elementy, które uwzględnił przy kalkulacji kosztów inkasa. Wyliczenia te nie są poparte jakimkolwiek komentarzem. Jedynie w odniesieniu do kosztów

funkcjonowania call-center ZPAV wskazał podstawę ich ponoszenia. Wyliczenia te, pomimo wezwania Ministra, nie zostały poparte jakimikolwiek dokumentami.

W odniesieniu do kwestii udziału repertuaru reprezentowanego przez STOART ZPAV wskazał, że „organizacja ta reprezentuje ok. (...) polskich artystów wykonawców i ponadto (...) wykonawców zagranicznych, co daje polskim artystom (...) % udziału w ogólnej liczbie reprezentowanych przez tą organizację artystów.” Wedle wiedzy ZPAV, udział polskiego repertuaru w repertuarze eksploatowanym przez stacje radiowe i telewizyjne w ogóle jest relatywnie niewielki i nie przekracza (...)% . „Biorąc pod uwagę, że STOART reprezentuje jedynie część polskich artystów, w tym bardzo wielu artystów – członków orkiestr symfonicznych itp., których repertuar w ogóle nie jest przedmiotem odtwarzania, założenie, że repertuar polskich artystów reprezentowanych przez STOART stanowi jedynie 20% całości eksploatowanego repertuaru należy uznać za i tak nader optymistyczne.”.

W odniesieniu do kwestii prowadzonej przez ZPAV współpracy z ZAiKS w zakresie możliwości wypracowania rozwiązania umożliwiającego uruchomienie tzw. jednego okienka dla użytkowników dokonujących odtwarzania utworów i przedmiotów praw pokrewnych ZPAV wskazał, że od lat współpracuje z ZAiKS, co gwarantuje możliwość zrealizowania tego założenia, czego nie można odnieść do STOART. ZPAV podkreślił w kontekście powyższego, że możliwość organizacji praw pokrewnych do współpracy z ZAiKS jest istotna z punktu widzenia oceny efektywności poboru wynagrodzeń, będącej jednym z kryteriów jakie Minister bierze pod uwagę dokonując wskazania uprawnionej organizacji w oparciu o art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.

W swym stanowisku ZPAV wskazał także, że STOART ma na koncie (...) rocznego inkasa i kwota ta co roku wzrasta, podczas gdy zainkasowane przez ZPAV środki oczekują około (...) na podział i wypłatę, przy podobnej efektywności poboru wynagrodzeń. Zdaniem ZPAV, prawdopodobną przyczyną tego jest fakt, że w przypadku ZPAV faktyczni posiadacze praw do eksploatowanego repertuaru są członkami organizacji, ich przedstawiciele zasiadają we władzach organizacji i podejmowane przez te władze decyzje są ukierunkowane na to, by środki były w jak najkrótszym czasie podzielone między uprawnionych. Tymczasem w przypadku STOART członkowie tej organizacji mają relatywnie niewielki udział w eksploatowanym repertuarze, większość reprezentowanych przez STOART praw należy do zagranicznych organizacji, które nie mają żadnego wpływu na tę organizację. Dodatkowo, we władzach STOART nie zasiada żaden przedstawiciel artystów, który miałby prawo do repertuaru będącego faktycznie przedmiotem odtwarzania, w związku z czym osoby te nie mają wystarczającej motywacji do efektywnego poboru i wypłaty pobranych wynagrodzeń osobom uprawnionym. ZPAV nie przekonuje przy tym argumentacją STOART dotyczącą rzekomych trudności w rozdysonowaniu przez STOART pobranych należności.

Następnie ZPAV wskazał, że od czasu wydania przez Ministra decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. nie uległa rozbudowie struktura inkasencka ZPAV. ZPAV zlikwidował natomiast Biuro Regionu Centralnego w Łodzi, zaś jego obowiązki przejęte zostały do obsługi ościennymi Biurami Regionalnymi, co pozwoliło pozyskać znaczne oszczędności na kosztach funkcjonowania całej struktury, przy jednoczesnym utrzymaniu, a nawet podniesieniu efektywności jej działania.

ZPAV wyjaśnił także w jaki sposób dokonuje weryfikacji, czy publiczne odtworzenia odbywają się na podstawie licencji ustawowej, o której mowa w art. 24 ust. 2 Pr. Aut. ZPAV wskazał, że w każdym przypadku dokonuje weryfikacji czy zachodzą przesłanki zastosowania tego przepisu. ZPAV nie prowadzi jednak statystyk odnośnie tego jaki procent odtworzeń opierał się na licencji ustawowej z art. 24 ust. 2 Pr. Aut.

ZPAV przedłożyło wymagane przez Ministra dokumenty z wyjątkiem pełnej wersji rocznych rozliczeń podatkowych PIT osób, które realizują zadania tej organizacji zbiorowego zarządzania w zakresie inkasa wynagrodzeń na polu eksploatacji publicznie odtworzenia.

49. Pismem z dnia (...) grudnia 2016 r. STOART złożył wyjaśnienia w sprawie. STOART wskazał, że osiągnięte przez tę organizację wyniki finansowe w poborze wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzania wzrosły w roku 2015 o (...) % w stosunku do roku 2014, co świadczy o efektywności działania tej organizacji. STOART wskazał, że w roku 2016 również szacowany jest wzrost inkasa na podobnym poziomie, pomimo tego, że w porozumieniu zawartym z SAWP w dniu (...) października 2015 r. ustalono, iż udział STOART w pobieranych wynagrodzeniach będzie wynosił (...).

STOART ponownie zwrócił uwagę, że ukształtowanie struktury organizacyjnej jest autonomiczną kwestią każdej organizacji zbiorowego zarządzania oraz przedstawił aktualną strukturę organizacyjną. STOART, na dowód faktycznego prowadzenia działalności przez poszczególne jednostki terenowe, przedstawił zawarte przez nie umowy z użytkownikami.

W dalszej części pisma STOART przedstawił informacje dotyczące:

- stosowanego przez pracowników i współpracowników STOART systemu rezerwacji,
- aktualnej struktury i wysokości kosztów inkasa,
- obowiązywania w STOART Kodeksu Standardów Postępowania Przedstawicieli Terenowych,
- przeprowadzonych przez STOART w latach 2014-2015 kontroli oraz sposobów weryfikacji czy odtwarzanie muzyki następuje w okolicznościach, o których mowa w art. 24 ust. 2 Pr.Aut.

W piśmie tym STOART odniósł się także do podnoszonej przez SAWP kwestii rozbieżności danych raportowanych do Ministra oraz do SCAPR, kwestii dopuszczalności przetwarzania danych osobowych poszukiwanych przez STOART artystów wykonawców, jak również do kwestii wysokości prowizji pobieranej z tytułu inkasa należności z tytułu odtworzeń. Do pisma STOART załączył żądane przez Ministra dokumenty.

50. Pismem z dnia (...) grudnia 2016 r. SAWP, w odpowiedzi na wezwanie Ministra, przedłożył żądane przez Ministra dokumenty oraz wyjaśnienia w sprawie. SAWP wskazał, że postępowanie sądowe wywołane pozwem SAWP zawierającym skierowane przeciwko STOART roszczenie informacyjne nie zostało jeszcze prawomocnie zakończone. Ponadto, SAWP wskazał, że z raportów SCAPR wynika, że kwoty wpłat deklarowanych przez STOART jako zrealizowane w danym roku, wykazywane Ministrowi są znacząco różne w porównaniu z kwotami wskazywanymi w raportach do SCAPR, co dowodzi tego, że deklaracje i dane przekazywane przez STOART nie są wiarygodne.

51. Pismem z dnia (...) stycznia 2017 r. ZPAV poinformował Ministra, że postępowanie w sprawie bezprawnego uzyskania w nieokreślonym miejscu i czasie jednak nie później niż (...) sierpnia 2015 r. dostępu do informacji, a następnie jej ujawnienia, działając tym samym na szkodę ZPAV zakończyło się postanowieniem o umorzeniu. Jednakże z uwagi na złożenie przez ZPAV zażalenia na to postanowienie Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia uchylił je. Postępowanie to jest zatem nadal w toku.

52. Pismem z dnia (...) lutego 2017 r. Minister poinformował strony, że nie było możliwe załatwienie przedmiotowej sprawy w ustawowym terminie ze względu na konieczność zapoznania się i analizy obszernych materiałów przedłożonych przez uczestników

postępowania w odpowiedzi na wezwanie Ministra z dnia (...) listopada 2016 r. oraz skomplikowany charakter sprawy. Minister wskazał, że sprawa zostanie załatwiona do dnia (...) marca 2017 r.

53. Pismem z dnia (...) maja 2017 r. Minister wezwał ZPAV do:

- a) wskazania, czy w stosunku do informacji przekazywanych przez ZPAV w toku postępowania poprzedzającego wydanie przez Ministra decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. o wyznaczeniu STOART jako organizacji uprawnionej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie koszty inkasa ponoszone przez ZPAV uległy zmianie, a jeśli tak, to w jaki sposób i jakie okoliczności miały na to wpływ;
- b) wyjaśnienia, dlaczego stawki z umów, które zostały przedłożone Ministrowi w odpowiedzi na wezwanie z dnia (...) listopada 2016 r. zarówno w przypadku producentów fonogramów, jak i artystów wykonawców różnią się od stawek w tabelach, które zostały załączone do sprawozdania ZPAV za rok 2014 i 2015, a więc z okresu, w którym zostały zawarte umowy przedłożone Ministrowi;
- c) przedłożenia jawnych wersji umów oraz rocznych rozliczeń PIT, o których była mowa w pkt 5 wezwania Ministra z dnia (...) listopada 2016 r., pod rygorem uznania, że osoby wykonujące w imieniu ZPAV zadania tej organizacji zbiorowego zarządzania w zakresie inkasa wynagrodzeń na polu eksploatacji publicznie odtwarzanie nie zostały zatrudnione przez ZPAV na podstawie stosunku pracy. W odpowiedzi na wezwanie Ministra z dnia (...) listopada 2016 r. ZPAV przedłożyło jedynie zanonimizowane wersje powyżej wskazanych dokumentów;
- d) przedstawienia dowodów – w postaci protokołów kontroli – na przeprowadzenie przez ZPAV uprzednich kontroli, w trakcie których ZPAV weryfikował czy publiczne odtworzenia odbywają się na podstawie licencji ustawowej, o której mowa w art. 24 ust. 2 Pr. Aut. (Minister wezwał do przesłania pięciu protokołów z różnych województw oraz z różnych okresów). Minister zwrócił się o przedstawienie dwóch wersji ww. protokołów - jedną pełną dla organu, drugą zaś zanonimizowaną w celu umożliwienia zapoznania się z tymi dokumentami przez pozostałe strony postępowania.

Ponadto, Minister zawiadomił, iż nie było możliwe załatwienie przedmiotowej sprawy w ustawowym terminie ze względu na jej skomplikowany charakter i związaną z tym konieczność dodatkowego wezwania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które wyraziły zainteresowanie dokonywaniem wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, tj. ZPAV i STOART, do doprecyzowania niektórych stanowisk tych podmiotów przedstawionych dotychczas w sprawie i wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy na dzień (...) czerwca 2017 r.

54. Pismem z dnia (...) maja 2017 r. Minister wezwał STOART do:

- a) przedstawienia umów najmu zawartych przez przedstawicieli STOART działających na terenie województwa mazowieckiego, wielkopolskiego i lubuskiego oraz małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego. Minister zwrócił się o przedstawienie dwóch wersji ww. umów - jedną pełną dla organu, drugą zaś zanonimizowaną w celu umożliwienia zapoznania się z tymi dokumentami przez pozostałe strony postępowania;
- b) wyjaśnienia, w jaki sposób rezerwacja może zostać przejęta przez innego pracownika i jakie są przyczyny oraz cel takiego przejęcia i załączenie dowodów obrazujących cały proces przejęcia rezerwacji w formie print screen'ów;

- c) wyjaśnienia, dlaczego stawki z umów, które zostały przedłożone Ministrowi w odpowiedzi na wezwanie z dnia (...) listopada 2016 r. różnią się od stawek w tabelach, które zostały załączone do sprawozdania STOART za rok 2014 i 2015, a więc odnoszące się do okresu, w którym zostały zawarte umowy przedłożone Ministrowi;
- d) przedstawienia po 2 umowy z użytkownikami zawarte w roku 2014 i 2015 przez przedstawicieli STOART na terenie województwa świętokrzyskiego, lubelskiego i opolskiego. Minister zwrócił się o przedstawienie dwóch wersji ww. umów - jedną pełną dla organu, drugą zaś zanonimizowaną w celu umożliwienia zapoznania się z tymi dokumentami przez pozostałe strony postępowania;
- e) przedłożenia dokumentu, na podstawie którego obowiązujący w STOART Kodeks standardów postępowania przedstawicieli STOART został włączony do dokumentów obowiązujących w STOART (np. uchwała odpowiedniego organu STOART). Minister zwrócił się o wskazanie, czy Kodeks ten dotyczy tylko pracowników STOART, czy wszystkich przedstawicieli STOART, niezależnie od tego w jakiej formie prowadzona jest z nimi współpraca;
- f) przedstawienia dowodów na przeprowadzenie przez STOART kontroli publicznych odtworzeń przez użytkowników w latach 2014 – 2016, które miały miejsce po zawarciu umowy, w postaci protokołów z tych kontroli (Minister wezwał do przesłania pięciu protokołów z różnych województw oraz z różnych okresów). Minister zwrócił się o przedstawienie dwóch wersji ww. protokołów - jedną pełną dla organu, drugą zaś zanonimizowaną w celu umożliwienia zapoznania się z tymi dokumentami przez pozostałe strony postępowania;
- g) przedstawienia dowodów na przeprowadzenie przez STOART kontroli publicznych odtworzeń przez użytkowników w latach 2014 – 2016, które miały miejsce przed zawarciem umowy, w postaci protokołów z tych kontroli (Minister wezwał do przesłania pięciu protokołów z różnych województw oraz z różnych okresów). Minister zwrócił się o przedstawienie dwóch wersji ww. protokołów - jedną pełną dla organu, drugą zaś zanonimizowaną w celu umożliwienia zapoznania się z tymi dokumentami przez pozostałe strony postępowania;
- h) przedstawienia dowodów – w postaci protokołów kontroli – na przeprowadzenie przez STOART uprzednich kontroli, w trakcie których STOART weryfikował czy publiczne odtworzenia odbywają się na podstawie licencji ustawowej, o której mowa w art. 24 ust. 2 Pr. Aut. (Minister wezwał do przesłania pięciu protokołów z różnych województw oraz z różnych okresów). Minister zwrócił się o przedstawienie dwóch wersji ww. protokołów - jedną pełną dla organu, drugą zaś zanonimizowaną w celu umożliwienia zapoznania się z tymi dokumentami przez pozostałe strony postępowania;
- i) wskazania czy prowadzone są prace związane z możliwością zawierania przez użytkowników ze STOART umów na odległość za pośrednictwem internetu, a jeśli tak, to na jakim etapie się znajdują;
- j) wskazania na rzecz ilu artystów wykonawców STOART naliczył wynagrodzenia w roku 2014 i 2015 oraz ilu organizacjom zbiorowego zarządzania (w tym zagranicznym) przekazał należne wynagrodzenia w tym okresie;
- k) wyjaśnienia czy założenie, że koszty inkasa z kwot wynagrodzenia za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie na poziomie (...) jest prawidłowe zwłaszcza w sytuacji, gdy deklarowane przez STOART wynagrodzenie dla podmiotów, które w imieniu tej organizacji zawierają umowy z użytkownikami może wynieść nawet (...) wpływów z tytułu zawartych przez te podmioty umów.

Ponadto, Minister zawiadomił, iż nie było możliwe załatwienie przedmiotowej sprawy w ustawowym terminie ze względu na jej skomplikowany charakter i związaną z tym

konieczność dodatkowego wezwania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które wyraziły zainteresowanie dokonywaniem wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, tj. ZPAV i STOART, do doprecyzowania niektórych stanowisk tych podmiotów przedstawionych dotychczas w sprawie i wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy na dzień (...) czerwca 2017 r.

55. Pismem z dnia (...) maja 2017 r. Minister wezwał SAWP, w nawiązaniu do wniosku tej organizacji o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej zawartego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, do wskazania, jakie okoliczności miałyby zostać wyjaśnione w toku rozprawy administracyjnej oraz wskazania dlaczego okoliczności te nie mogą zostać wykazane w drodze dowodów z dokumentów.

Ponadto, Minister zawiadomił, iż nie było możliwe załatwienie przedmiotowej sprawy w ustawowym terminie ze względu na jej skomplikowany charakter i związaną z tym konieczność dodatkowego wezwania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które wyraziły zainteresowanie dokonywaniem wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, tj. ZPAV i STOART, do doprecyzowania niektórych stanowisk tych podmiotów przedstawionych dotychczas w sprawie i wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy na dzień (...) czerwca 2017 r.

56. Pismem z dnia (...) maja 2017 r. Minister zawiadomił pozostałe strony postępowania, iż nie było możliwe załatwienie przedmiotowej sprawy w ustawowym terminie ze względu na jej skomplikowany charakter i związaną z tym konieczność dodatkowego wezwania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które wyraziły zainteresowanie dokonywaniem wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, tj. ZPAV i STOART, do doprecyzowania niektórych stanowisk tych podmiotów przedstawionych dotychczas w sprawie i wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy na dzień (...) czerwca 2017 r.

57. W odpowiedzi na wezwanie Ministra SAWP w piśmie z dnia (...) maja 2017 r. wskazał powody, ze względu na które, zdaniem tego podmiotu, konieczne jest przeprowadzenie rozprawy w toku prowadzonego przez Ministra postępowania. SAWP wskazał również szczegółowo okoliczności, które w toku rozprawy miałyby zostać ustalone.

58. W odpowiedzi na wezwanie Ministra zarówno ZPAV (pismem z dnia (...) maja 2017 r.), jak i STOART (pismem z dnia (...) maja 2017 r.) przekazały żądane dokumenty oraz złożyły wyjaśnienia w sprawie.

59. W dniu 1 czerwca 2017 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 935). Jak stanowi art. 16 tej ustawy – do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy kpa w brzmieniu dotychczasowym, z tym wyjątkiem, że w toku tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a-96n kpa po nowelizacji (przepisy te dotyczą mediacji).

60. W piśmie z dnia (...) czerwca 2017 r. ZPAV podkreślił znaczenie rozstrzygnięcia, które zostanie wydane w niniejszej sprawie, dla polskiego rynku muzycznego, wnosząc o rozważenie weryfikacji informacji, jakie poszczególni uczestnicy postępowania przekazali Ministrowi i które zostały uwzględnione przez Ministra przy wydawaniu rozstrzygnięcia w

sprawie, a także weryfikacji, czy zasób zgromadzonych w ramach postępowania informacji i czynników uznanych za istotne przy uzasadnieniu decyzji umożliwia jej podjęcie zgodnie z określonymi w ustawie przesłankami.

61. Pismem z dnia (...) lipca 2017 r. ZASP złożył odpowiedź na wezwanie Ministra z dnia (...) maja 2017 r. W piśmie tym ZASP wskazał, że realizacja porozumienia zawartego przez ZASP ze STOART w dniu (...) marca 2015 r. o współpracy na polu eksploatacji publicznej odtwarzanie przebiega bardzo sprawnie i bez zastrzeżeń ze strony ZASP.

62. Pismem z dnia (...) sierpnia 2017 r. Minister wezwał STOART i ZPAV do podania, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, aktualnych (na datę odpowiedzi na wezwanie) informacji dotyczących:

- a) liczby umów zawartych przez każdą z organizacji na polu eksploatacji odtwarzanie w poszczególnych latach od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie, w tym liczby umów obowiązujących na dzień udzielenia odpowiedzi na wezwanie,
- b) wynagrodzeń zainkasowanych przez każdą z organizacji na polu eksploatacji odtwarzanie w poszczególnych latach od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządzania na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie Ministra,
- c) wysokości wynagrodzeń wypłaconych uprawnionym przez każdą z organizacji z pola eksploatacji odtwarzanie: od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na niniejsze wezwanie oraz w poszczególnych latach od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na niniejsze wezwanie,
- d) wysokości wynagrodzeń niewypłaconych uprawnionym przez każdą z organizacji z pola eksploatacji odtwarzanie od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie Ministra,
- e) liczby spraw sądowych wytoczonych przez każdą z organizacji przeciwko użytkownikom korzystającym z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie w poszczególnych latach od daty uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie do dnia udzielenia odpowiedzi na wezwanie Ministra wraz ze wskazaniem łącznej wysokości wartości przedmiotu sporu dochodzonych w tych sprawach oraz wysokości prawomocnie zasądzonych kwot na rzecz każdej z organizacji.

Ponadto, Minister zawiadomił te organizacje, iż nie było możliwe załatwienie przedmiotowej sprawy w ustawowym terminie ze względu na brak odpowiedzi ZASP na wezwanie Ministra z dnia (...) kwietnia 2017 r. oraz ze względu na jej skomplikowany charakter i związaną z tym konieczność dodatkowego wezwania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które wyraziły zainteresowanie dokonywaniem wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, tj. ZPAV i STOART, do doprecyzowania niektórych stanowisk tych podmiotów przedstawionych dotychczas w sprawie. Minister wskazał, że przedmiotowa sprawa zostanie załatwiona do dnia (...) września 2017 r.

Minister zawiadomi także te organizacje, że organowi znane są z urzędu następujące fakty:

- przebieg i ustalenia dokonane w toku postępowania nadzorczego prowadzonego przez Ministra dotyczącego zarzutów SAWP bezpodstawnego zawierania przez STOART umów z użytkownikami dotyczących publicznego odtwarzania muzyki zagranicznej

oraz wprowadzania użytkowników w błąd co do zakresu reprezentowanego przez STOART repertuaru,

- zawarcie przez STOART i SAWP w dniu (...) października 2015 r. porozumienia, w którym ustalone zostały zasady podziału wynagrodzeń pobieranych na polu publicznych odtworzeń na rzecz artystów wykonawców wynikających z Zatwierdzonej tabeli,
- przedłużenie ww. porozumienia na rok 2017,
- treść sprawozdań organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi za rok 2016.

63. Pismem z dnia (...) sierpnia 2017 r. Minister zawiadomił pozostałe strony postępowania, iż nie było możliwe załatwienie przedmiotowej sprawy w ustawowym terminie ze względu na brak odpowiedzi ZASP na wezwanie Ministra z dnia (...) kwietnia 2017 r. oraz ze względu na jej skomplikowany charakter i związaną z tym konieczność dodatkowego wezwania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które wyraziły zainteresowanie dokonywaniem wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzania, tj. ZPAV i STOART, do doprecyzowania niektórych stanowisk tych podmiotów przedstawionych dotychczas w sprawie. Minister wskazał, że przedmiotowa sprawa zostanie załatwiona do dnia (...) września 2017 r.

Minister zawiadomił także te organizacje, że organowi znane są z urzędu następujące fakty:

- przebieg i ustalenia dokonane w toku postępowania nadzorczego prowadzonego przez Ministra dotyczącego zarzutów SAWP bezpodstawnego zawierania przez STOART umów z użytkownikami dotyczących publicznego odtwarzania muzyki zagranicznej oraz wprowadzania użytkowników w błąd co do zakresu reprezentowanego przez STOART repertuaru,
- zawarcie przez STOART i SAWP w dniu (...) października 2015 r. porozumienia, w którym ustalone zostały zasady podziału wynagrodzeń pobieranych na polu publicznych odtworzeń na rzecz artystów wykonawców wynikających z Zatwierdzonej tabeli,
- przedłużenie ww. porozumienia na rok 2017,
- treść sprawozdań organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi za rok 2016.

64. W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia (...) września 2017 r. STOART przedstawił wymagane informacje, zaś ZPAV uczynił to pismem z dnia (...) września 2017 r.

65. Pismem z dnia (...) listopada 2017 r. Minister poinformował strony o prawach płynących z art. 10 kpa, w odniesieniu zaś do STOART – wezwał do przedłożenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, dokumentu, na podstawie którego obowiązujący w STOART Kodeks standardów postępowania przedstawicieli ZAW STOART został włączony do dokumentów obowiązujących w STOART (np. uchwała odpowiedniego organu STOART), bądź udzielenie wyjaśnień, jeśli tego rodzaju akt nie został podjęty. W tym drugim przypadku Minister wezwał do wyjaśnienia na jakiej podstawie Kodeks standardów postępowania przedstawicieli ZAW STOART jest stosowany przez przedstawicieli STOART.

66. Postanowieniem z dnia (...) listopada 2017 r. Minister odmówił przeprowadzenia rozprawy administracyjnej uznając, że nie przyspieszy to, ani nie uprości postępowania, przeprowadzenia rozprawy w niniejszej sprawie nie wymaga przepis prawa, rozpoznawana sprawa jest tego rodzaju sprawą, że uzgodnienie spornych interesów stron nie jest możliwe, gdyż strony takiej woli nie wyrażają – ani bowiem STOART, ani ZPAV nie wyrażają woli

rezygnacji z ubiegania się o status podmiotu wskazanego do poboru należności z tytułu publicznych odtworzeń, oraz sprawa nie musi być rozpoznana przy udziale biegłych, świadków czy z przeprowadzeniem oględzin.

67. Pismem z dnia (...) listopada 2017 r. STOART, w odpowiedzi na wezwanie Ministra z dnia (...) listopada 2017 r., przesłał uchwałę z dnia (...) listopada 2017 r. potwierdzającą moc obowiązującą Kodeksu standardów postępowania przedstawicieli ZAW STOART oraz wyjaśnił, że pracownicy STOART zostali zapoznani z treścią Kodeksu i każdy nowy pracownik jest zobowiązany do zapoznania się z jego treścią, a następnie potwierdzenia tego faktu stosownym oświadczeniem.

68. Pismem z dnia (...) grudnia 2017 r. ZPAV zajął końcowe stanowisko w sprawie. ZPAV podtrzymał dotychczasowe stanowisko, a ponadto wskazał, że wobec prowadzonych prac nad projektem ustawy o zbiorowym zarządzaniu, która wymusi na organizacjach zbiorowego zarządzania dokonanie zmian organizacyjno-statutowych w szerokim zakresie oraz przewiduje przegląd zezwoleń na zbiorowe zarządzanie zasadnym jest rozważenie przedłożenia podjęcia decyzji w niniejszej sprawie do czasu uzyskania wpisu wyżej wymienionych zmian do Krajowego Rejestru Sądowego oraz dokonania przeglądu zezwoleń. W przeciwnym razie istnieje duże ryzyko konieczności zmiany podjętej w sprawie decyzji w niedługim czasie.

ZPAV wskazał także, że waga decyzji podejmowanej w niniejszej sprawie wymaga przeprowadzenia postępowania kontrolnego w celu weryfikacji informacji dostarczonych przez uczestników tego postępowania w jego trakcie.

69. Pismem z dnia (...) grudnia 2017 r. SAWP przedstawił końcowe stanowisko w sprawie, w którym podtrzymał swe dotychczasowe stanowisko. SAWP zwrócił szczególną uwagę na konieczność weryfikacji kosztów działalności STOART.

Równocześnie SAWP poinformował, że wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia (...) listopada 2017 r. (sygn. akt (...)) oddalona została w całości apelacja STOART od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie roszczenia informacyjnego, z którym wystąpił SAWP przeciwko STOART. Jak poinformował SAWP, STOART wykonując wyrok Sądu przekazał SAWP znaczną ilość dokumentacji, która jednak nie jest kompletna, co wymagało reakcji ze strony SAWP. Okoliczności te winny, zdaniem SAWP, zostać uwzględnione przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy.

70. Pismem z dnia (...) grudnia 2017 r. stanowisko w sprawie przedstawił również STOART. Także i ta organizacja podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie wskazując dodatkowo, że prawomocnym już wyrokiem z dnia (...) kwietnia 2016 r. (sygn. akt (...)) Sąd Okręgowy w Warszawie zobowiązał ZPAV do zamieszczenia na stronie internetowej stosownych przeprosin (...) za użycie nieprawdziwego stwierdzenia, że (...) posługując się świadomością korespondencją pochodzącą z przestępstwa podejmował próby wpłynięcia na Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego na podjęcie decyzji w niniejszej sprawie, że (...) był powiązany z bliżej nieokreśloną osobą, która złożyła fałszywy donos na ZPAV do Ministerstwa, a także że (...) dopuszczał się licznych niezgodnych z prawem i dobrymi obyczajami działań wobec użytkowników.

71. W piśmie z dnia (...) stycznia 2018 r. ZASP podtrzymał przedstawiane dotychczas stanowisko w sprawie.

72. W dniu (...) lipca 2018 r. weszła w życie ustawa o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. Zgodnie z art. 129 ust. 1 tej ustawy, postępowania administracyjne, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 ustawy Pr. Aut. wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy o zbiorowym zarządzaniu toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Uzasadnienie prawne wraz z analizą i oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego

Rozpatrując ponownie sprawę, Minister zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 127 § 3 kpa, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, lecz strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. W oparciu zatem o art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Przy rozpatrywaniu wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy organ administracji jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie. Organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy dokonuje zatem ponownej oceny sprawy w jej całości.

Minister, ponownie rozpoznając sprawę, wyczerpująco zbadał zatem wszystkie okoliczności faktyczne związane z niniejszą sprawą, zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej i oficjalności (art. 7 kpa i art. 77 kpa) oraz zasadą pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa (art. 8 kpa). Ponadto Minister oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w toku całego postępowania administracyjnego, dokonując wszechstronnej oceny jego znaczenia i wartości dla toczącej się sprawy.

Jak zostało to wskazane w opisie stanu faktycznego, w dniu 19 lipca 2018 r. weszła w życie ustawa o zbiorowym zarządzaniu. Zgodnie z art. 129 ust. 1 tej ustawy, postępowania administracyjne, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 ustawy Pr. Aut. wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie tej ustawy toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych. Minister rozpoznał zatem niniejszą sprawę w oparciu o przepisy Pr. Aut. obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.

Zgodnie z art. 107¹ ust. 2-4 Pr. Aut.: *„Organizacje zbiorowego zarządzania zawierają porozumienia dotyczące wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, na zasadach określonych w tych porozumieniach i zatwierdzonych tabelach wynagrodzeń.*

Jeżeli w ciągu 6 miesięcy od daty prawomocnego zatwierdzenia tabel wynagrodzeń w sprawach, o których mowa powyżej, nie zostanie zawarte porozumienie dotyczące poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wyznaczy, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii

organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które w udzielonym im zezwoleniu na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi mają wskazane pole eksploatacji odtwarzanie, stowarzyszeń artystów wykonawców i producentów oraz organizacji zrzeszających podmioty korzystające z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, jedną organizację zbiorowego zarządzania spośród organizacji reprezentujących uprawnionych z tytułu praw pokrewnych, do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia efektywnego poboru wynagrodzeń i ich wypłaty uprawnionym oraz ocenę skuteczności i prawidłowości działania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu odtworzeń.

Organizacje zbiorowego zarządzania mogą, w drodze porozumienia, wskazać spośród siebie jedną organizację upoważnioną do wykonywania czynności, o których mowa powyżej, bądź wyznaczyć podmiot, który w ich imieniu będzie te czynności wykonywać w oparciu o udzielone zezwolenia i pełnomocnictwa.”.

Wprowadzając przytoczoną powyżej regulację, ustawodawca dążył do uproszczenia i ujednolicenia systemu poboru wynagrodzeń przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu eksploatacji odtwarzanie. Wprowadzając przedmiotową regulację, w pierwszym rzędzie ustawodawca zapewnił zainteresowanym organizacjom zbiorowego zarządzania prawo zawarcia porozumienia, na mocy którego organizacje te upoważnią jedną z nich do pobierania wynagrodzeń w imieniu wszystkich uprawnionych z tytułu odtwarzania praw pokrewnych. Ustawodawca zagwarantował zatem organizacjom zbiorowego zarządzania możliwość swobodnego ułożenia swoich stosunków w powyższym zakresie, bez konieczności wskazywania jednej z uprawnionych organizacji w drodze decyzji administracyjnej. Dopiero w razie niezawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 107¹ ust. 2 Pr. Aut. ustawodawca przyznał Ministrowi uprawnienie do wskazania jednej z takich organizacji, która w imieniu wszystkich uprawnionych będzie pobierała od użytkowników wynagrodzenie z tytułu odtwarzania praw pokrewnych. Przesłanki do działania Ministra w tym zakresie (zgodnie z art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.) są następujące:

- prawomocne zatwierdzenie tabel wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie,
- niezawarcie przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu eksploatacji odtwarzanie porozumienia dotyczącego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na tym polu w ciągu 6 miesięcy od daty prawomocnego zatwierdzenia tabel.

Zgodnie z art. 110¹ ust. 2 pkt 1) Pr. Aut. organem uprawnionym do rozpatrywania spraw o zatwierdzenie tabel wynagrodzeń za korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych jest Komisja Prawa Autorskiego. Zgodnie zaś z art. 110¹² ust. 2 Pr. Aut. organizacje zbiorowego zarządzania są obowiązane do przedłożenia Komisji Prawa Autorskiego do zatwierdzenia tabel wynagrodzeń za korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych m.in. na polu eksploatacji odtwarzanie. Z uwagi na powyższe przez „zatwierdzone tabele wynagrodzeń”, o których mowa w art. 107¹ ust. 2 Pr. Aut., należy rozumieć tabele wynagrodzeń zatwierdzone przez Komisję Prawa Autorskiego na polu eksploatacji odtwarzanie.

W celu ustalenia daty uprawomocnienia się postanowienia Komisji Prawa Autorskiego o zatwierdzeniu tabel wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie Minister wystąpił pismem z dnia (...) lipca 2014 r. do Przewodniczącej Komisji Prawa Autorskiego z prośbą o udzielenie informacji w powyższym zakresie. W odpowiedzi na to pismo, Przewodnicząca Komisji Prawa Autorskiego wskazała, że postanowienie Komisji Prawa Autorskiego stało się prawomocne z dniem (...) grudnia

2013 r. Po powzięciu powyższej informacji, Minister wezwał strony niniejszego postępowania do przekazania informacji, czy organizacje zbiorowego zarządzania zawarły porozumienie, o którym mowa w art. 107¹ ust. 2 lub art. 107¹ ust. 4 Pr. Aut. Z odpowiedzi stron niniejszego postępowania administracyjnego wynikało, że nie doszło do zawarcia pomiędzy wszystkimi organizacjami – spośród organizacji reprezentujących uprawnionych z tytułu praw pokrewnych – porozumienia, na mocy którego zostałaby wyznaczona jedna z tych organizacji do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów prawa pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie.

W związku z tym z dniem (...) czerwca 2014 r. powstało prawo i obowiązek Ministra do wyznaczenia jednej organizacji zbiorowego zarządzania – spośród organizacji reprezentujących uprawnionych z tytułu praw pokrewnych – do wykonywania wspólnego poboru za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, a wszczęcie przedmiotowego postępowania z urzędu stało się konieczne.

Wszczynając przedmiotowe postępowanie z urzędu, Minister, zgodnie z art. 61 § 4 kpa, zobligowany był do zawiadomienia o jego wszczęciu wszystkie podmioty będące stronami w sprawie. W oparciu o art. 28 kpa w związku z art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. oraz art. 107¹ ust. 2 Pr. Aut. Minister uznał za strony niniejszego postępowania: SAWP, ZASP, STL, ZPAV, SFP oraz STOART, albowiem, jak zostało wskazane w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania, na mocy zezwolenia Ministra na zbiorowe zarządzanie prawami pokrewnymi (lub autorskimi) każda z tych organizacji zbiorowego zarządzania uzyskała prawo do wykonywania zbiorowego zarządu prawami pokrewnymi na polu eksploatacji odtwarzanie. Jak zostało również wskazane w zawiadomieniu, wyznaczenie w wyniku niniejszego postępowania administracyjnego jednej organizacji zbiorowego zarządzania do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzanie stanowi wyraz interesu prawnego, o którym mowa w art. 28 kpa. W niniejszej sprawie jest on rozumiany jako wypływające z przepisów prawa uzyskanie przez jedną organizację zbiorowego zarządzania uprawnienia do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, a więc przysporzenie uprawnienia w tym zakresie wyznaczonej przez Ministra organizacji względem uprawnień innych stron niniejszego postępowania.

Jednocześnie Minister ograniczył weryfikację spełniania przesłanek do wyznaczenia jednej organizacji, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., do tych stron postępowania, które uprzednio wyraziły zainteresowanie pełnieniem funkcji organizacji wyznaczonej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, tj. w stosunku do ZPAV oraz STOART. Należy przy tym podkreślić, że Minister nie ograniczył pozostałym stronom niniejszego postępowania możliwości ubiegania się o wyznaczenie w ramach niniejszego postępowania. W związku z tym wezwał pozostałe strony postępowania do niezwłocznego poinformowania o ewentualnej zmianie ich stanowiska w tym zakresie w celu skierowania do takich organizacji osobnego wezwania zmierzającego do weryfikacji spełniania przez nie przesłanek, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. W toku całego postępowania stanowiska stron w tym zakresie nie uległy zmianie.

Wydanie decyzji w sprawie prowadzonej w oparciu o przepis art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. musi również zostać poprzedzone zasięgnięciem przez Ministra opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które w udzielonym im zezwoleniu na zbiorowe zarządzanie prawami pokrewnymi mają wskazane pole eksploatacji odtwarzanie, stowarzyszeń artystów wykonawców i producentów oraz organizacji zrzeszających podmioty

korzystające z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie. Z powyższego przepisu nie wynika, aby Minister był związany treścią otrzymanych opinii.

Z uwagi na fakt, iż w analizowanym przepisie ustawodawca wymienił pięć odrębnych kategorii podmiotów, do Ministra należało zidentyfikowanie oraz wyselekcjonowanie podmiotów należących do każdej z tych kategorii.

W wykonaniu powyższego obowiązku Minister zidentyfikował oraz wyselekcjonował 35 podmiotów należących do wszystkich kategorii wskazanych w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., w tym też do stron niniejszego postępowania administracyjnego. Następnie Minister skierował do tych podmiotów prośbę o wyrażenie opinii w sprawie wyznaczenia jednej organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie.

Odpowiedź na prośbę Ministra udzieliło 18 podmiotów, z czego 10 podmiotów zarekomendowało Ministrowi wybór STOART w niniejszym postępowaniu, zaś 6 podmiotów zarekomendowało wybór ZPAV. Pozostałe dwa podmioty, które udzieliły odpowiedzi na prośbę Ministra, nie wskazały na żadną z organizacji, informując np. że *de facto* nie ma znaczenia, którą z organizacji Minister wyznaczy w ramach niniejszego postępowania albo zwracając się do Ministra o udzielenie bliższych informacji na temat ZPAV i STOART.

Zajmując stanowisko w sprawie, ZPAV wyraził zaniepokojenie faktem skierowania przez Ministra prośby o wyrażenie opinii jednocześnie do STOART oraz do Polskiego Stowarzyszenia Jazzowego, Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków i Stowarzyszenia Muzyków Rozrywkowych w Polsce, które – jak wskazał – były organizacjami założycielskimi STOART. Zdaniem ZPAV, zapytanie Ministra zostało „skierowane *de facto* do tych samych podmiotów za pośrednictwem kilku organizacji, co wobec wąskiego kręgu pytanych podmiotów i braku obowiązku wypowiedzenia się przez nie w sprawie, może zdaniem ZPAV budzić uzasadnione obawy co do miarodajności uzyskanych opinii (...)”.

W ocenie Ministra zarzuty te są bezpodstawne. Artykuł 107¹ ust. 3 Pr. Aut. wyraźnie wskazuje, że Minister winien zasięgnąć opinii m.in. organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, które w zakresie udzielonego zezwolenia mają wskazane pole eksploatacji odtwarzanie oraz stowarzyszeń artystów wykonawców. Organizacją taką jest niewątpliwie STOART. Do kategorii stowarzyszeń artystów wykonawców zaliczają się również niewątpliwie: Polskie Stowarzyszenie Jazzowe, Stowarzyszenie Polskich Artystów Muzyków oraz Stowarzyszenie Muzyków Rozrywkowych w Polsce, zrzeszające wielu polskich artystów wykonawców. Stowarzyszenia te są odrębnymi od STOART podmiotami. Zatem skierowanie przez Ministra prośby o wyrażenie opinii do tych podmiotów było uzasadnione w świetle przywołanego powyżej przepisu. Jednocześnie fakt, że te stowarzyszenia uczestniczyły w przeszłości w zakładaniu STOART jest bezsporny, gdyż podkreślały to otwarcie wszystkie z nich. Ze względu na ich długoletnią działalność i reprezentatywność dla środowiska artystów wykonawców Minister uznał jednak za zasadne skierowanie do nich prośby o wyrażenie opinii.

Z treści przepisu art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. wynika ponadto, że Minister, wydając rozstrzygnięcie w przedmiocie wyznaczenia jednej organizacji zbiorowego zarządzania do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie uwzględni:

- konieczność zapewnienia efektywnego poboru wynagrodzeń i ich wypłaty uprawnionym,

- ocenę skuteczności i prawidłowości działania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu eksploatacji odtwarzanie.

W powyższym przepisie zostały wskazane dwa zasadnicze kryteria, w oparciu o które Minister powinien wyznaczyć jedną z organizacji zbiorowego zarządzania spośród organizacji reprezentujących uprawnionych z tytułu praw pokrewnych. Pierwsze kryterium ustawodawca określił, jako: „konieczność zapewnienia efektywnego poboru wynagrodzeń i ich wypłaty uprawnionym”. To kryterium sprowadza się do oceny stopnia przygotowania organizacji zbiorowego zarządzania, ubiegających się w niniejszym postępowaniu o pełnienie funkcji organizacji wyznaczonej, pod kątem zapewnienia przez taką organizację efektywnego poboru wynagrodzeń i ich wypłaty uprawnionym. Drugie z kolei kryterium to: „ocena skuteczności i prawidłowości działania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu odtworzeń”. Kryterium to zasadniczo sprowadza się do oceny dotychczasowej skuteczności i prawidłowości działania organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, ubiegających się w niniejszym postępowaniu o pełnienie funkcji organizacji wyznaczonej, na polu eksploatacji odtwarzanie.

Minister, w celu dokonania weryfikacji spełniania przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu eksploatacji odtwarzanie tych kryteriów, sformułował 22 pytania, które zostały skierowane do ZPAV oraz STOART.

Pytania te zostały sporządzone przez Ministra przed skierowaniem do stron postępowania pisma z pytaniem, czy któraś z organizacji, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. jest zainteresowana poborem wynagrodzeń należnych podmiotom, którym przysługują prawa pokrewne na polu eksploatacji odtwarzanie. Minister sformułował je w sposób bezstronny i umożliwiający jak najszersze zbadanie gotowości wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania do realizacji zadań płynących z wyznaczenia jako podmiot zobowiązany i uprawniony do poboru wynagrodzeń z tytułu odtworzeń praw pokrewnych. Zauważyć przy tym należy, że wynik oceny poszczególnych aspektów działalności organizacji zbiorowego zarządzania zależy między innymi od tego, jakie rodzaje praw pokrewnych reprezentuje dana organizacja. W związku z tym nie w każdym przypadku możliwym było porównanie tożsamyh stanów faktycznych w odniesieniu do wszystkich zagadnień z racji tego, że poszczególne organizacje reprezentują różne grupy uprawnionych i działają na rynkach w pewnym stopniu odmiennie ukształtowanych przez wieloletnią praktykę. Nie zmienia to jednak faktu, że każde ze sformułowanych przez Ministra pytań miało znaczenie przy ogólnej ocenie każdej z organizacji ubiegających się o wyznaczenie. Wynik oceny poszczególnych aspektów działalności organizacji zbiorowego zarządzania zależy również od tego, w jaki sposób podmioty te zorganizowały i prowadziły działalność w zakresie zbiorowego zarządzania, co w pełni wpisuje się w ustawowe kryteria dokonywanej przez Ministra oceny.

Poniżej Minister, na podstawie szczegółowych pytań skierowanych do STOART i ZPAV, a także na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku całego postępowania administracyjnego, dokona analizy tego, w jakim stopniu organizacje te spełniają poszczególne kryteria wskazane w ustawie.

1. Struktura organizacyjna

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że obie zainteresowane wyznaczeniem organizacje, choć w różnych okresach czasu, stworzyły oraz udoskonalały swoje struktury organizacyjne.

Jak ustalił Minister w toku przeprowadzonego postępowania, ZPAV rozpoczął inkaso wynagrodzeń w 2002 r., a od 2003 r. rozpoczął inkasowanie wynagrodzeń z tytułu odtwarzania z wykorzystaniem terenowych pełnomocników ds. odtwarzania. Istotna zmiana struktury organizacyjnej ZPAV nastąpiła od 1 stycznia 2014 r., kiedy to ZPAV uruchomił siedem Biur Regionalnych, które obejmują zakresem swojego działania terytorium całej Polski. Aktualna struktura terenowa ZPAV przedstawia się następująco:

1. Biuro Regionu Północnego z/s w Elblągu – obszar działania – woj. pomorskie, woj. kujawsko-pomorskie, wybrane powiaty woj. warmińsko-mazurskiego,
2. Biuro Regionu Centralnego z/s w Łodzi – obszar działania – woj. łódzkie, wybrane powiaty woj. mazowieckiego,
3. Biuro Regionu Południowego z/s w Bytomiu – obszar działania – woj. śląskie, woj. świętokrzyskie, woj. małopolskie,
4. Biuro Regionu Północno-Wschodniego z/s w Warszawie – obszar działania – woj. podlaskie, wybrane powiaty woj. warmińsko-mazurskiego, wybrane powiaty woj. mazowieckiego,
5. Biuro Regionu Północno-Zachodniego z/s w Poznaniu – obszar działania – woj. wielkopolskie, woj. zachodnio-pomorskie, wybrane powiaty woj. lubuskiego,
6. Biuro Regionu Południowo-Zachodniego z/s we Wrocławiu – obszar działania – woj. dolnośląskie, woj. opolskie, wybrane powiaty woj. lubuskiego,
7. Biuro Regionu Wschodniego z/s w Lublinie – obszar działania woj. lubelskie, woj. podkarpackie.

Z kolei STOART w pierwszym okresie działalności, tj. w latach 1996-1998, rozpoczął zawieranie umów z użytkownikami w Biurze Wykonawczym STOART. Stopniowo STOART rozpoczął powierzanie zawierania umów podmiotom gospodarczym na zasadzie agencyjnej, przy czym agenci byli zobowiązani do występowania na rzecz i w imieniu STOART. Od 2001 r. działalność agentów objęła terytorium całego kraju. Z upływem czasu STOART organizował własne przedstawicielstwa w terenie – Centra Operacyjne STOART (COS), działające jako własne jednostki organizacyjne STOART albo agencje. Dodatkowo na rzecz i w imieniu STOART działa siedem agencji, a STOART do swojej działalności angażuje również m.in. kancelarie prawne.

W piśmie z dnia (...) grudnia 2016 r. STOART przedstawiła aktualną strukturę organizacyjną. Jak wskazał STOART: „*COS w Katowicach jest zespołem pracowników STOART (zatrudnionych na podstawie umowy o pracę) kierowanym przez Dyrektora Regionalnego podległego bezpośrednio Zastępcy Dyrektora Biura Wykonawczego do spraw inkasa. Umowa agencyjna pomiędzy STOART a COS w Bielsku Białej została w 2016 r. rozwiązana. Aktualnie w Bielsku-Białej funkcjonuje biuro STOART zatrudniające pracowników na zasadzie umowy o pracę. Żadna z tych dwóch jednostek nie posiada odrębnej od STOART osobowości prawnej.*”

Na terenie województw: mazowieckiego, wielkopolskiego i lubuskiego oraz małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego funkcjonują 3 przedstawicielstwa działające na podstawie łączących je ze STOART umów agencyjnych, z wynagrodzeniem prowizyjnym.”

Ponadto, jak wskazał STOART w piśmie z dnia (...) maja 2017 r. „*Przedstawicielstwo działające na zasadzie agencyjnej w woj. mazowieckim zostało w ramach restrukturyzacji zastąpione przez dwie osoby zatrudnione w tym celu w Biurze Wykonawczym STOART.”*

Na podstawie powyższego struktura organizacyjna STOART przedstawia się następująco:

1. COS w Katowicach – obszar działania – cała Polska
2. COS Bielsko-Biała – obszar działania – cała Polska

3. OT Białystok
4. OT Olsztyn
5. OT Toruń
6. OT Łódź
7. OT Wrocław
8. OT Warszawa Centrala – obszar działania – woj. mazowieckie
9. OT Gdańsk
10. OT Lublin
11. OT Rzeszów
12. OT Szczecin
13. PT Poznań – obszar działania – woj. wielkopolskie oraz lubuskie
14. PT Kraków – obszar działania – woj. małopolskie, podkarpackie, świętokrzyskie i lubelskie.

Porównanie struktur obu organizacji prowadzi do wniosku, że strukturę organizacyjną STOART cechuje bardziej zróżnicowana forma, natomiast struktura organizacyjna ZPAV oparta jest od 1 stycznia 2014 r. na jednym modelu, tj. siedmiu Biurach Regionalnych ZPAV. Odmienność struktur organizacyjnych obu organizacji zbiorowego zarządzania nie ma wpływu na fakt, że obejmują one cały obszar kraju, a zatem oba stowarzyszenia są w stanie sprawować zbiorowy zarząd na obszarze całej Polski, mając możliwość dotarcia do użytkowników z całego kraju. W związku z powyższym oba stowarzyszenia w jednakowym stopniu prawidłowo zorganizowały swą działalność w celu zapewnienia efektywnego poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzania.

Powszechnie obowiązujące przepisy prawa nie regulują kwestii kształtu struktur organizacyjnych organizacji zbiorowego zarządzania, a wręcz gwarantują im w tym zakresie autonomię. Zgodnie z art. 104 ust. 1 Pr. Aut. organizacje zbiorowego zarządzania działają w formie stowarzyszeń, w związku z czym stosuje się do nich przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 210). Wynika to bezpośrednio z art. 104 ust. 2 Pr. Aut. Zgodnie natomiast z art. 2 ust. 3 ustawy – Prawo o stowarzyszeniach stowarzyszenia samodzielnie określają m.in. swoje struktury organizacyjne. Wykładnia powyższych przepisów prawa prowadzi do wniosku, że organizacjom zbiorowego zarządzania, działającym w formie stowarzyszeń, zostało zagwarantowane prawo do samodzielnego określania ich struktur organizacyjnych.

W związku z powyższym brak jest podstaw do narzucania organizacjom zbiorowego zarządzania określonego sposobu budowy swych struktur organizacyjnych. Zdaniem Ministra, uwzględniając przedmiot prowadzonego postępowania, kształt struktur terenowych będzie miał znaczenie w kontekście efektywności ich działania mierzonej wielkością zainkasowanych wynagrodzeń na polu eksploatacji odtworzenia, o czym będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji, przy czym już teraz Minister sygnalizuje, że w tej kwestii większą skutecznością wykazuje się STOART.

W odniesieniu do struktury organizacyjnej STOART w toku postępowania przed wydaniem decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r., jak również i we wnioskach o ponowne rozpatrzenie sprawy zgłoszone zostały następujące zastrzeżenia:

- a. SAWP wskazywał, że struktura STOART jest niejednolita, co powoduje, że brak jest możliwości sprawowania skutecznej kontroli nad nią. SPAW podkreślił, że zupełnie inaczej wygląda struktura terenowa ZPAV – jest jednolicie zarządzana i opiera się na wewnętrznych jednostkach organizacyjnych tego stowarzyszenia.
- b. ZPAV wskazał z kolei, że niedopuszczalne jest istnienie kilku równoległych struktur, nierównomiernie pokrywających terytorium kraju, gdyż przy takim układzie nie jest

możliwe sprawne zarządzanie nimi i ich kontrolowanie. ZPAV zwracał również uwagę, że brak jest jednoznacznego podziału terytorialnego, a tym samym mogą występować trudności w ustaleniu właściwej jednostki organizacyjnej w celu zawarcia umowy i powodować poczucie chaosu u kontrahentów. Ponadto, w ocenie ZPAV, niedopuszczalne jest możliwe przy takiej strukturze – jak struktura STOART – konkurowanie o tego samego kontrahenta przez poszczególnych pełnomocników STOART. Zdaniem ZPAV ocena struktur organizacyjnych powinna określać, na ile struktury te realizują funkcje, jakich wymaga od niej sprawne zarządzanie organizacją.

Po rozpoznaniu tych zarzutów Minister wskazuje, że ani SAWP, ani ZPAV nie kwestionują prawa każdej z organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi do autonomicznej decyzji co do sposobu ukształtowania swych struktur terenowych. Organizacje te podkreślają jedynie wagę możliwości efektywnego sprawowania kontroli nad ustanowioną przez daną organizację strukturą terenową, czego głównym miernikiem powinna być, ich zdaniem, efektywność działania tej organizacji ocenianej w kontekście skali inkasa wynagrodzeń z tytułu odtworzeń oraz dokonywanych wypłat na rzecz uprawnionych. Szersza analiza danych w tym zakresie zostanie przedstawiona w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji (pkt 17), zaś analiza dotycząca innych aspektów efektywności działania poszczególnych organizacji znajduje się także w pkt 2, 3, 5, 6, 10, 16 i 19 uzasadnienia niniejszej decyzji. W tym miejscu Minister wskazuje jedynie, że analiza ta nie potwierdza zarzutów ZPAV.

Odnosząc się do kwestii niedopuszczalności konkurowania o tego samego kontrahenta przez poszczególnych pełnomocników STOART, co miałyby wynikać z prowizyjnego charakteru wynagradzania tych pełnomocników, czy stosowania przez STOART tzw. rezerwowania kontrahentów w swoim systemie informatycznym Minister wskazuje, że te kwestie zostaną poddane analizie w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji (w szczególności w pkt 2 poniżej). W tym miejscu Minister zaznaczy jedynie, że sam fakt konkurencji na tym polu nie jest zjawiskiem co do zasady negatywnym, ZPAV zaś na poparcie podniesionych zarzutów nie przedstawia żadnych negatywnych skutków tej konkurencji. Również Minister okoliczności takich nie ustalił w toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego i na podstawie zgromadzonego w nim materiału dowodowego.

Ponadto zarzut ZPAV związany z prowizyjnym systemem wynagrodzeń jest o tyle nietrafny, że ZPAV również go stosuje. Analiza tego aspektu sprawy zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

Mając na uwadze powyższe, zarzuty ZPAV i SAWP odnośnie struktury organizacyjnej STOART należy uznać za bezzasadne.

2. Siedziby, adresów oraz zakresów terytorialnych i przedmiotowych sieci terenowych placówek

Pytanie Ministra dotyczące siedzib, adresów oraz zakresów terytorialnych i przedmiotowych sieci terenowych placówek zmierzało do pozyskania informacji uszczegóławiających dane dotyczące struktur organizacyjnych podmiotów, które miałyby realizować wspólny pobór wynagrodzeń na polu eksploatacji publicznej odtworzenia.

Zarówno ZPAV, jak i STOART, przedstawiły Ministrowi dane dotyczące adresów swoich terenowych placówek oraz przedstawiły dane wskazujące na ich zakres terytorialny.

Analiza tych informacji potwierdza, że placówki terenowe ZPAV zostały rozmieszczone w

sposób bardziej równomierny na terytorium kraju niż placówki STOART. Struktura organizacyjna placówek STOART wskazuje zaś, że istnieją trzy główne centra terytorialne – w siedzibie stowarzyszenia, w Bielsku-Białej oraz w Katowicach. Dyrektorowi Biura STOART oraz COS w Katowicach podlegają z kolei przedstawicielstwa terenowe o mniejszym zasięgu działania.

Jak wynika z przedłożonych przez STOART informacji COS w Bielsku –Białej oraz COS w Katowicach obejmuje zasięgiem swego działania obszar całej Polski. W związku z tym STOART wyjaśnił w toku postępowania, jako że było to przedmiotem zarzutów innych stron, że w organizacji tej przyjęty został – dzięki funkcjonowaniu systemu informatycznego – system rezerwacji. Jak wskazał STOART (w szczególności w pismach z dnia (...).09.2015 r., (...).12.2016 r. oraz (...).05.2017 r.) organizacja ta wykorzystuje w swojej działalności program komputerowy, którego jednym z elementów jest „system rezerwacji”. W bazie programu umieszczane są dane o podmiotach gospodarczych, które w ramach prowadzonej działalności mogą wykorzystywać artystyczne wykonania w celu ich publicznego odtwarzania. Każda komórka organizacyjna STOART uprawniona do zawierania umów rozpoczyna procedurę zawarcia umowy z użytkownikiem od oznaczenia tego podmiotu w bazie jako „zarezerwowanego”. STOART wyjaśnił, że powyższy informatyczny system rezerwacji stosowany jest przez całą strukturę organizacyjną STOART, a „zarezerwowanie” jest pierwszą czynnością zawierania umowy z użytkownikiem. Ponadto STOART wyjaśnił, że oznaczenie w bazie danego podmiotu jako „zarezerwowany” wyklucza możliwość dublowania działań wobec tego podmiotu przez inną komórkę organizacyjną. STOART wyjaśnił również, że potencjalny użytkownik w celu zawarcia umowy może zgłosić się do każdej placówki STOART w Polsce. Rezerwacje dokonywane są przez pracowników inkasa w systemie informatycznym. Fakt dokonania rezerwacji nie musi oznaczać, że dany użytkownik odtwarza w rzeczywistości przedmioty praw pokrewnych. Oznacza natomiast identyfikację podmiotu potencjalnie korzystającego z wykonań i początek procesu weryfikacji tego, czy i w jakich warunkach do odtwarzania dochodzi. W trakcie tego procesu może zostać zlecona kontrola terenowa. Zasadniczy okres rezerwacji wynosi (...) miesiące. Przedłużenie rezerwacji o (...) może nastąpić po udokumentowanej aktywności związanej z pracą nad zawarciem umowy z kontrahentem². Po upływie okresu rezerwacji, jeśli ustalono, że podmiot nie odtwarza wykonań, rezerwacja wygasa, co jest widoczne dla innych użytkowników systemu.

Ponadto, rezerwacja dokonana przez jednego z pracowników STOART bądź inny podmiot współpracujący ze STOART w związku z inkasem należności może być przejęta przez innego pracownika bądź inny podmiot współpracujący. Przejęcie rezerwacji ma na celu optymalizację procesu zawierania umów oraz stanowi wyraz dostosowanie się do potrzeb użytkowników. Jak wskazuje STOART, przejmowanie rezerwacji ma miejsce rzadko (mniej niż (...)% rezerwacji). Przejęcie rezerwacji następuje w takich przypadkach jak: osobiste stawienie się użytkownika w innej placówce STOART niż ta, z którą wcześniej prowadził negocjacje, czy brak możliwości zdalnego zawarcia umowy. Przejęcie następuje za zgodą osoby dotychczas prowadzącej proces zawierania umowy, jak i osoby, która miałaby proces ten dokończyć, a ponadto wymaga akceptacji wyznaczonych pracowników centrali STOART. Przejęcie rezerwacji nie jest zatem możliwe bez kontaktu z upoważnionym pracownikiem STOART. Możliwe jest również przekazanie rezerwacji na podstawie polecenia służbowego

2. Dodatkowo rezerwację można przedłużyć na (...) miesiący, gdy w stosunku do kontrahenta podejmowane są specjalne działania, np. skierowanie sprawy do sądu czy złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Tego rodzaju przedłużenie rezerwacji dokonywane jest przez pracownika STOART na wyraźny wniosek przedstawiciela terenowego.

przełożonego danego pracownika. Na potwierdzenie powyższego STOART przedłożył tzw. print screen'y obrazujące działanie systemu rezerwacji.

Mając na uwadze powyżej przedstawione wyjaśnienia, Minister stoi na stanowisku, że system rezerwacji nie stanowi przeszkody w efektywnym pozyskiwaniu użytkowników i zawieraniu z nimi umów, a wręcz mu sprzyja. W przedstawionej przez STOART procedurze zadbano o to, aby działania pracowników i przedstawicieli STOART nie były powielane. Z informacji przedstawionych przez STOART wynika również, że Biuro STOART, m.in. dzięki działającemu w STOART systemowi informatycznemu, ma skuteczne narzędzia do nadzorowania oraz koordynowania pracy przedstawicieli terenowych tej organizacji, co dodatkowo stanowi również odpowiedź na zarzuty innych stron postępowania, przedstawione w pkt 1 powyżej.

W związku z pojawiającymi się w toku postępowania wątpliwościami dotyczącymi tego, czy placówki terenowe STOART rzeczywiście funkcjonują Minister pismem z dnia (...) maja 2017 r. wezwał STOART do przedłożenia umów najmu zawartych przez przedstawicieli STOART działających na terenie województwa mazowieckiego, wielkopolskiego i lubuskiego oraz małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego.

STOART, w odpowiedzi na powyższe, przedstawił umowy najmu biur w Poznaniu i Krakowie wskazując, że przedstawicielstwo działające na zasadzie agencyjnej w województwie mazowieckim został w ramach restrukturyzacji zastąpione przez dwie osoby zatrudnione w Biurze Wykonawczym STOART.

Na podstawie wyjaśnień przedstawionych przez ZPAV i STOART, Minister stwierdził, że zakres terytorialny placówek obu organizacji obejmuje obszar całej Polski. Funkcjonujący w STOART system informatyczny stanowi narzędzie, które w znacznej mierze uelastycznia, przyspiesza i ułatwia zawieranie umów z użytkownikami i stanowi przeciwieństwo podstawowej stosowanej przez ZPAV formy osobistych kontaktów z podmiotami, z którymi zawierane są umowy dotyczące publicznego odtwarzania. Bezpośredni kontakt, który stosuje ZPAV nie ma dodatniego wpływu na efektywność pobierania wynagrodzeń, a w przyszłości może nawet efektywność tą obniżyć w stosunku do organizacji, która proponuje, a przynajmniej stwarza użytkownikom, możliwość zawarcia umowy na odległość. Stworzenie użytkownikom możliwości zawarcia umów na odległość świadczy o uwzględnianiu w swej działalności przez STOART wszelkich dostępnych sposobów zawierania umów, w tym również i takich, które zyskują coraz większą popularność i są wygodne dla użytkownika. STOART ma przy tym aktualnie większą możliwość rozwoju tej działalności w kierunku samodzielnego zawierania umów przez użytkowników za pośrednictwem internetu (i to deklaruje) niż ZPAV, który nie deklarował podejmowania tego rodzaju rozwiązań.

Zważywszy na powyższe Minister uznał, że działania podejmowane przez STOART w wyższym stopniu przyczyniają się do zapewnienia efektywnego poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzanie niż działania podejmowane przez ZPAV.

W odniesieniu do analizowanego w tej części decyzji aspektu sprawy SAWP i ZPAV podnosiły – w toku postępowania poprzedzającego wydanie decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r., jak również i we wnioskach o ponowne rozpoznanie sprawy – następujące zarzuty:

- nierównomierne rozlokowanie placówek terenowych STOART,
- brak weryfikacji przez Ministra rzeczywistego funkcjonowania systemu informatycznego STOART, dzięki któremu dokonywane są rezerwacje,
- brak weryfikacji przez Ministra rzeczywistego funkcjonowania placówek terenowych STOART,

- brak posiadania przez STOART struktur terenowych w woj. lubelskim, opolskim i świętokrzyskim.

Odnosząc się do tych zarzutów Minister wskazuje co następuje:

Sam fakt nierównomiernego rozlokowania placówek STOART nie przesądza jeszcze, wbrew temu co twierdzi ZPAV i SAWP, o braku efektywności działania struktury organizacyjnej STOART. Jak zostało to wykazane powyżej, a w sposób bardziej szczegółowy w odniesieniu do pobieranych kwot zostanie przedstawione w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji, okoliczność ta nie ma negatywnego wpływu na efektywność STOART. Stwierdzić również należy, że argument o braku równomierności rozlokowania placówek czy przedstawicielstw STOART traci na znaczeniu przy uwzględnieniu okoliczności, że preferowaną metodą kontaktu z użytkownikami przez STOART jest kontakt telefoniczny.

Minister w toku postępowania dokonał weryfikacji rzeczywistego funkcjonowania systemu informatycznego, faktycznego posiadania struktury obejmującej swym zasięgiem obszar całego kraju oraz faktycznego funkcjonowania placówek terenowych STOART. Z analizy tej oraz przedłożonych przez STOART dokumentów i danych (umów najmu pomieszczeń na placówki terenowe, przykładów umów zawieranych przez poszczególnych przedstawicieli terenowych STOART na różnych obszarach kraju, print screen'ów poświadczających istnienie i funkcjonowanie systemu informatycznego STOART wraz z modułem dotyczącym rezerwacji) jednoznacznie dowodzą, że STOART jest w stanie sprawować zbiorowy zarząd na obszarze całej Polski w przypadku praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie i to czyni, mając możliwość dotarcia do użytkowników z całego kraju.

Mając na uwadze powyższe przedmiotowe zarzuty należy uznać za bezzasadne.

3. Liczba pracowników oraz współpracowników wykonujących czynności z zakresu zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie

Zarówno ZPAV, jak i STOART podały żądane przez Ministra informacje w tym zakresie. Z udzielonych informacji wynika, że każda z organizacji zatrudnia pracowników, jak i zawiera ze współpracownikami umowy cywilnoprawne. W przypadku ZPAV liczba tych ostatnich umów jest mniejsza niż w przypadku STOART. ZPAV wskazał, że zatrudnia łącznie (...) osób ((...) umów o pracę oraz (...) umów zlecenia). Z kolei STOART wskazał, że zatrudnia (...) pracowników oraz zmiennie od (...) do (...) współpracowników.

Obie organizacje przedłożyły przykładowe umowy zawierane z pracownikami oraz współpracownikami. Treść tych umów wskazuje na zakres obowiązków związanych z realizacją zbiorowego zarządzania na polu eksploatacji odtwarzanie, jak również warunki wynagrodzenia z tytułu tych umów. Oceniając powyższe, Minister stwierdza, że obie organizacje stosują w przedłożonych umowach z pracownikami oraz współpracownikami prowizyjny sposób wynagrodzenia. Zdaniem Ministra taka forma wynagradzania może sprzyjać większej efektywności w realizacji obowiązków wynikających z tych umów. Z drugiej strony tego rodzaju rozwiązania mogą być też źródłem nadużyć w relacjach z użytkownikami, gdyż wysokość wynagrodzenia pracowników/współpracowników bezpośrednio zależy od liczby zawieranych umów. Argumenty te dotyczą obu organizacji w równym stopniu.

Odpowiadając na pytanie Ministra STOART podał dodatkowo m.in. procentowe udziały swoich pracowników oraz współpracowników w aktywności organizacji związanej z publicznym odtwarzaniem. W ocenie Ministra świadczy to o doświadczeniu STOART

w rozdzielaniu oraz wyliczaniu czasu poświęcanego przez te osoby na dokonywanie czynności związanych z zarządzaniem prawami na polu eksploatacji odtwarzanie, niezależnych od czynności podejmowanych przez te osoby w związku z zarządzaniem prawami na innych polach eksploatacji.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Ministra, zarówno ZPAV, jak i STOART zatrudniają lub współpracują z należytą liczbą pracowników oraz współpracowników wykonujących czynności z zakresu zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie, aby zapewnić efektywny pobór i wypłatę wynagrodzeń. W ocenie Ministra obie zatem organizacje w podobnym stopniu w sposób prawidłowy zorganizowały swą działalność w celu zapewnienia efektywnego poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzanie.

4. Wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie w oparciu o porozumienia zawarte z inną krajową organizacją zbiorowego zarządzania

Obie organizacje udzieliły Ministrowi informacji w powyższym zakresie.

STOART wskazał, że zawarł w roku 2009 porozumienie z SAWP, na mocy którego każda ze stron została upoważniona do wzajemnego reprezentowania powierzonych jej do zbiorowego zarządzania praw do artystycznych wykonań utworów muzycznych i słowno-muzycznych w obszarze umów z organizacjami zagranicznymi. W wykonaniu tego porozumienia STOART rozszerzył zakres umów z ośmioma organizacjami zagranicznymi, włączając w zasięg ich obowiązywania artystów wykonawców reprezentowanych przez SAWP. Porozumienie to zostało wypowiedziane przez STOART w dniu (...) czerwca 2012 r. Obie organizacje pozostają ze sobą w sporze co do przyczyn rozwiązania porozumienia. W związku z powyżej wskazanym porozumieniem SAWP wytoczył przeciwko STOART powództwo informacyjne. Dnia (...) kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie II Wydział Cywilny wydał wyrok (sygn. akt (...)), mocą którego zobowiązał STOART do przedstawienia SAWP informacji o pobranych od dnia (...) września 2004 r. do dnia (...) grudnia 2014 r. wynagrodzeniach, tj. wskazania pobranych kwot, za jaki okres i z jakiego tytułu poszczególne kwoty pobrano przez podanie tytułów utworów, imion i nazwisk wykonawców, ich pseudonimów i nazw zespołów, których kwoty dotyczą, informacji wskazujących z jakich pól eksploatacji poszczególne wynagrodzenia pochodzą, ilości minut wykorzystania poszczególnych artystycznych wykonań oraz regulaminów repartycji obowiązującej w STOART w tym okresie, dotyczących wskazanych w sentencji wyroku artystów wykonawców. SAWP, powołując się na to orzeczenie, zarzuca, że STOART w sposób uporczywy unika realizacji zawartego z SAWP porozumienia.

W dniu (...) października 2015 r. pomiędzy STOART a SAWP podpisane zostało porozumienie ustalające zasady podziału wynagrodzeń pobieranych na polu publicznych odtworzeń na rzecz artystów wykonawców wynikających z Zatwierdzonej tabeli. Zgodnie z tym porozumieniem stawki wynagrodzeń należne artystom wykonawcom mają być dzielone w stosunku (...)% dla SAWP i (...)% dla STOART. Udział SAWP obejmuje wynagrodzenie należne artystom wykonawcom i ich następcom prawnym, którzy powierzyli prawa SAWP, polskim artystom wykonawcom, którzy nie powierzyli swoich praw na terytorium RP innej organizacji zbiorowego zarządzania, artystom wykonawcom zagranicznym reprezentowanym przez SAWP oraz STL. Udział STOART obejmuje z kolei wynagrodzenie należne artystom wykonawcom i ich następcom prawnym, którzy powierzyli swoje prawa STOART, artystom wykonawcom zagranicznym, z wyłączeniem artystów wykonawców zagranicznych reprezentowanych przez SAWP oraz ZASP. Porozumienie zostało zawarte do dnia 31 grudnia 2016 r. z możliwością jego przedłużenia, co nastąpiło.

STOART wskazał także, że w dniu (...) marca 2015 r. zawarł porozumienie z ZASP o współpracy na polu eksploatacji publicznie odtwarzanie. Na mocy tego porozumienia ZASP upoważnił STOART do zawierania umów w zakresie publicznych odtworzeń, ustalania ich warunków i pobierania na ich podstawie wynagrodzeń na rzecz aktorów, solistów śpiewaków i tancerzy reprezentowanych przez ZASP.

Oceniając realizację zawartego ze STOART porozumienia ZASP wskazał, że STOART zawiera na jego podstawie stosowne umowy z użytkownikami i dokonuje poboru wynagrodzeń na rzecz reprezentowanych przez ZASP artystów wykonawców na polu eksploatacji odtwarzanie w sposób nie tylko zgodny z tym porozumieniem, ale spełniający oczekiwania ZASP. Stanowisko to zostało powtórzone w piśmie ZASP z dnia (...) sierpnia 2016 r.

Z kolei w piśmie z dnia (...) lipca 2017 r. ZASP wskazał, że realizacja postanowień porozumienia przebiega bardzo sprawnie, kwota pobranych przez STOART wynagrodzeń należnych reprezentowanym przez ZASP artystom wykonawcom stale wzrasta, a STOART na bieżąco przekazuje ZASP informacje dotyczące realizacji tego porozumienia. Zdaniem ZASP STOART bardzo dobrze wykonuje swoje obowiązki wynikające z porozumienia.

W odniesieniu do analizowanego aspektu sprawy ZPAV wskazał natomiast, że na podstawie porozumienia z dnia (...) sierpnia 2014 r. zawartego z SAWP, został upoważniony do licencjonowania lub pobierania w imieniu i na rzecz SAWP wynagrodzeń należnych artystom wykonawcom na polu eksploatacji odtwarzanie, zgodnie z ostatecznie zatwierdzonymi przez Komisję Prawa Autorskiego tabelami wynagrodzeń. ZPAV wskazał również, że stronami tego porozumienia jest ZPAV i SAWP oraz że obowiązuje ono od dnia (...) września 2014 r. Zawarte przez ZPAV z SAWP porozumienie obejmuje inkaso wynagrodzeń na rzecz artystów wykonawców, którzy powierzyli prawa do artystycznych wykonań w zakresie zbiorowego zarządzania SAWP, jak i odpowiednio artystów wykonawców nie reprezentowanych bezpośrednio przez SAWP. ZPAV wskazał również, że zawierane przez niego umowy na podstawie przedmiotowego porozumienia z podmiotami dokonującymi odtwarzania fonogramów i wideogramów muzycznych oraz artystycznych wykonań utworów muzycznych i słowno-muzycznych, w zakresie praw do artystycznych wykonań obejmują odpowiednio artystyczne wykonania utworów muzycznych i słowno-muzycznych:

- a) artystów wykonawców, którzy bądź osobiście, bądź przez swych następców prawnych lub pełnomocników umocowali SAWP do zarządzania i ochrony ich praw do wykonań,
- b) artystów wykonawców niezrzeszonych, na zasadach zarządzania cudzymi prawami bez zlecenia (*negotiorum gestio*),
- c) artystów wykonawców zagranicznych na podstawie umów o wzajemnej reprezentacji.

W toku postępowania poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji STOART zakwestionował zakres przedmiotowy umów zawieranych przez ZPAV na podstawie porozumienia z SAWP z użytkownikami praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie. W ocenie STOART ZPAV w praktyce zawierał bezprawnie umowy na (...) repertuar praw artystów wykonawców, informując użytkowników, że umowa ze ZPAV pokrywa (...) % praw pokrewnych. Na dowód tego STOART przedłożył m.in. wyjaśnienie Dyrektora Regionu Wschodniego ZPAV udzielone użytkownikowi, z których wynika, że umowa zawierana przez ZPAV obejmuje wynagrodzenie dla producentów oraz artystów wykonawców zrzeszonych oraz niezrzeszonych w organizacjach zbiorowego zarządzania i obejmuje (...) stawkę określoną w Zatwierdzonej tabeli.

W toku prowadzonego przez Ministra postępowania ZPAV podniósł z kolei, że STOART pobiera (...) % stawki wynagrodzeń zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego dla

artystów wykonawców. W ocenie ZPAV powyższe działanie jest sprzeczne z art. 110¹⁶ ust. 2 Pr. Aut. ZPAV zarzucił również, że STOART w sposób arbitralny ustalił swój udział w ww. stawce. STOART nie kwestionował pobierania przez siebie stawek w ww. wysokości. STOART, uzasadniając pobieranie przez siebie stawek wynagrodzeń w wysokości (...)% , wskazał, że: „(...)(...) % stawkę STOART stosuje w oparciu o wyniki skrupulatnej analizy wykazów nadań radiowych i telewizyjnych, które w (...) % odpowiadają repertuarowi publicznie odtwarzanemu (...)”. STOART ustalił tą stawkę samodzielnie ponieważ, jak wskazał, nie było żadnej możliwości zawarcia w tej sprawie porozumienia ze wszystkimi uprawnionymi organizacjami (pismo STOART z dnia (...) września 2015 r.).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego co do tej kwestii i analizie stanowisk stron oraz stanu faktycznego ustalonego w sprawie, Minister zważył, co następuje:

STOART i SAWP pozostają ze sobą w wieloletnim sporze (która to okoliczność jest przyznawana przez SAWP – m.in. w piśmie z dnia (...) sierpnia 2016 r., jak również jest to okoliczność, na którą wskazuje STL we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, czy w piśmie zawierającym końcowe stanowisko tego Stowarzyszenia w sprawie). Spór pomiędzy SAWP a STOART dotyczy między innymi realizacji zawartego przez te organizacje porozumienia z 2009 roku dotyczącego wzajemnej reprezentacji w odniesieniu do organizacji zagranicznych.

Odnosząc się do tej kwestii Minister wskazuje, że uwzględnienie powództwa SAWP zawierającego roszczenie informacyjne wobec STOART nie przesądza jeszcze tego, czy i ewentualnie w jakiej wysokości STOART powinien uiścić na rzecz SAWP należności dla reprezentowanych przez SAWP wykonawców, a w szczególności tego, że STOART wykonał to porozumienie niezgodnie z jego treścią. Nie można zatem wywodzić z tej okoliczności tak jednoznacznych wniosków, jak czyni to SAWP.

Podpisane (...) października 2015 r. pomiędzy SAWP a STOART porozumienie jest kolejnym porozumieniem zawartym przez wskazane wyżej organizacje. Do Ministra nie dotarły informacje wskazujące na brak jego realizacji – po jego zawarciu co do zasady zawierane są umowy z użytkownikami zgodnie z zasadami wynikającymi z tego porozumienia.

Porozumienie zawarte z ZASP wykonywane jest zaś bez zastrzeżeń, czego dowodzą informacje przekazane Ministrowi przez ZASP.

Powyższe świadczy o tym, że pomimo trudności w relacji z SAWP, jak również dzięki porozumieniu z ZASP, STOART posiada doświadczenie w zakresie inkasa wynagrodzeń na rzecz innych organizacji zbiorowego zarządzania na polu eksploatacji odtwarzanie.

Z wyjaśnień przedstawionych przez ZPAV w toku postępowania wynika natomiast, że ZPAV w swojej dotychczasowej działalności zawarł tylko jedno porozumienie dotyczące inkasa należności na polu eksploatacji odtwarzanie.

Przechodząc do analizy kwestii wysokości pobieranej przez obie organizacje stawki na rzecz artystów wykonawców w oparciu o Zatwierdzoną tabelę (do czasu zawarcia przez SAWP i STOART porozumienia z dnia (...) października 2015 r.) Minister wskazuje, że Zatwierdzona tabela wynagrodzeń obejmuje stawki wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii uprawnionych, tj. dla: twórców, artystów wykonawców oraz producentów fonogramów (wideogramów) muzycznych, a nie dla konkretnych organizacji zbiorowego zarządzania.

W świetle powyższego orzeczenia stawki wynagrodzeń zatwierdzone dla artystów wykonawców obejmują jednocześnie repertuar czterech organizacji zbiorowego zarządzania, tj. STOART, SAWP, ZASP i STL. Jednakże z przywołanego orzeczenia Komisji nie wynika klucz podziału zatwierdzonych stawek wynagrodzeń dla artystów wykonawców pomiędzy wszystkie uprawnione organizacje zbiorowego zarządzania reprezentujące artystów wykonawców, ani procent przypadający im odpowiednio w ustalonej stawce).

Pomimo powyżej opisanych okoliczności, w umowach zawieranych przez ZPAV z użytkownikami znajduje się następujący zapis: „(...)”. Jednocześnie, jak wynika z akt sprawy, ZPAV opublikował na swojej stronie internetowej informacje kierowane do użytkowników muzyki, zgodnie z którymi: *„Mając na uwadze treść art. 107¹ ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 r. ZPAV i SAWP podpisały porozumienie, które umożliwia podmiotom gospodarczym zawarcie jednej umowy za korzystanie z praw pokrewnych, tj. praw artystów wykonawców oraz praw producentów. W dniu 1 października br. Biura Regionalne ZPAV na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy Stowarzyszeniem Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych (SAWP) i Związkiem Producentów Audio Video (ZPAV) rozpoczęły podpisywanie umów z użytkownikami dokonującymi odtworzeń muzyki zarówno w zakresie praw producentów, jak i praw artystów wykonawców. Umożliwia to podmiotom gospodarczym zawarcie jednej umowy i otrzymanie jednej faktury za korzystanie z praw pokrewnych (tj. praw artystów wykonawców i praw producentów). W praktyce znacznie upraszcza to formalności związane z wykorzystywaniem muzyki w prowadzonej działalności”*.

Okoliczność, że ZPAV na podstawie porozumienia z SAWP z dnia (...) sierpnia 2014 r. zawierał z użytkownikami umowy obejmujące (...) stawki wynagrodzeń dla artystów wykonawców przewidziane w Zatwierdzonej tabeli, w tym stawki wynagrodzeń w części należne STOART, który nie jest stroną porozumienia między ZPAV i SAWP, jest bezsporna i nie ulega wątpliwości.

Oceniając powyżej opisane działanie ZPAV Minister wskazuje, że po pierwsze, § 3 ust. 2 porozumienia zawartego pomiędzy ZPAV a SAWP, zgodnie z którym: „(...)”, jest sprzeczny z zakresem przedmiotowym umów zawieranych przez ZPAV na podstawie tego porozumienia z użytkownikami. Porozumienie nie obejmuje bowiem swym zakresem repertuaru powierzonego innym niż SAWP organizacjom zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi artystów wykonawców utworów muzycznych i słowno-muzycznych, jak np. STOART, które ZPAV pobierał w oparciu o zawierane przez siebie umowy. Ponadto, w ocenie Ministra, brak jest jakichkolwiek podstaw do tego, aby ZPAV i SAWP mogły zawierać porozumienia dotyczące praw pokrewnych, które zostały powierzone innym organizacjom zbiorowego zarządzania, jak np. STOART, ale też ZASP, bez ich zgody. Takie działanie jest sprzeczne z art. 104 ust. 1 Pr. Aut., w zakresie odnoszącym się do zbiorowego zarządzania i ochrony praw powierzonych organizacjom zbiorowego zarządzania, jak i narusza wyrażoną art. 104 ust. 3 Pr. Aut. zasadę dawania przez organizacje zbiorowego zarządzania rękojmi należytego zarządzania powierzonymi prawami.

Po drugie, sam fakt pobierania przez ZPAV, w opisywanym stanie faktycznym, (...) stawki wynagrodzeń ((...)%), zatwierdzonej przez Komisję Prawa Autorskiego dla wszystkich artystów wykonawców, przesądza o tym, że ZPAV bezprawie inkasował również wynagrodzenie należne artystom wykonawcom, którzy nie powierzyli swoich praw w zbiorowy zarząd ani ZPAV ani reprezentowanemu przez niego SAWP, a powierzyli je np. STOART. W ocenie Ministra, skoro Zatwierdzona tabela wynagrodzeń obejmuje stawki wynagrodzeń dla wszystkich artystów wykonawców łącznie, tj. STOART, SAWP, ZASP i STL, to nie jest dopuszczalne pobieranie przez ZPAV całości tych wynagrodzeń, bez zgody

pozostałych organizacji zbiorowego zarządzania lub wręcz przy ich sprzeciwie, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Argumenty przedstawiane przez ZPAV na okoliczność pobierania (...) stawek wynagrodzeń, w tym należnych STOART, bez uzyskania zgody od tej ostatniej organizacji, w ocenie Ministra są całkowicie nietrafne oraz nielogiczne, a przede wszystkim sprzeczne z istotą zbiorowego zarządzania oraz stanem zbiorowego zarządzania artystycznymi wykonaniami istniejącym w Polsce, co do którego ZPAV ma pełną świadomość. W szczególności za nietrafny należy uznać argument ZPAV uzasadniający pobór (...) stawki dla artystów wykonawców, wskazujący, że wynika to z konsekwentnego stosowania się przez ZPAV do treści art. 110¹⁶ Pr. Aut. Zgodnie z tym przepisem: „1. *Stawki określone w zatwierdzonych tabelach wynagrodzeń stosuje się w umowach, których stroną jest organizacja zbiorowego zarządzania. 2. Postanowienia umowne określające wynagrodzenie mniej korzystne dla twórców oraz uprawnionych z tytułu praw pokrewnych, niż wynikałoby to z zatwierdzonych tabel wynagrodzeń, są nieważne, a ich miejsce zajmują odpowiednie postanowienia tych tabel.*”. Powyższy przepis nie daje ZPAV żadnej podstawy prawnej do zarządzania repertuarem, który nie został mu powierzony, jak np. repertuarem zarządzanym przez STOART.

Ponadto, ZPAV, znając treść orzeczenia Komisji Prawa Autorskiego z dnia 10 lipca 2013 r., zapadłego w sprawie, którego był stroną, jest w pełni świadomy, że stawki dla artystów wykonawców zostały zatwierdzone łącznie na rzecz STOART, SAWP, STL i ZASP, bez określania klucza podziału tych stawek między poszczególne organizacje, z czego wynika także, że żadna z nich nie jest uprawniona do otrzymywania pełnej stawki. Żadna bowiem nie reprezentuje wszystkich artystów wykonawców. Innymi słowy, w przypadku zatwierdzenia przez Komisję Prawa Autorskiego stawek wynagrodzeń dla danej kategorii uprawnionych (w analizowanej sytuacji dla artystów wykonawców), w której partycypuje więcej niż jedna organizacja zbiorowego zarządzania, nie jest dopuszczalne pobieranie (...) % zatwierdzonej stawki przez lub na rzecz jednej z nich bez zgody pozostałych organizacji. Z tych względów, w świetle przepisów prawa relewantnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w ocenie Ministra, tylko porozumienie zawarte przez wszystkie organizacje zbiorowego zarządzania reprezentujące artystów wykonawców lub wyrok sądu mogło ustanawiać podstawę podziału zatwierdzonych stawek wynagrodzeń dla artystów wykonawców. Jedynie zaś porozumienie wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi mogło stanowić umowną podstawę do poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzanie przez jedną z tych organizacji na swoją rzecz i na rzecz pozostałych uprawnionych organizacji. Do zawarcia takiego porozumienia jednak nie doszło, w konsekwencji Minister był zobligowany do wszczęcia niniejszego postępowania. Z kolei odmienne stosowanie tego przepisu, na który powołuje się ZPAV, prowadziłoby np. do sytuacji, w której żądanie zapłaty przez użytkownika (...) % stawki zgłosiłyby niezależnie cztery uprawnione organizacje. Tym samym użytkownik narażony byłby na zapłatę nie (...) % zatwierdzonej przez Komisję Prawa Autorskiego stawki wynagrodzeń dla artystów wykonawców, lecz (...) % tej stawki, co w ogóle podważałoby sens zatwierdzenia przez Komisję Prawa Autorskiego wspólnych stawek wynagrodzeń dla danej kategorii uprawnionych. Takie rozumowanie podważałoby także sens badania w postępowaniu przed Komisją kryterium kwoty ogólnego obciążenia podmiotów korzystających z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania z tytułu korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych na danym polu eksploatacji – art. 110¹⁵ ust. 5 pkt 2) Pr. Aut.

ZPAV wskazał także, że istnienie kilku organizacji nie oznacza, że w każdym przypadku wszystkie one mają prawo do wynagrodzenia, bowiem to prawo – w odniesieniu do artystycznych wykonań, wynikające z art. 86 Pr. Aut. – pojawia się dopiero, kiedy dochodzi

do eksploatacji repertuaru chronionego przez tę organizację. Jak wskazał ZPAV, jego umowa obejmuje repertuar SAWP i repertuar niechroniony, i nie było żadnych przesłanek pozwalających stwierdzić, że dany użytkownik wykorzystał także repertuar innych organizacji zbiorowego zarządzania.

Odnosząc się do przedstawionych powyżej argumentów ZPAV Minister podtrzymuje swoje stanowisko, że stwierdzenie to jest całkowicie nie trafne i niezrozumiałe. Z powyższych twierdzeń ZPAV w pierwszej kolejności, wynika, że w każdym przypadku, gdy dochodzi do eksploatacji artystycznych wykonań, eksploatowany jest wyłącznie repertuar SAWP oraz repertuar niechroniony. Repertuar reprezentowany przez inne organizacje zbiorowego zarządzania jest zaś pomijany. W związku z tym artystom wykonawcom reprezentowanym przez te organizacje (których treść praw niczym nie różni się od treści praw artystów wykonawców reprezentowanych przez SAWP) albo nie należałoby się co do zasady wynagrodzenie, albo należałoby się ono jedynie w przypadku wykazania przez te organizacje albo przez samych uprawnionych wobec ZPAV, że ich repertuar również jest wykonywany. Jednakże brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do tego, aby ZPAV mógł żądać od tych organizacji takiego dowodu. Takie postępowanie zmuszałoby także uprawnionych do występowania o wypłatę wynagrodzenia do innej organizacji zbiorowego zarządzania (niejednokrotnie reprezentującej inne kategorie praw) niż ta, której powierzyli swe prawa w zarząd, co nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia.

Po drugie, fakt podpisania przez ZPAV umowy z użytkownikiem, obejmującej – jak wskazuje ZPAV – „(...)”, nie jest w żadnym wypadku przesłanką pozwalającą stwierdzić, że dany użytkownik wykorzystał wyłącznie repertuar SAWP i repertuar niechroniony. Okoliczność, jaki repertuar odtwarza dany użytkownik jest kwestią faktów, a nie skutkiem takiego, czy innego ukształtowania porozumienia pomiędzy ZPAV i SAWP.

Wskazać przy tym należy, że ZPAV nie podał żądanej przez Ministra podstawy prawnej, na podstawie której użytkownik upoważniony jest do wykorzystywania repertuaru powierzonego STOART, w przypadku gdy zawarł uprzednio umowę ze ZPAV, która wyraźnie nie obejmuje repertuaru STOART, a jednocześnie obejmuje (...) stawkę wynagrodzeń dla artystów wykonawców określoną w Zatwierdzonej tabeli. ZPAV wskazał natomiast, że użytkownik nie jest zobowiązany do wykorzystywania repertuaru STOART i może go pominąć. Jeśli jednak poinformuje ZPAV o decyzji wykorzystania repertuaru STOART i zakresie tego wykorzystania, ZPAV niezwłocznie zmodyfikuje wysokość pobieranej na rzecz artystów wykonawców stawki w zakresie wynikającym z zakresu eksploatacji repertuaru STOART. W ocenie Ministra powyższe wyjaśnienia ZPAV są całkowicie nie trafne oraz niezrozumiałe. W pierwszej kolejności, należy zwrócić uwagę, że większość odtwarzanego przez użytkowników repertuaru pochodzi z radiodbiorników, na co zresztą wskazuje sam ZPAV (pismo z dnia (...) czerwca 2015 r.). W takim przypadku użytkownik nie ma żadnej wiedzy, ale przede wszystkim wpływu na to, co zostanie nadane w radiu, gdyż to nie on o tym decyduje, lecz dany nadawca (programu radiowego). W związku z tym – wbrew twierdzeniem ZPAV – użytkownik nie może wyłączyć ani pominąć repertuaru chronionego przez STOART. Ponadto, użytkownik muzyki, np. właściciel salonu kosmetycznego, fryzjerskiego, czy właściciel restauracji, nie posiada żadnej wiedzy specjalistycznej umożliwiającej mu wskazanie konkretnego uprawnionego z tytułu praw pokrewnych do danego artystycznego wykonywania utworu muzycznego i słowno-muzycznego (prawa te są przenoszalne), a następnie określenie, która i czy w ogóle jakakolwiek organizacja zbiorowego zarządzania go chroni. W konsekwencji nie jest on w stanie w ogóle podjąć decyzji odnośnie niewykorzystywania repertuaru STOART. Powyższe stanowisko ZPAV rodzi również poważne obawy co do tego, czy ZPAV zna podstawowe mechanizmy odnoszące się do zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi artystów wykonawców, w

szczegółności w świetle tego, że pretenduje do bycia wyznaczonym w niniejszym postępowaniu do poboru wynagrodzeń należnych także tej grupie uprawnionych, bądź też czy ZPAV wykorzystywałby te mechanizmy – w razie wyznaczenia tej organizacji w prowadzonym przez Ministra postępowaniu – w sposób nienaruszający praw żadnej z organizacji zbiorowego zarządzania.

Korespondencja prowadzona w toku postępowania prowadzonego przez ZPAV świadczy o nieetycznym działaniu ZPAV, który ma świadomość – jak już zostało wyżej wskazane – że nie jest możliwe wykazanie przez STOART, czy użytkownika, ile jego repertuaru jest wykorzystywane w danym punkcie, w którym odtwarzana jest muzyka. W przypadku odbioru programu radiowego i możliwości wielokrotnego zmieniania stacji przez użytkownika, STOART, bądź sam użytkownik, musiałby w każdym punkcie usługowym rejestrować, a następnie selekcjonować wykorzystywany repertuar. Co więcej, nawet wówczas, gdyby STOART dokonał oczekiwanego wyliczenia, ZPAV i tak – z wcześniej przytoczonych powodów – nie mógłby samodzielnie wyliczyć, czy zweryfikować wyliczeń STOART, a następnie zwrócić „części” wynagrodzeń należnych STOART.

Odnosząc się z kolei do informacji publikowanych przez ZPAV w związku z zawarciem analizowanego porozumienia z SAWP, dotyczących w szczególności możliwości zawarcia przez podmiot gospodarczy „jednej umowy” ze ZPAV i otrzymania „jednej faktury” za korzystanie z praw pokrewnych (tj. praw artystów wykonawców i praw producentów), co upraszcza formalności związane z wykorzystywaniem muzyki w prowadzonej działalności, Minister podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. W ocenie Ministra, (...) rozpowszechniania przez ZPAV wspomnianej, publicznie dostępnej informacji było wywołanie u jej odbiorców błędnego przeświadczenia, że – na podstawie zawartego przez ZPAV oraz SAWP porozumienia – możliwe jest zawarcie ze ZPAV jednej umowy uprawniającej do legalnego odtwarzania praw pokrewnych do fonogramów oraz wszelkich praw pokrewnych do artystycznych wykonań, która obejmowałaby również repertuar STOART z jednoczesnym pominięciem konieczności zawarcia umowy ze STOART. Z uwagi na fakt, że ZPAV nie uzyskał zezwolenia STOART na zarządzanie powierzonym mu repertuarem, ZPAV nie miał żadnych podstaw do pobierania (...) stawek wynagrodzeń zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego dla wszystkich artystów wykonawców, w tym dla artystów wykonawców reprezentowanych przez STOART. Z konstrukcji Zatwierdzonej tabeli wynika bowiem jednoznacznie, że w pobieranej przez ZPAV opłacie znajduje się wynagrodzenie należne nie tylko SAWP, ale też STOART, ZASP i STL. Ponadto, w ocenie Ministra, rozpowszechniane przez ZPAV informacje wprowadzały użytkowników w błąd poprzez sugerowanie, że porozumienie ZPAV i SAWP ma taki sam skutek, jak porozumienie, o którym mowa w art. 107¹ ust. 2 i ust. 3 Pr. Aut., które powinno być zawarte przez wszystkie organizacje zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi. Tylko takie porozumienie, jak wskazano już powyżej, pozwalałoby na zawieranie z użytkownikami „jednej umowy” dotyczącej korzystania z praw pokrewnych do fonogramów oraz wszystkich artystycznych wykonań na polu eksploatacji odtwarzania. Należy również podkreślić, że gdyby tego rodzaju porozumienie zostało zawarte, prowadzenie niniejszego postępowania byłoby bezprzedmiotowe. Ze względu na powyższe – w ocenie Ministra – rozpowszechnianie przez ZPAV tego rodzaju informacji miało ułatwić przejście przez ZPAV rynku umów o pobór wynagrodzeń za odtwarzanie praw pokrewnych do wszelkich artystycznych wykonań, a także miało służyć ukazaniu skuteczności ZPAV na tym rynku w zestawieniu ze STOART, a odbywało się przy tym w trakcie trwania niniejszego postępowania. Takie działanie ZPAV utrudniało również dochodzenie przez STOART wynagrodzeń należnych reprezentowanym przez tą organizację artystom wykonawcom. Użytkownicy mogli bowiem powziąć uzasadnione uzyskanymi informacjami przekonanie, że opłata, którą uiszcili na rzecz ZPAV, pokrywa wszelkie należności z tytułu korzystania przez z nich z artystycznych wykonań na

polu eksploatacji publiczne odtworzenia.

Dokonując oceny realizacji porozumienia zawartego pomiędzy ZPAV i SAWP nie sposób również pominąć wewnętrznej korespondencji ZPAV złożonej przez (...) do akt niniejszego postępowania (np. korespondencja z dnia (...) czerwca 2015 r., korespondencja przedłożona przy piśmie (...) z dnia (...) maja 2015 r., oświadczenia złożone przez (...)P przy piśmie z dnia (...) czerwca 2015 r.), z której wynika, że (...). Z powyższego wynika również, że (...). W ocenie Ministra, takie działanie uznać należy za niedopuszczalne i nieetyczne.

W ocenie Ministra realizacja porozumienia przez ZPAV, który od wielu lat prowadzi działalność związaną ze zbiorowym zarządzaniem, w opisany powyżej sposób nie jest nieświadomym działaniem, czy też skutkiem niewłaściwego, błędnego zastosowania prawa. Należy powtórzyć, że w ocenie Ministra nie ma żadnej podstawy prawnej do zawierania przez ZPAV umów obejmujących (...) stawki wynagrodzeń dla wszystkich artystów wykonawców, w tym reprezentowanych przez STOART, bez upoważnienia oraz wbrew wyraźnie manifestowanej przeciwnej woli STOART. Natomiast argumenty przedstawione przez ZPAV na poparcie prawidłowości realizacji przez niego porozumienia są nietrafne, nielogiczne oraz wewnętrznie sprzeczne. Dodatkowo, w ocenie Ministra, ZPAV dopuścił się wprowadzania użytkowników w błąd odnośnie możliwości zawarcia z nim „jednej umowy” oraz otrzymywania przez nich „jednej faktury” za korzystanie ze wszystkich praw pokrewnych artystów wykonawców i producentów fonogramów. Ponadto, za niedopuszczalne należy uznać działania ZPAV polegające na: (...) informowaniu o niemożliwym do wykonania w praktyce zwrocie użytkownikowi (albo STOART) „częstki” wynagrodzeń należnej STOART, pod warunkiem „wiarygodnego” wyliczenia przez STOART repertuaru wykorzystanego przez danego użytkownika. W ocenie Ministra ZPAV, realizując powyższe porozumienie, zmierzał w szczególności do: przejęcia rynku umów o pobór wynagrodzeń za odtwarzanie praw pokrewnych do wszelkich artystycznych wykonań, ukazania skuteczności ZPAV na tym rynku, osłabienia pozycji rynkowej STOART poprzez pomniejszenie liczby umów zawieranych przez STOART z użytkownikami oraz przedstawienia STOART w niniejszym postępowaniu w złym świetle.

Przedstawione powyżej działania oraz stanowisko ZPAV budzi wątpliwości Ministra co do tego, czy w razie wyznaczenia ZPAV jako jednej organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie ZPAV będzie w sposób rzetelny i bezstronny wykonywać powierzone jej uprawnienie. Stanowiska tego nie zmienia fakt, że w dniu (...) października 2015 r. STOART i SAWP zawarły porozumienie ustalające zasady podziału wynagrodzeń pobieranych na polu publicznych odtworzeń na rzecz artystów wykonawców wynikających z Zatwierdzonej tabeli, zgodnie z którymi stawki wynagrodzeń należne artystom wykonawcom podzielone zostaną w stosunku (...)% dla SAWP i (...)% dla STOART i – jak wynika z wyjaśnień ZPAV złożonych w toku niniejszego postępowania (pismo z dnia (...) maja 2017 r.) od czasu zawarcia tego porozumienia ZPAV pobiera – na mocy porozumienia zawartego z SAWP – stawkę wynagrodzeń zgodną w ww. porozumieniem. Dokonany w dobrowolnym porozumieniu podział stawki obrazuje bowiem w sposób dobitny i jednoznaczny zakres reprezentacji artystycznych wykonań na polu eksploatacji odtwarzanie przez każdą z organizacji zbiorowego zarządzania – stron tego porozumienia. Czyni to jeszcze bardziej zasadnym zastrzeżenia skierowane wobec ZPAV w związku z poborem na rzecz SAWP (...) stawki wskazanej w Tabeli wynagrodzeń. Zastrzeżenia te mają istotne znaczenie praktyczne, zwłaszcza przy uwzględnieniu opisanej powyżej okoliczności, iż STOART i SAWP są organizacjami pozostającymi ze sobą w wieloletnim konflikcie. Nie jest w tych okolicznościach wykluczone, że porozumienie tych organizacji w sprawie podziału opłat od publicznych odtworzeń w zakresie określonym

w Zatwierdzonej tabeli zostanie zerwane i wówczas – do momentu trwałego podziału stawki wynagrodzeń między poszczególne organizacje artystów wykonawców – opisana powyżej sytuacja nierzetelnego działania ZPAV może się powtórzyć.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez ZPAV kwestii stosowanych przez STOART stawek w umowach zawieranych z użytkownikami w wysokości (...) % stawki wynikającej z Zatwierdzonej tabeli, zdaniem Ministra, stosowanie przez STOART takiej stawki świadczy o jej arbitralnym ustaleniu. W ocenie Ministra, jak już zostało to wyżej wskazane, z uwagi na zatwierdzenie przez Komisję Prawa Autorskiego stawek wynagrodzeń dla wszystkich artystów wykonawców łącznie (tj. obejmujących jednocześnie repertuar czterech organizacji zbiorowego zarządzania, czyli STOART, SAWP, ZASP i STL) bez jednoczesnego wskazania klucza (procentu) podziału tych stawek pomiędzy ww. uprawnione organizacje zbiorowego zarządzania, stawki te powinny być podzielone na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy tymi organizacjami zbiorowego zarządzania. Nie można również zgodzić się z twierdzeniem STOART, że w świetle Pr. Aut., do zawierania umów opiewających na (...) % stawki wynagrodzeń zobligowana jest jedynie organizacja zbiorowego zarządzania uprawniona do wspólnego poboru wynagrodzeń w rozumieniu przepisów art. 107¹ Pr. Aut., która jeszcze nie została wyznaczona. W ocenie Ministra – wbrew twierdzeniom STOART – zatwierdzone przez Komisję Prawa Autorskiego stawki wynagrodzeń stosuje się nie od momentu wyznaczenia jednej organizacji zbiorowego zarządzania na podstawie art. 107¹ ust. 2 Pr. Aut. albo art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., lecz z momentem uprawomocnienia się tabeli. Przy czym – jak zostało wyżej wskazane – w przypadku, gdy do zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego stawek wynagrodzeń uprawnionych jest kilka organizacji zbiorowego zarządzania, muszą one porozumieć się, co do udziału ich repertuaru w tych stawkach. Jednakże, w ocenie Ministra, działania ZPAV i SAWP, na podstawie zawartego przez te organizacje porozumienia, jedynie potwierdzają twierdzenie STOART, że zawarcie porozumienia podziałowego nie było możliwe. W związku z powyższym, gdyby STOART zaprzestał zawierania umów w odniesieniu do swojego repertuaru, w sytuacji, gdy ZPAV na podstawie porozumienia z SAWP pobierał (...) stawek wynagrodzeń zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego dla artystów wykonawców, wówczas naraziłby się na zarzut nienależytego reprezentowania powierzonych mu praw przez artystów wykonawców. Jednocześnie powstrzymanie się przez STOART od zawierania umów, na skutek działań ZPAV i SAWP, mogłoby doprowadzić STOART do zaprzestania, a przynajmniej ograniczenia jego udziału w rynku artystycznych wykonań ze względu na to, że reprezentacja artystów wykonawców dotychczas reprezentowanych przez STOART zostałaby przejęta przez SAWP. Warto przy tym dodać, że to SAWP na podstawie § 5 porozumienia zawartego ze ZPAV, zobowiązał się do (...). W ten sposób środki na wynagrodzenia (...) artystów wykonawców znalazłyby się w dyspozycji SAWP, a artyści wykonawcy, np. reprezentowani przez STOART musieliby zwracać się do SAWP o wypłatę należnych im wynagrodzeń z tytułu publicznego odtwarzania, co nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia ani umocowania. Niezależnie od powyższego, w ocenie Ministra, STOART nie miał podstaw do tego, aby samodzielnie wyliczyć swój udział w zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego stawkach wynagrodzeń dla artystów wykonawców.

Minister nie podziela przy tym stanowiska ZPAV, że takie działanie STOART stanowi naruszenie art. 110¹⁶ ust. 2 Pr. Aut., zgodnie z którym: „*Postanowienia umowne określające wynagrodzenie mniej korzystne dla twórców oraz uprawnionych z tytułu praw pokrewnych, niż wynikałoby to z zatwierdzonych tabel wynagrodzeń, są nieważne, a ich miejsce zajmują odpowiednie postanowienia tych tabel.*”. Stawka pobierana przez STOART nie była bowiem niekorzystna dla artystów wykonawców, których reprezentuje STOART.

Analiza sposobu wykonywania zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie w

oparcie o porozumienia zawarte z inną krajową organizacją zbiorowego zarządzania wskazuje, że o ile sama współpraca pomiędzy organizacjami, które zawarły porozumienia dotyczące wspólnego poboru, tj. współpraca na linii ZASP – STOART i SAWP – ZPAV przebiega prawidłowo, o tyle Minister ma opisane powyżej zastrzeżenia co do pobieranych przez ZPAV i STOART stawek wynikających z Zatwierdzonej tabeli na rzecz artystów wykonawców przed dniem zawarcia przez STOART i SAWP porozumienia z dnia (...) października 2015 r.

W odniesieniu do analizowanej kwestii we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy ZPAV podniósł, że ocena działań ZPAV opisanych powyżej dokonana przez Ministra jest nieprawidłowa z następujących powodów:

- umowy zawierane przez ZPAV z użytkownikami zawierają zapisy ochronne, z których wynika, że w sytuacji, gdy inna organizacja zbiorowego zarządzania wykazała swoje prawa ZPAV zwróci jej stosowne wynagrodzenie,
- umowy zawierane przez STOART nie mają w swej treści takiego zapisu,
- Minister pominął, wydając zaskarżoną decyzję, znaną mu okoliczność, iż SAWP i STOART zawarły porozumienie dotyczące podziału stawek wynagrodzeń z tytułu odtwarzania i od tego czasu ZPAV pobiera od użytkowników jedynie część przypadającą SAWP ((...)%),
- organ pominął fakt, iż STOART narusza zawarte z SAWP porozumienie z dnia (...) października 2015 r., o czym SAWP informował Ministra w piśmie z dnia (...) lutego 2016 r.

Kwestie związane z treścią umów zawieranych przez ZPAV przed zawarciem porozumienia przez STOART i SAWP w dniu (...) października 2015 r. oraz skutki zawarcia tego porozumienia dla oceny poprzedzających je działań ZPAV w zakresie pobierania i rozliczania stawek należnych artystom wykonawcom została omówiona szczegółowo powyżej.

W tym miejscu Minister dodatkowo stwierdza, że ZPAV w swej argumentacji prezentowanej we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy całkowicie pomija okoliczność, że przez szereg miesięcy pobierał nienależne mu wynagrodzenia. ZPAV, jak zostało to szczegółowo opisane powyżej, pobierał na rzecz SAWP (...) stawkę należną wszystkim artystom wykonawcom na podstawie Zatwierdzonej tabeli (w tym również artystom wykonawcom reprezentowanym przez STOART), podczas gdy wiadomym mu było, że SAWP nie reprezentuje (...) artystów wykonawców, których artystyczne wykonania odtwarzane są w Polsce. Oceny powyższej nie zmienia fakt podpisania porozumienia pomiędzy SAWP i STOART, którego Minister nie pominął, rozpoznając przedmiotową sprawę, i do którego to porozumienia Minister wielokrotnie odnosi się w uzasadnieniu niniejszej decyzji oraz odnosił się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Ocena i uwzględnienie tej oceny działań ZPAV sprzed podpisania porozumienia SAWP ze STOART z dnia (...) października 2015 r. ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, gdyż – jak zostało to wskazane powyżej – negatywnie wpływa na ocenę wiarygodności ZPAV jako jednego inkasenta wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzania, np. w sytuacji, gdyby doszło do zerwania porozumienia zawartego przez STOART i SAWP. Nie jest to zatem okoliczność bez znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy.

Mając na uwadze powyższe zarzuty ZPAV w tym zakresie należy uznać za bezzasadne.

Kwestia nienależytego realizowania przez STOART porozumienia zawartego z SAWP w październiku 2015 r. zostanie omówiona odrębnie w pkt 5 poniżej.

5. Opis podjętych przygotowań oraz strategii prowadzenia zbiorowego zarządu w przypadku wyłonienia jako jednej organizacji uprawnionej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych

na polu eksploatacji odtwarzanie

ZPAV od października 2014 r., na podstawie porozumienia z SAWP, prowadzi inkaso wynagrodzeń z tytułu odtwarzania także na rzecz artystów wykonawców. W związku z powyższym ZPAV wskazał, że opisywana strategia działania nie jest strategią planowaną, lecz sprawdzoną w praktyce i funkcjonującą, możliwą w wykorzystaniu w przypadku pełnienia funkcji jednego inkasenta. ZPAV wskazał, że w przypadku wyznaczenia w niniejszym postępowaniu dodatkową, jednorazową czynnością, jaką ZPAV będzie musiał wykonać, będzie tylko masowa aktualizacja dotychczasowych podpisanych przez ZPAV umów tak, by uwzględniły one fakt objęcia nimi całości praw pokrewnych. W przypadku podpisywania umów z nowymi kontrahentami działalność inkasencka nie wymaga żadnych zmian organizacyjnych w stosunku do stanu obecnego. ZPAV wskazał, że z uwagi na realizację porozumienia zawartego z SAWP, cała infrastruktura ZPAV, łącznie z systemem informatycznym jest już przygotowana do inkasa i podziału wynagrodzeń na dwie grupy uprawnionych i działalność ta jest już realizowana. ZPAV wskazał także, że takich możliwości ani doświadczenia nie ma żadna inna organizacja zbiorowego zarządzania w Polsce, w szczególności zaś nie posiada jej STOART, działający jedynie na rzecz części artystów wykonawców. Jednocześnie ZPAV wskazał, że przygotowując się do pełnienia roli jednego inkasenta wynagrodzeń z tytułu odtwarzania na rzecz posiadaczy praw pokrewnych, w 2013 r. przeprowadził analizę potencjalnego rynku w celu opracowania optymalnego podziału terytorium Polski na struktury terenowe. W wyniku tego ZPAV podzielił kraj na siedem regionów, w których otwarto Biura Regionalne ZPAV. ZPAV wskazał, że wprowadził kilkietapowy system rekrutacji swoich pełnomocników, a każda umowa przed jej podpisaniem jest starannie weryfikowana.

Z kolei STOART wskazał, że: dokonał zmian informatycznych polegających na dostosowaniu oprogramowania do wprowadzania danych zgodnie ze wspólnym inkasem oraz struktur umożliwiających naliczenie kwot należnych każdej organizacji zbiorowego zarządzania; dokonał zmian organizacyjnych w swojej strukturze, polegających na tworzeniu własnych jednostek organizacyjnych; opracował i wdrożył Kodeks Standardów Postępowania Przedstawicieli i Inspektorów Terenowych STOART; zapowiedział uruchomienie portalu dla użytkowników umożliwiającego dostęp on-line do informacji dotyczących umów oraz samodzielnego, elektronicznego zawierania umów przez użytkowników; zapowiedział uruchomienie platformy dostępu on-line dla organizacji zbiorowego zarządzania, na rzecz których STOART będzie inkasował wynagrodzenie.

Porównując powyższe wyjaśnienia, Minister wskazuje, że utworzenie w styczniu 2014 r. siedmiu Biur Regionalnych ZPAV z pewnością przyczyniło się do skuteczniejszego wykonywania przez ZPAV zbiorowego zarządu w terenie. Z kolei wykonywanie przez ZPAV zbiorowego zarządu również prawami pokrewnymi do artystycznych wykonań utworów muzycznych i słowno-muzycznych na podstawie porozumienia z SAWP niewątpliwie przyczyniło się do nabycia przez ZPAV doświadczenia w inkasowaniu wynagrodzeń dla dwóch grup uprawnionych. Również działania polegające na dokonywaniu kilkietapowego systemu rekrutacji jego pełnomocników oraz weryfikowanie umów przed ich podpisaniem uznać należy za prawidłowe.

Jednakże – jak zostało wskazane w pkt 4 powyżej – w ocenie Ministra ZPAV nie miał prawa do zawierania umów obejmujących zatwierdzone przez Komisję Prawa Autorskiego stawki wynagrodzeń dla (...) artystów wykonawców, w tym w reprezentowanych przez STOART, bez uprzedniego uzyskania zgody STOART. Ponadto, w związku z zawieraniem ww. umów ZPAV, w ocenie Ministra, wprowadzał w błąd użytkowników odnośnie możliwości zawarcia przez nich „jednej umowy” umożliwiającej korzystanie (...) praw pokrewnych do

artystycznych wykonań, co również zostało dokładnie opisane w pkt 4 powyżej. Poza tym Minister negatywnie ocenia działania ZPAV opisane w korespondencji przytoczonej w powołanym punkcie.

Z tych względów – w ocenie Ministra – opisana powyżej aktywność ZPAV, która była realizowana na podstawie porozumienia zawartego z SAWP, niewątpliwie (...) wykonywanie zbiorowego zarządu przez inne organizacje zbiorowego zarządzania, w tym STOART i wprowadzała w błąd użytkowników odnośnie zarządzanego przez ZPAV repertuaru. Przez to nie może zasługiwać na pozytywną ocenę. Takie działania ZPAV rodzą bowiem wątpliwości co do tego, czy w razie wskazania ZPAV jako jednej organizacji zbiorowego zarządzania upoważnionej do poboru wynagrodzeń z tytułu praw pokrewnych na polu eksploatacji publiczne odtworzenia, organizacja ta będzie działała w sposób rzetelny i z korzyścią dla wszystkich podmiotów, na rzecz których miałyby inkasować należności.

Minister również za prawidłowe uznaje przygotowania podjęte i wymienione przez STOART. Odnosi się to również do zapowiedzi uruchomienia przez STOART portalu dla użytkowników umożliwiającego im dostęp on-line do informacji dotyczących umów oraz samodzielnego, elektronicznego zawierania przez nich umów ze STOART. Niewątpliwie, w dobie rozwoju usług elektronicznych, tego typu rozwiązanie ułatwi użytkownikom, z jednej strony, zawieranie umów ze STOART, a z drugiej strony, dostęp do informacji dotyczących tych umów. Pozytywnie należy również ocenić planowane przez STOART uruchomienie platformy dostępu on-line dla organizacji zbiorowego zarządzania, w imieniu których STOART będzie inkasował wynagrodzenie. Jednocześnie należy zauważyć, że powyższych rozwiązań nie zaproponował ZPAV, który opiera swą działalność głównie na bezpośrednich kontaktach z użytkownikami, co w dłuższej perspektywie czasowej może wpłynąć na mniejszą efektywność takiego działania. Umożliwienie użytkownikom samodzielnego i niekłopotliwego zawierania umów z organizacjami zbiorowego zarządzania stanowi wyraz podążania za oczekiwaniami uczestników rynku publicznych odtworzeń oraz chęci stworzenia jak najbardziej przyjazny warunków do zawierania tych umów. Tego rodzaju narzędzia mogą, zdaniem Ministra, wpłynąć na zwiększenie liczby zawieranych umów.

Nie budzącym wątpliwości faktem jest, że STOART dotychczas nie zarządzał – tak jak to czynił ZPAV – dwoma kategoriami praw pokrewnych, tj. prawami pokrewnymi artystów wykonawców oraz prawami pokrewnymi do fonogramów i wideogramów muzycznych, lecz jedynie tymi pierwszymi. Jednakże STOART zarządza prawami pokrewnymi chronionymi przez ZASP, co oznacza, że ma doświadczenia również w zarządzaniu repertuarem innych organizacji zbiorowego zarządzania.

W toku postępowania, jak również we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarówno ZPAV, jak i SAWP podnosiły kwestię nienależytego wykonywania przez STOART porozumienia z dnia (...) października 2015 r. zawartego ze STOART, poprzez objęcie swą reprezentacją, wbrew porozumieniu, całości repertuaru zagranicznego.

Kwestia ta była przedmiotem odrębnych postępowań prowadzonych przez Ministra. Pismem z dnia (...) sierpnia 2017 r. Minister poinformował strony niniejszego postępowania, że znana jest mu z urzędu ta okoliczność oraz ustalenia dokonane w wyżej przywołanych postępowaniach. Minister, wyjaśniając powyższą kwestię, ustalił co następuje:

SAWP zgłaszał Ministrowi zastrzeżenia związane z tym, że STOART obejmuje zawierającymi przez siebie umowami z użytkownikami całość repertuaru zagranicznego wbrew ustaleniom zawartym w porozumieniu z dnia (...) października 2015 r. Początkowo, wobec braku wystarczających dowodów na potwierdzenie powyższego, brak było podstaw do

pojęmowania przez Ministra środków nadzoru wobec STOART. Następnie Ministrowi została przedłożona kopia jednej umowy zawartej przez STOART z użytkownikiem, z której wynika, że określone w niej wynagrodzenie za korzystanie z artystycznych wykonań stanowi 100% stawki należnej artystom wykonawcom określonej w Zatwierdzonej tabeli. W toku prowadzonego postępowania Minister ustalił również, że dochodziło ze strony STOART do sugerowania użytkownikom, że zgodnie z zawartym w dniu (...) października 2015 r. porozumieniem SAWP nie zarządza repertuarem zagranicznym, a także informowania użytkowników, że w przypadku zawarcia ze STOART umowy zawierającej oświadczenie użytkownika typu: „(...)” i uiszczeniu z tytułu takiej umowy wynagrodzenia odpowiadającego (...) stawce ((...)%) wynikającej z Zatwierdzonej tabeli użytkownik będzie chroniony przed roszczeniami (...) organizacji zbiorowego zarządzania chroniącej prawa wykonawcze. W wyniku przedmiotowego postępowania nadzorczego Minister stwierdził jednak, że działanie STOART miało incydentalny charakter (zwłaszcza przy uwzględnieniu faktu, że STOART na dzień (...) września 2017 r. obsługiwał (...) czynnych umów zawartych z użytkownikami na polu eksploatacji odtwarzanie, zaś jak wynika ze sprawozdania za rok 2016, STOART w roku 2016 zawarł takich umów (...)), gdyż Minister, poza wskazanymi powyżej, nie posiada innych informacji świadczących o tym, że tego rodzaju praktyki STOART mają szerszy rozmiar.

W związku z powyższym, Minister pismem z dnia (...) sierpnia 2017 r. (...) wezwał STOART do niezwłocznego usunięcia niezgodnej z prawem działalności polegającej na:

1. zawieraniu z użytkownikami umów określających wynagrodzenie odpowiadające (...) stawce ((...)%) wynikającej z Zatwierdzonej tabeli;
2. sugerowaniu użytkownikom, że zgodnie z zawartym w dniu (...) października 2015 r. porozumieniem pomiędzy STOART a SAWP, to ostatecznie Stowarzyszenie nie zarządza repertuarem zagranicznym;
3. informowaniu użytkowników, że w przypadku zawarcia ze STOART umowy zawierającej oświadczenie użytkownika typu: „(...)” i uiszczeniu z tytułu takiej umowy wynagrodzenia odpowiadającego (...) stawce ((...)%) wynikającej z Zatwierdzonej tabeli, użytkownik będzie chroniony przed roszczeniami (...) organizacji zbiorowego zarządzania chroniącej prawa wykonawcze;

jako że Minister uznał, iż opisane powyżej działanie jest niezgodne z art. 104 ust. 3 w zw. z art. 110¹⁶ Pr. Aut. w zw. z zawartym w dniu (...) października 2015 r. porozumieniem pomiędzy STOART a SAWP.

Minister wezwał także STOART do złożenia wyjaśnień odnośnie podjętych czynności zmierzających do wyeliminowania powyższej działalności uznanej przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za niezgodną z prawem, w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania. Dokonując oceny opisanej powyżej sytuacji trzeba brać jednak pod uwagę fakt, że działanie STOART miało jednostkowy charakter, zaś działanie ZPAV było działaniem zorganizowanym i trwającym wiele miesięcy. Brak późniejszych informacji i zarzutów dotyczących kontynuowania takiej praktyki przez STOART świadczy o tym, że organizacja ta zastosowała się do wezwania Ministra.

Mając na uwadze powyższe, jak również i ustalenia dokonane przez Ministra w pkt 4 powyżej, Minister wskazuje, że obie organizacje dopuściły się nieprawidłowości związanych z poborem wynagrodzeń za publiczne odtworzenia, co stanowi podstawę do twierdzenia, że tego rodzaju działania mogą powtórzyć się w przyszłości.

W odniesieniu do analizowanej kwestii ZPAV, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zarzucił Ministrowi, błędną ocenę stanu sprawy. ZPAV stwierdził bowiem, że STOART nie ma *de facto* doświadczenia w sprawowaniu zbiorowego zarządu na rzecz innej organizacji

zbiorowego zarządzania. Odnosząc się do powyższego, Minister wskazuje, że podtrzymuje swą ocenę wyrażoną powyżej, dokonaną w oparciu o poczynione w sprawie ustalenia, w szczególności działanie STOART na podstawie porozumienia z ZASP, które sam ZASP kilkakrotnie ocenił jednoznacznie pozytywnie.

Jeśli zaś chodzi o podnoszoną przez ZPAV we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy kwestię możliwości zawierania przez użytkowników umów ze STOART on-line Minister wskazuje, że w zaskarżonej decyzji wskazał, iż taką możliwość STOART deklaruje w przyszłości. Nie jest zatem trafny zarzut ZPAV, że Minister błędnie ustalił, iż STOART umożliwi użytkownikom samodzielne zawieranie umów za pośrednictwem internetu i z okoliczności tej wyciągnął nieprawidłowe wnioski.

6. Prognozowana wysokość kosztów inkasa stawek wynagrodzeń wraz ze wskazaniem podstaw obliczenia tych prognoz

ZPAV wskazał, że szacowane koszty inkasa liczone jako procent od pobranych wynagrodzeń wyniosą (przy założeniu, że ZPAV rozpocznie działalność w tym zakresie od (...) lipca 2015 r.): (...) w 2015 r.; (...) w 2016 r.; (...) w 2017 r. oraz (...) w 2018 r. i latach kolejnych, jednocześnie podał podstawy obliczenia swoich prognoz. Minister w toku postępowania wezwał dodatkowo ZPAV do wyjaśnienia następującej wątpliwości: „skoro ZPAV szacuje koszty inkasa na poziomie od (...) do (...) od całości wpływów, dlaczego obecnie koszty te wynoszą dokładnie 25%, co wynika ze sprawozdania z działalności ZPAV za 2014 r. przedłożonego MKiDN oraz opublikowanego na stronie internetowej ZPAV?” Udzielając odpowiedzi na powyższe pytanie ZPAV, w piśmie z dnia (...) września 2015 r. wskazał, że: „Koszty inkasa wyrażone w liczbach bezwzględnych (w złotych) nie ulegną zasadniczej zmianie po rozpoczęciu inkasa wspólnego, ze względu na wykorzystanie już istniejącej, sprawdzonej struktury terenowej, której koszty funkcjonowania są znane. Zasadniczej zmianie powinna natomiast ulec (wzrosnąć) wysokość inkasowanych wynagrodzeń, ze względu na objęcie inkasem dwóch kategorii praw (...), stąd też wyrażony procentowo udział kosztów inkasa będzie mały”.

Pismem z dnia (...) listopada 2016 r. Minister wezwał ZPAV do przekazania aktualnych wyliczeń i dokumentacji, na której wyliczenia te opierają się, dotyczących kosztów inkasa, których ponoszenie przewiduje ZPAV w razie wyznaczenia jako organizacji zbiorowego zarządzania wykonującej wspólny pobór wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzania, a także wskazania, czy w stosunku do informacji przekazywanej poprzednio koszty te uległy zmianie, a jeśli tak, to w jaki sposób i jakie okoliczności miały wpływ na tę zmianę.

W odpowiedzi – w piśmie z dnia (...) grudnia 2016 r. – ZPAV wskazał przyjęte przez siebie założenia kalkulacji kosztów oraz ich elementy składowe stwierdzając, że w stosunku do stanu z początku 2015 r. nastąpił rozwój efektywności działania pełnomocników, a także uległa optymalizacji struktura i zasięg regionów, co pozwoliło dodatkowo obniżyć koszty inkasa. Następnie ZPAV zaprezentował szacowane, szczegółowe wyliczenia tych kosztów, które zostały opracowane w oparciu o aktualnie ponoszone przez ZPAV koszty funkcjonowania jego struktury inkasenckiej.

Pismem z dnia (...) maja 2017 r. Minister zwrócił się do ZPAV ponownie z pytaniem, czy w stosunku do informacji przekazywanych przez ZPAV w toku postępowania poprzedzającego wydanie przez Ministra decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. o wyznaczeniu ZAW STOART jako organizacji uprawnionej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji

odtworzenie koszty inkasa ponoszone przez ZPAV uległy zmianie, a jeśli tak, to w jaki sposób i jakie okoliczności miały na to wpływ.

ZPAV w piśmie z dnia (...) maja 2019 r. odpowiedział, że koszty ponoszone przez ZPAV uległy redukcji ze względu na optymalizację struktury biur terenowych, w tym ich zasięgu terytorialnego oraz wprowadzeniu zaawansowanego narzędzia zarządzania i nadzoru nad pełnomocnikami terenowymi, co zwiększa ich wydajność pracy. ZPAV nie podał jednak, o ile koszty te uległy zmniejszeniu.

W tym miejscu należy odnotować, że w Rozdziale 3 pkt 14) sprawozdania z działalności ZPAV za 2014, ZPAV wskazał, że za rok 2014 dokonał potrąceń tytułem kosztów inkasa z pola odtwarzanie w wysokości 25% zainkasowanych wynagrodzeń. W takiej samej wysokości koszty inkasa zostały wskazane w sprawozdaniu za rok 2015 (również rozdział 3 pkt 14). W sprawozdaniu za rok 2016 ZPAV wskazał, że koszty inkasa nie uległy zmianie i nadal są na poziomie 25%. Ze sprawozdań tych oraz z danych przedłożonych przez ZPAV w toku postępowania (pismo z dnia (...) września 2017 r.) wynika również, że inkaso należności wzrosło (wg danych przedstawionych w piśmie z dnia (...) września 2017 r.) z (...) zł w 2014 r. do (...) zł w 2015 r. i (...) zł w 2016 r.).

Wskazane w sprawozdaniach z działalność ZPAV dane liczbowe oraz wyjaśnienia udzielone przez ZPAV w toku postępowania prowadzą do następujących wniosków.

Pomimo tego, że ZPAV deklaruje w niniejszym postępowaniu, że koszty inkasa wyrażane jako wartość tych kosztów w stosunku do pobranych należności, będą ulegały obniżeniu przy wzroście inkasowanych należności, to zasady tej nie stosuje w praktyce cały czas, pobierając 25% tytułem kosztów od należności pobranych na polu eksploatacji odtwarzanie.

ZPAV w piśmie z dnia (...) grudnia 2016 r. wskazuje, że koszty inkasa uległy obniżeniu, jednakże jak wynika z rocznego sprawozdania za rok 2016 łączne koszty inkasa i repartycji nadal pozostają na poziomie 25%. Oceniając powyższe stwierdzić należy, że skoro kwoty inkasa zwiększyły się, to kwotowemu zwiększeniu uległa również prowizja ZPAV (gdyż procent pobieranej prowizji nie uległ zmianie). Z kolei zaś, gdyby doszło do zmniejszenia kosztów inkasa, to zmniejszeniu ulec powinna ogólna wartość prowizji, co jednak nie nastąpiło.

Pomimo tego, że w piśmie z dnia (...) grudnia 2016 r. ZPAV wskazał, że w stosunku do stanu z początku roku 2015 nastąpił rozwój efektywności działania pełnomocników, a także uległa optymalizacji struktura i zasięg regionów, co pozwoliło dodatkowo obniżyć koszty inkasa, ZPAV nie podał w sposób konkretny, a przez to wiarygodny, o ile i w jaki sposób to nastąpiło. Okoliczności tego rodzaju nie wynikają również z danych zawartych w sprawozdaniu z działalności tej organizacji za rok 2016, gdyż ZPAV podaje ogólne koszty prowadzonej działalności na polu eksploatacji odtwarzanie, które cały czas są na tym samym poziomie.

Zwrócenia uwagi wymaga także to, że jako przyczynę obniżenia kosztów inkasa ZPAV podaje aktualnie optymalizację struktury terenowej oraz zmianę sposobu zarządzania i nadzoru nad pełnomocnikami terenowymi, podczas gdy uprzednio wskazywał, że przyczyni się do tego wzrost pobieranych wynagrodzeń. ZPAV, pomimo realizacji porozumienia z SAWP oraz zwiększających się wpływów z inkasa, nie wskazuje natomiast (pomimo, że deklarował to w początkowym etapie postępowania), aby efekt skali pobieranych wynagrodzeń od użytkowników w jakikolwiek sposób wpłynął na wysokość kosztów inkasa. Tymczasem, jak była o tym mowa powyżej, to właśnie ta okoliczność podawana była jako główna przyczyna deklarowanej obniżki kosztów inkasa w razie wyznaczenia ZPAV jako

jednego inkasenta wynagrodzeń za korzystanie z artystycznych wykonań na polu eksploatacji publicznej odtworzenia. Powyższe poddaje w wątpliwość składane przez ZPAV deklaracje dotyczące stopniowej obniżki kosztów inkasa w związku ze zwiększającymi się wpływami z inkasa. Zdaniem Ministra, choć niektóre elementy deklarowanego przez ZPAV mechanizmu obniżenia kosztów inkasa ziściły się (efekt skali), to koszty inkasa ZPAV z tego powodu nie uległy obniżeniu.

Niezależnie od powyższego Minister zauważa, że choć ZPAV twierdzi, że pobierana 25% prowizja stanowi prowizję nie tylko z tytułu kosztów inkasa, a precyzyjne wyróżnienie kosztów inkasa nie jest możliwe, to jednocześnie na potrzeby wezwania Ministra był w stanie opracować niezwykle szczegółowe wyliczenie tych kosztów, które – co ważne – przygotowane zostało – jak wyraźnie wskazał ZPAV w swym stanowisku – w oparciu o aktualnie ponoszone przez ZPAV koszty funkcjonowania struktury inkasenckiej. Twierdzenia ZPAV dotyczące wysokości kosztów inkasa (aktualnych oraz planowanych w razie wyznaczenia tej organizacji jako inkasenta wynagrodzeń na polu eksploatacji odtworzenia) trudno uznać zatem za wiarygodne.

Stanowisko ZPAV, że nie jest w stanie precyzyjnie ustalić i rozdzielić kosztów inkasa oraz kosztów repartycji budzi zastrzeżenia także z tego względu, że ZPAV reprezentuje stosunkowo niewielką liczbę podmiotów. Zdaniem Ministra w takiej sytuacji ustalenie kosztów wyłącznie inkasa należności nie powinno nastroczać większych kłopotów. Jeszcze większe znaczenie ma fakt, że repartycja należności dla tak niewielkiej grupy uprawnionych nie jest procesem trudnym i skomplikowanym, a tym samym kosztownym. Zdaniem Ministra oddzielenie i odrębne ustalenie kosztów inkasa i repartycji – wbrew twierdzeniom ZPAV – jest możliwe.

Dokonując analizy przedstawionych przez ZPAV kosztów działalności, zauważyć również należy, że ZPAV nie uwzględnia w swych wyliczeniach czynników ekonomicznych, jak wzrost wynagrodzeń, inflacja itp.

Powyższe poddaje zatem w wątpliwość rzetelność deklaracji złożonych przez ZPAV, jak również to, czy ZPAV w razie wyznaczenia tej organizacji jako podmiot uprawniony do poboru wynagrodzeń z tytułu odtwarzania praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie rzeczywiście wdroży składane w toku niniejszego postępowania deklaracje.

Z kolei STOART, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że prognozowana przez niego wysokość kosztów inkasa stawek wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie wynosi od (...) do (...) % (bez podatku VAT). Jako podstawę wyliczenia tych prognoz STOART powołał się na swoje dotychczasowe doświadczenia oraz wymienił podstawowe elementy składające się na koszty inkasa. STOART wskazał, że uzasadnione koszty jego inkasa od początku podjęcia działalności wspólnego inkasenta nie przekroczą (...) %, jak również, że w latach następnych koszty inkasa mogą być relatywnie obniżane. W związku z powyższymi prognozami Minister wezwał dodatkowo STOART do złożenia wyjaśnień m.in. odnośnie: „*dokładnych podstaw obliczenia (oszacowania) przez STOART ww. prognozowanej wysokości kosztów inkasa*” oraz wyjaśnienia „*na czym dokładnie STOART opiera swój wniosek, że koszty inkasa mogą być w przyszłych latach dodatkowo obniżone?*”. Udzielając odpowiedzi na pierwsze z powyższych pytań STOART wskazał, że: „*określenie przyszłych, przewidywanych kosztów inkasa STOART jako organizacji wykonującej funkcję wspólnego poboru zostało oparte na rzeczywistych kosztach inkasa ponoszonych przez STOART od 2011 r. tzn. od czasu obsługi podatku VAT (...). Koszty te w roku 2014 wyniosły około (...) % kwoty zainkasowanej na polu eksploatacji publicznej odtwarzanie. Oceniamy, że w razie wykonywania funkcji wspólnego*

inkasenta, nowy dodatkowy koszt ograniczy się głównie do wydatków związanych z wyliczeniem kwot należnych uprawnionym oraz ich przekazaniem do uprawnionych organizacji. Szacujemy, że pełne nowe koszty nie przekroczą (...) % inkasa". Udzielając odpowiedzi na drugie z powyższych pytań STOART wskazał, że: *„przewidywania dotyczące stopniowego obniżania kosztów inkasa, STOART opiera na racjonalnej przesłance, że wzrost kwot inkasowanych przez tzw. wspólnego inkasenta będzie szybszy niż wzrost kosztów poboru inkasa.”*

Pismem z dnia (...) maja 2017 r. Minister wezwał STOART do wyjaśnienia czy założenie, że koszty inkasa z kwot wynagrodzenia za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie na poziomie (...) % jest prawidłowe zwłaszcza w sytuacji, gdy deklarowane przez STOART wynagrodzenie dla podmiotów, które w imieniu tej organizacji zawierają umowy z użytkownikami może wynieść nawet (...) % wpływów z tytułu zawartych przez te podmioty umów.

W odpowiedzi STOART wskazał w piśmie z dnia (...) maja 2017 r. co następuje: *„Uważamy, że w obecnym stanie prawnym i faktycznym szacowane przez STOART koszty inkasa w wysokości (...) % prowizji są prawidłowe, nawet w sytuacji gdy w imieniu STOART umowy zawierane są przez agenta pobierającego prowizję (...) %. Wynagrodzenie w wysokości (...) % jest wynagrodzeniem obejmującym również czynności w zakresie innych pól eksploatacji oraz czynności wspierające działania wykonywane przez dział członkowski STOART. Tym samym nie ma bezpośredniego przełożenia pomiędzy wynagrodzeniem dla agenta, a kosztami inkasa realizowanego na polu odtworzeni publicznych, i jest ono niższe niż (...) % wpływów od wszystkich umów przez niego wynegocjowanych. Podkreślenia wymaga także fakt, iż większość umów zawartych przez STOART, na mocy których inkasowane są wynagrodzenia nie jest obciążone prowizją agencyjną, ponieważ były zawarte i/lub są obsługiwane wyłącznie przez pracowników STOART.”*

W odniesieniu do badanego aspektu sprawy, w piśmie z dnia (...) grudnia 2017 r. SAWP podniósł, że z danych zawartych w rocznych sprawozdaniach z działalności koszty inkasa STOART wynoszą (...) % inkasowanych wpływów. SAWP zwraca również uwagę, że udział kosztów statutowych w ogóle inkasa kształtuje się na poziomie znacznie wyższym, osiągając w roku (...) %. Powyższe budzi wątpliwości co do prawidłowości wyliczeń przedstawionych przez STOART w toku postępowania. SAWP zwraca również uwagę na rozbieżności danych zawartych w sprawozdaniu STOART oraz w raporcie biegłego rewidenta.

Odnosząc się do powyższego, na wstępie Minister wskazuje, że niezasadnym jest dokonane przez SAWP zestawienie całości kosztów działalności statutowej STOART (a więc wszystkich aspektów działania STOART, w tym m.in. promowania zbiorowego zarządu, czy niesienie pomocy materialnej artystom wykonawcom) z kosztami związanymi z inkasowaniem należności na polu eksploatacji odtwarzanie. To są zupełnie inne rodzaje kosztów, a wskaźnikiem podlegającym badaniu w niniejszym postępowaniu jest wysokość kosztów poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzanie ponoszonych przez dwie organizacje ubiegające się o wyznaczenie do pełnienia obowiązków inkasenta, a nie wysokość i zasadność całości kosztów statutowych którejkolwiek z nich.

Odnosząc się do stosunku wpływów z tytułu inkasa należności przez STOART z wykazywanymi przez STOART kosztami inkasa, Minister wskazuje, że ujęcie to - dokonane przez SAWP – pomija fakt, że podawane w sprawozdaniach przez STOART koszty stanowią łączne potrącenia z tytułu inkasa i repartycji (a więc także koszty podziału i wypłaty zainkasowanych kwot). Zestawienie danych zawartych w sprawozdaniach STOART dotyczących łącznych kwot inkasa (na różnych polach eksploatacji) z kwotami kosztów

inkasa i repartycji wskazuje, że koszty te łącznie wynoszą ok. (...)%. W ten sposób SAWP bezpodstawnie zestawił dwie kategorie, które są nieporównywalne: koszty inkasa wynagrodzeń i łączne koszty ich inkasa i repartycji między uprawnionych. Przedmiotem badania Ministra w tym wypadku są wyłącznie te pierwsze w przypadku obu organizacji.

Niemniej jednak, dokonując oceny twierdzeń i wyliczeń STAORT odnośnie wysokości kosztów inkasa Minister wskazuje, że budzą one zastrzeżenia co do ich prawidłowości, lecz z innych powodów niż wskazywane przez SAWP. STOART twierdzi, że umowy zawierane z agentami dotyczą również ich działań podejmowanych na innych polach eksploatacji. Jednakże analiza nadesłanych przez STOART umów wskazuje, że pozostałe pola eksploatacji tam wskazane to (...), które nie generują tak wysokich wpływów jak odtwarzanie. STOART wskazuje także, że większość umów, na podstawie których inkasowane są wynagrodzenia, nie jest obciążona prowizją agencyjną, ponieważ są obsługiwane przez pracowników STOART. Odnosząc się do tego twierdzenia, w pierwszej kolejności trzeba stwierdzić, że jest ono gołosłowne i ogólne. STOART nie wskazuje nawet, jaki jest stosunek umów obsługiwanych przez agentów do umów obsługiwanych przez pracowników w ramach ich obowiązków związanych z zatrudnieniem w STOART. Analiza danych w tym zakresie wskazuje, iż stosunek pracowników do współpracowników przedstawia się niemal w równych proporcjach ((...) pracowników/(...) współpracowników). Uwzględnwszy fakt, że nie wszyscy pracownicy mogą się zajmować zawieraniem i obsługą umów z użytkownikami, bądź poza obowiązkami z tym związanymi wykonują obowiązki związane z obsługą członkowską, czy z repartycją i wypłatą wynagrodzeń, trudno uznać, że praca tych osób ma decydujący udział w inkasowanych przez STOART kwotach. Poza tym, jak była o tym mowa powyżej, pracownicy STOART otrzymują premie uznaniowe związane z ich wynikami w pracy, co również wpływa na wysokość kosztów inkasa (podobnie jak prowizje).

Powyższe, a także wskazywane przez SAWP różnice pomiędzy danymi przedstawionymi przez STOART i danymi zawartymi w raporcie biegłego rewidenta, Minister wskazuje, że również deklaracji STOART co do prognozowanej wysokości kosztów inkasa nie można uznać za rzetelne. Pomimo zatem tego, że rozbieżności w deklarowanych kosztach inkasa z danymi wynikającymi ze sprawozdań zdają się być mniejsze w przypadku STOART niż ZPAV, to także w przypadku STOART, podobnie jak w odniesieniu do ZPAV, wynik dokonanej analizy rodzi obawy, czy STOART w razie wyznaczenia tej organizacji jako podmiot uprawniony do poboru wynagrodzeń z tytułu odtwarzania praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie rzeczywiście obniży w przyszłości koszty inkasa zgodnie ze swoją deklaracją.

Mając na uwadze powyższe, Minister stwierdza, że żadna z organizacji nie przedstawiła rzetelnej i wiarygodnej prognozy dotyczącej wysokości kosztów inkasa stawek wynagrodzeń, ani podstawy swych prognoz.

Odnosząc się do zarzutu ZPAV dotyczącego treści umów zawieranych przez STOART z przedstawicielami terenowymi, które obejmują swym zakresem również pozyskiwanie nowych członków STOART Minister wskazuje, że STOART, jak wszystkie pozostałe organizacje zbiorowego zarządzania, nie jest podmiotem gospodarczym, który realizuje swe własne cele, lecz działa w imieniu i na rzecz artystów wykonawców. Identyfikacja oraz skupienie w tej organizacji jak największej liczby tych podmiotów służy realizacji celów, do których powołany został STOART.

Minister wskazuje, że zarówno ZPAV i STOART podały własne szacunkowe wyliczenia kosztów inkasa. Minister dokonał oceny i weryfikacji deklaracji składanych przez obie organizacje poprzez ich zestawienie z dotychczasową działalnością prowadzoną przez każdą

z nich. Mając to na uwadze nie jest aktualny zarzut ZPAV podniesiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że Minister w przypadku STOART dokonał arbitralnego przyjęcia podanych przez tą organizację kosztów inkasa.

Uwzględniając powyższe ustalenia za niezasadny uznać również należy zarzut STL stawiany decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r., iż ZPAV jako jedyna organizacja przedstawiła informacje dotyczące prognozowanych potrąceń na koszty inkasa z kwot wynagrodzenia za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie w sposób jasny i klarowny, umożliwiający pełną kontrolę tych deklaracji, a w konsekwencji Minister dokonał błędnej oceny wysokości kosztów inkasa oszacowanych przez STOART. Obie organizacje wyszczególniły bowiem elementy składające się na koszty inkasa należności oraz dokonały ich oszacowania, przy czym deklaracje i wyjaśnienia obu organizacji nie zostały uznane przez Ministra za w pełni wiarygodne.

Odnosnie zarzucanego Ministrowi pominięcia wyników kontroli STOART, która miała miejsce w roku 2014 Minister podtrzymuje stanowisko, prezentowane w tym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, iż z uwagi na fakt, że kontrola ta dotyczyła okresu 2008-2011, a zatem okresu sprzed kilku lat przed rozpoczęciem postępowania w sprawie wyznaczenia jednej organizacji w oparciu o art. 107¹ ust. 3 Pr.Aut., jej wyniki nie powinny być więc uwzględniane w niniejszym postępowaniu.

7. Planowany tryb i sposób podziału stawek wynagrodzeń wynikających z Zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń oraz terminu ich przekazania uprawnionym organizacjom zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi, w tym części stawek wynagrodzeń zainkasowanych na rzecz podmiotów uprawnionych z tytułu praw pokrewnych reprezentowanych na zasadzie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia

Zgodnie z opublikowaniem przez Przewodniczącą Komisji Prawa Autorskiego, na podstawie art. 110¹³ ust. 7 Pr. Aut., Zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (<http://bip.mkidn.gov.pl/pages/komisja-prawa-autorskiego/zatwierdzone-tabele-wynagrodzen.php>), tabela stała się prawomocna z wyłączeniem:

1. części w jakiej odnosi się do Hotelu w zakresie stawek wynagrodzeń za odtwarzanie z nośników dźwięku i za pomocą urządzeń służących do odbioru programów telewizyjnych i radiowych oraz za pomocą innych urządzeń i technik:
 - w obiektach gastronomicznych (O/OG),
 - w obiektach usługowych (O/OU),
 - podczas imprez muzycznych i do tańca (O/ZA),
 - w obiektach hotelowych i innych (O/HT),
 - w środkach transportu osobowego (O/OK),
 - podczas festynów, imprez okolicznościowych, sportowych, rekreacyjno-sportowych, pokazów mody (O/IM),
 - w obiektach sportowo-rekreacyjnych i rozrywkowych (O/OR)
 - w obiektach handlowych (O/OH),
 - noclegi – TV (O TV-HT),
 - za odtwarzanie z nośników dźwięku w szafach grających i urządzeniach posiadających funkcję karaoke (O/SZ);
2. części określonej jako Taniec (O/ZA).

Należy także powtórzyć, że Zatwierdzona tabela wynagrodzeń obejmuje stawki wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii uprawnionych, tj. dla: twórców, artystów wykonawców oraz

producentów fonogramów muzycznych, a nie dla konkretnych organizacji zbiorowego zarządzania. W świetle Zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń podział stawek wynagrodzeń dla producentów fonogramów muzycznych nie jest problematyczny, ponieważ na rzecz tych podmiotów działa obecnie tylko jedna organizacja zbiorowego zarządzania, tj. ZPAV. W związku z czym obecnie całość opłat na rzecz tej grupy uprawnionych będzie podlegała przekazaniu do ZPAV, a następnie podziałowi pomiędzy konkretnych uprawnionych właśnie przez tę organizację.

Problematyczny jest za to podział stawek wynagrodzeń wynikających z Zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń dla artystów wykonawców. Problem ten wynika – jak zostało wyżej wskazane, z jednej strony z tego, że stawki wynagrodzeń dla artystów wykonawców obejmują jednocześnie repertuar czterech organizacji zbiorowego zarządzania, tj. STOART, SAWP, ZASP i STL, z drugiej zaś strony, że z Zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń nie wynika klucz (procent) podziału ww. stawek wynagrodzeń dla artystów wykonawców pomiędzy uprawnione organizacje zbiorowego zarządzania.

ZPAV, przedstawiając swoje stanowisko w powyższym zakresie wskazał, że w przypadku opłat pobranych na rzecz artystów wykonawców na podstawie Zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń możliwe są, zdaniem tej organizacji, dwa scenariusze. Po pierwsze, podział opłat na podstawie porozumienia zawartego przez wszystkie organizacje posiadające stosowne zezwolenie Ministra odnośnie udziału tych organizacji w zatwierdzonych stawkach. Po drugie, w przypadku braku osiągnięcia takiego porozumienia pomiędzy organizacjami artystów wykonawców, ZPAV podejmie próbę wyłonienia w uzgodnieniu z organizacjami artystów wykonawców renomowanej instytucji badawczej, która dokona badań statystycznych umożliwiających ustalenie w określonych cyklach szacowanego udziału repertuaru poszczególnych organizacji w odtwarzanych artystycznych wykonaniach na podstawie dostarczonych przez organizacje danych o chronionych przez siebie artystycznych wykonaniach. W przypadku niemożności osiągnięcia porozumienia pomiędzy organizacjami artystów wykonawców także w zakresie wspólnego wyłonienia instytucji badawczej, która wykona niezbędne badania statystyczne, ZPAV zleci takie badanie na własny koszt i ryzyko, i dokonana na ich podstawie wypłat na rzecz poszczególnych organizacji artystów wykonawców. Ponadto ZPAV w uzupełnieniu swojej odpowiedzi wskazał w szczególności, że z przeprowadzonych przez niego badań wynika, że ok. (...)% odtworzeń dokonywane jest z odbiorników radiowych. W tym zakresie, w szczególności ze względu na prowadzony przez ZPAV monitoring kanałów radiowych i telewizyjnych, ZPAV wskazał, że jest w stanie precyzyjnie naliczyć wynagrodzenia za eksploatację w postaci odtwarzania z odbiornika radiowego lub telewizyjnego każdego fonogramu i artystycznego wykonania (jeżeli organizacje artystów wykonawców prześlą dane o swoich prawach do repertuaru). W drugiej kolejności ZPAV wskazał, że pozostałe (...)% części inkasowanych środków przypada na podmioty odtwarzające samodzielnie dobrany repertuar. Zdaniem ZPAV ta druga część wynagrodzenia winna być podzielona na podstawie przeprowadzanych badań statystycznych, które powinny zostać powierzone niezależnej instytucji. ZPAV wskazał również, że umożliwi organizacjom artystów wykonawców pełen dostęp do wszystkich wyników badań. W nawiązaniu do powyższych wyjaśnień, Minister wezwał dodatkowo ZPAV do wskazania podstawy prawnej umożliwiającej ZPAV – bez udziału organizacji zrzeszających artystów wykonawców – podział wynagrodzeń należnych artystom wykonawcom w oparciu o samodzielnie zleczone badania, o którym mowa wyżej. W odpowiedzi na powyższe wezwanie ZPAV wyjaśnił, że jako organizacja inkasująca jest zobowiązany do dokonania inkasa i przekazania artystom wykonawcom środków, i jest to zadanie nadrzędne, wobec czego ZPAV – w przypadku braku porozumienia między organizacjami artystów wykonawców – musi podjąć działania w celu jak najszybszego

przekazania organizacjom artystów należnej im części środków choćby na zasadzie zaliczki, nie chcąc narazić się na zarzut przetrzymywania środków należnych artystom wykonawcom.

Z kolei STOART, wskazał, że w przypadku organizacji zbiorowego zarządzania prawami artystów wykonawców utworów muzycznych i słowno-muzycznych, proponuje przeprowadzenie badania pełnego repertuaru nadawanego przez ogólnopolskie organizacje radiowe i telewizyjne w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2014 r. Udział w stawce należny poszczególnym organizacjom zarządzającym prawami do artystycznych wykonań utworów muzycznych i słowno-muzycznych – STORT, SAWP, STL – ustalany byłby raz na trzy lata, z mocą obowiązywania od każdego 1 stycznia po upływie 1 roku od zakończenia badanego okresu, na podstawie rzeczywistego udziału „repertuaru” takiej organizacji w pełnym badanym repertuarze nadawanym przez ogólnopolskie rozgłośnie radiowe i ogólnopolskich nadawców telewizyjnych w ciągu trzyletniego okresu nadawczego. Udział, o którym mowa to stosunek minutażu „repertuaru” danej organizacji do minutażu pełnego repertuaru nadawanego za badany okres. Dodatkowo STOART wskazał, jakie artystyczne wykonania – w jego ocenie – miałyby obejmować repertuar STOART, SAWP i STL. W przypadku części repertuaru reprezentowanego przez ZASP, STOART zaproponował oparcie udziału ZASP w łącznej stawce ustalonej dla wykonawców, uwzględniając proponowany podział stawek przedstawiony przez ZASP w toku prac nad tabelą. Jednocześnie, mając na uwadze złożone w powyższym zakresie wyjaśnienia STOART odnośnie propozycji, że należny mu udział będzie obejmował, poza repertuarem, który został mu powierzony, całość zagranicznych artystycznych wykonań utworów muzycznych i słowno-muzycznych oraz całość artystycznych wykonań utworów muzycznych i słowno-muzycznych, które nie zostały powierzone żadnej innej organizacji zarządzającej prawami do artystycznych wykonań (*negotiorum gestio*), Minister wezwał STOART do złożenia dodatkowych wyjaśnień: „dlaczego i na jakiej podstawie STOART zaproponował przypisanie sobie całości repertuaru zagranicznego oraz całości repertuaru zarządzanego na podstawie prowadzenia cudzych sprawę bez zlecenia?”. W odpowiedzi na powyższe wezwanie STOART wskazał w szczególności, że zarządzanie repertuarem zagranicznym, jak i repertuarem tzw. „*negotiorum gestio*” jest podyktowane dwudziestoletnią praktyką STOART. STOART posiada obecnie ponad 30 umów z zagranicznymi organizacjami zagranicznymi i agencjami oraz w odróżnieniu od SAWP realizuje transfery wynagrodzeń należnych zagranicznym artystom wykonawcom. Zarządzanie prawami artystów polskich z zakresu „*negotiorum gestio*” jest uzasadnione dotychczasową praktyką STOART w tym zakresie. STOART wskazał ponadto, że inkasuje i wypłaca środki dla tych artystów, które są kilkaset razy większe niż inkasowane i wypłacane przez SAWP.

Przed przystąpieniem do oceny propozycji ZPAV i STOART w analizowanym zakresie w pierwszej kolejności należy przypomnieć treść art. 107¹ ust. 2 Pr. Aut. oraz art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. Zgodnie z art. 107¹ ust. 2 Pr. Aut.: „Organizacje zbiorowego zarządzania zawierają porozumienia dotyczące wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, na zasadach określonych w tych porozumieniach i zatwierdzonych tabelach wynagrodzeń.”. Z kolei zgodnie z art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.: „(...) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wyznaczy (...) jedną organizację zbiorowego zarządzania spośród organizacji reprezentujących uprawnionych z tytułu praw pokrewnych, do wykonywania wspólnego poboru, o którym mowa w ust. 2 (...)”. W ocenie Ministra odesłanie poczynione przez ustawodawcę w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. do ust. 2 tego przepisu przesądza, po pierwsze, o tym, że Minister wyznacza jedną organizację zbiorowego zarządzania (spośród organizacji reprezentujących uprawnionych z tytułu praw pokrewnych) do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie, po drugie, że wspólny pobór wynagrodzeń ma być dokonywany przez

wyznaczoną organizację na zasadach określonych w porozumieniu i zatwierdzonych tabelach wynagrodzeń.

Z uwagi na fakt, że stawki wynagrodzeń określone w Zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń, zostały zatwierdzone dla wszystkich artystów wykonawców łącznie, tj. obejmują jednocześnie repertuar czterech organizacji zbiorowego zarządzania, tj. STOART, SAWP, ZASP i STL, oraz z uwagi na fakt, że z Zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń nie wynika klucz (procent) podziału stawek wynagrodzeń pomiędzy organizacje zbiorowego zarządzania, zdaniem Ministra treść przytoczonych powyżej przepisów prawa wskazuje, że ich podział może być dokonany jedynie w drodze porozumienia między organizacjami lub w drodze postępowania sądowego³, ewentualnie może zostać dokonane złożenie zainkasowanych należności do depozytu sądowego, aby nie narazić się na zarzut niespełnienia świadczenia. Co do zasady porozumienie takie powinno regulować metody podziału zatwierdzonych stawek wynagrodzeń, tj. czy stawki te będą dzielone pomiędzy uprawnione organizacje na podstawie umownych udziałów tych organizacji w zatwierdzonych stawkach wynagrodzeń, czy też na podstawie wykazów nadawanych artystycznych wykonań, czy też na podstawie badań statystycznych. Ustalenie sposobu podziału oraz ustalenia odpowiednich wartości, według których podział ten miałby nastąpić pozostawiony pozostał uznaniu umawiających się stron. Dopiero ustalenia tego rodzaju stać się mogą podstawą dokonania faktycznego podziału pobranych wynagrodzeń przez wyznaczoną organizację pomiędzy wszystkie organizacje zbiorowego zarządzania, których repertuar jest odtwarzany. Brak takiego porozumienia powoduje, zdaniem Ministra, że uprawnione organizacje mogą żądać sądowego ustalenia swych udziałów w należnościach zainkasowanych na polu eksploatacji publicznej odtworzenia przez wyznaczoną organizację. Nie mogą zaś samodzielnie dokonywać tego rodzaju ustaleń. W razie braku aktywności uprawnionych organizacji w podejmowaniu działań czy to związanych z zawarciem porozumienia, czy to z wystąpieniem z powództwem o ustalenie, wyznaczona organizacja, chcąc dopełnić należytej staranności w realizacji powierzonych jej zadań, może złożyć zainkasowane należności do depozytu sądowego do czasu czy to zawarcia porozumienia, czy to prawomocnego ustalenia przez sąd w jaki sposób pobrane kwoty powinny zostać rozdzielone pomiędzy wszystkie uprawnione organizacje.

Mając na uwadze powyższe, za niedopuszczalny należy uznać planowany przez ZPAV tryb i sposób podziału stawek wynagrodzeń zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego dla artystów wykonawców polegający w szczególności na zleceniu przez ZPAV, na jego koszt i ryzyko, przeprowadzania badań statystycznych przez instytucję badawczą. Ich wynik umożliwiłby ustalenie szacowanego udziału repertuaru poszczególnych organizacji w odtwarzanych artystycznych wykonaniach, a następnie przekazanie przez ZPAV na podstawie badań, kwot odpowiadających udziałom w stawce poszczególnym organizacjom artystów wykonawców. Należy zauważyć, iż pomimo wezwania ZPAV w ogóle nie podał podstawy prawnej umożliwiającej mu podział wynagrodzeń należnych artystom wykonawcom w oparciu o samodzielne zleczone badania, bez udziału organizacji zrzeszających artystów wykonawców. Ponadto, złożone w tym zakresie przez ZPAV wyjaśnienia są bezzasadne. W szczególności takiej podstawy prawnej nie zawierają przepisy

³ Przynajmniej do czasu wszczęcia przez przewodniczącego Komisji Prawa Autorskiego zgodnie z art. 133 ust. 2 ustawy o zbiorowym zarządzaniu w terminie miesiąca od dnia powołania arbitrów Komisji Prawa Autorskiego na zasadach określonych w tej ustawie z urzędu postępowania w przedmiocie podziału stawki wynagrodzeń między poszczególne organizacje zbiorowego zarządzania w odniesieniu do wspólnych tabel wynagrodzeń za korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych zatwierdzonych na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie tej ustawy, jeżeli nie spełniają one warunku, o którym mowa w [art. 77 ust. 1 pkt 4](#), tj. jeśli we wspólnej tabeli nie została określona wysokość stawek wynagrodzeń przysługujących poszczególnym kategoriom uprawnionych wraz z ich podziałem na poszczególne organizacje zbiorowego zarządzania, a tak jest w przypadku stawek określonych w Tabeli.

Pr. Aut., w tym art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut., który stanowi jedynie podstawę do wydania niniejszej decyzji w przedmiocie wyznaczenia jednej organizacji zbiorowego zarządzania do dokonywania wspólnego poboru wynagrodzeń. Należy podkreślić, że ani powyższy przepis, ani niniejsza decyzja nie uprawnia wyznaczonej organizacji zbiorowego zarządzania do samodzielnego opracowywania klucza, a następnie dokonywania podziału wynagrodzeń dla artystów wykonawców. Kwestia podziału wynagrodzeń dla artystów wykonawców, o czym była już mowa, powinna być uregulowana na mocy porozumienia zawartego przez uprawnione organizacje zbiorowego zarządzania. Tym bardziej za niedopuszczalne należy uznać planowany przez ZPAV tryb i sposób podziału stawek wynagrodzeń polegający na samodzielnym naliczaniu przez ZPAV wynagrodzenia za eksploatację każdego artystycznego wykonania odtwarzanego z odbiornika radiowego lub telewizyjnego oraz samodzielnym zleceniu przeprowadzania badań niezależnej instytucji w celu ustalenia repertuaru odtwarzanego samodzielnie przez użytkowników.

Z powyższych względów należy również uznać za niedopuszczalny planowany przez STOART tryb i sposób podziału stawek wynagrodzeń zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego dla artystów wykonawców polegający w szczególności na samodzielnym zaliczeniu do swojego repertuaru całego repertuaru zagranicznego oraz całego repertuaru zarządzanego na podstawie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia. W powyższym zakresie za bezzasadne należy uznać wyjaśnienia STOART odnośnie dwudziestoletniej praktyki STOART w zarządzaniu tym repertuarem. Wyłączonego zarządzania repertuarem zagranicznym przez STOART nie uzasadnia również podnoszona przez STOART okoliczność nierealizowania przez SAWP transferów wynagrodzeń dla zagranicznych artystów wykonawców. W tym zakresie liczy się wyłącznie, której polskiej organizacji zbiorowego zarządzania dany zagraniczny artysta wykonawca lub reprezentująca go zagraniczna organizacja zbiorowego zarządzania (ewentualnie inny podmiot, np. agent) powierzył swoje prawa w zbiorowe zarządzanie. Za nieuprawnione należy również uznać planowane przez STOART wyłączone zarządzanie artystycznymi wykonaniami utworów muzycznych i słowno-muzycznymi, które nie zostały powierzone żadnej innej organizacji zarządzającej prawami do artystycznych wykonań.

Ponadto, ZPAV, pomimo deklarowania podjęcia określonych czynności, w razie braku porozumienia pomiędzy uprawnionymi organizacjami do wynagrodzeń na polu eksploatacji odtworzenia, na podstawie porozumienia zawartego wyłącznie z jedną z nich, tj. SAWP, pobierał wynagrodzenia na rzecz tylko tej organizacji w wysokości (...) % wskazanych w Zatwierdzonej tabeli, co zostało uznane przez Ministra za niezgodne z treścią Zatwierdzonej tabeli, treścią porozumienia zawartego pomiędzy SAWP i STOART, jak również w sposób pomijający fakt, że istnieją także inne organizacje zbiorowego zarządzania reprezentujące artystów wykonawców, które partycypują w stawce określonej w Zatwierdzonej tabeli (pkt 4 uzasadnienia niniejszej decyzji). Podejmowanie przez ZPAV takich działań w przeszłości uzasadnia stanowisko, że również w przyszłości może dojść do tego rodzaju nieprawidłowości, w szczególności w sytuacji, gdy porozumienie zawarte przez SAWP i STOART przestanie obowiązywać.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Ministra, zarówno ZPAV, jak i STOART, przedstawiły tryb i sposób podziału stawek wynagrodzeń zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego dla artystów wykonawców niezaskługujący na aprobatę.

8. Opis procedury zawierania umów na polu eksploatacji odtwarzanie od daty uzyskania przez obie organizacje zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie

Procedura zawierania przez ZPAV umów na polu eksploatacji odtwarzanie jest jednolita i polega kolejno na:

- identyfikacji użytkowników, którzy potencjalnie odtwarzają muzykę;
- fizycznym odwiedzeniu każdego z wyselekcjonowanych użytkowników w celu skontrolowania, czy odtwarza on muzykę;
- w przypadku stwierdzenia odtwarzania przez użytkownika muzyki – udzieleniu mu informacji o obowiązku zapłaty wynagrodzenia;
- przygotowaniu umowy,
- podpisaniu jej przez użytkownika oraz przekazaniu umowy do Biura Regionalnego ZPAV;
- weryfikacji umowy pod kątem formalnym i merytorycznym,
- podpisaniu jej przez Dyrektora Biura Regionalnego lub Dyrektora Organizacji Zbiorowego Zarządzania ZPAV oraz przekazaniu jednego egzemplarza umowy użytkownikowi;
- następnie inkasowaniu na rachunek ZPAV wpłat z tytułu realizacji umowy.

W przypadku braku wpłat ZPAV podejmuje czynności egzekucyjne. Natomiast w przypadku niepodpisania umowy przez użytkownika ZPAV ściga użytkownika na drodze postępowania karnego oraz dochodzi wynagrodzeń na drodze sądowej.

Procedura zawierania przez STOART umów na polu eksploatacji odtwarzanie jest dwutorowa. Po pierwsze, STOART zwraca się telefonicznie do wyselekcjonowanego przez siebie podmiotu o wyjaśnienie, czy i w jakim zakresie korzysta on z artystycznych wykonań. W razie pozytywnej odpowiedzi STOART wysyła do takiego podmiotu projekt umowy przygotowanej na podstawie danych uzyskanych z rejestrowanej rozmowy telefonicznej. W przypadku braku reakcji użytkownika STOART wzywa go pisemnie do zawarcia umowy. Po drugie, STOART przeprowadza kontrole u użytkowników artystycznych wykonań. Jeżeli umowa nie zostanie zawarta na miejscu podczas kontroli, wówczas STOART występuje do użytkownika z konkretnym wezwaniem do zawarcia umowy.

Wyjaśniając ten aspekt sprawy STOART wskazał, że w procesie zawierania umów stosowanych jest system rezerwacji. Szczegółowy opis tego systemu zawarty został w ramach analizy przedstawionej w pkt 2 powyżej.

Porównując procedury zawierania umów na polu eksploatacji odtwarzanie przez ZPAV i STOART, należy wskazać, że zarówno STOART, jak i ZPAV stosują zbliżone metodę zawierania umów. Obie organizacje poprzedzają zawarcie umowy fizyczną kontrolą faktu odtwarzania przez użytkownika muzyki. Natomiast STOART stosuje dodatkowo wysyłkowy tryb zawierania umów w sytuacji, w której fakt odtwarzania został stwierdzony w drodze przeprowadzonej z użytkownikiem rozmowy telefonicznej. Ponadto, STOART przygotowuje się do stworzenia programu, który będzie umożliwiał zawieranie umów z użytkownikami na odległość, co należy ocenić pozytywnie. Założenie STOART należy bowiem ocenić w kontekście panującego w stosunkach umownych trendu zawierania umów przy wykorzystaniu środków komunikacji na odległość, co jest przystosowane do współczesnych rozwiązań technologicznych. Świadczy też o większej otwartości na potrzeby i zwyczaje uczestników rynku korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych.

Z uwagi na fakt, że procedura zawierania umów z użytkownikami nie została uregulowana w żadnych przepisach powszechnie obowiązujących, w szczególności w Pr. Aut., należy stwierdzić, że kwestia opracowania oraz udoskonalania procedury zawierania umów przez organizację zbiorowego zarządzania została pozostawiona do samodzielnego określenia przez

poszczególne organizacje w ramach samorządności przyznanej im jako stowarzyszeniom. Z powyższych względów, w ocenie Ministra, stosowane przez ZPAV i STOART procedury zawierania umów są zgodne z prawem oraz skuteczne, o czym świadczy liczba umów zawieranych przez obie organizacje, z tym, że procedura stosowana aktualnie oraz planowana do wdrożenia w przyszłości przez STOART wydaje się być bardziej przyjazna dla użytkowników i bardziej nowoczesna.

W toku prowadzonego postępowania niektóre elementy trybu zawierania umów przez STOART zostały poddane krytyce ze strony ZPAV oraz SAWP. Zastrzeżenia dotyczyły:

- a. Stosowania przez STOART korespondencyjnego i telefonicznego zawierania umów, co może prowadzić do tego, że użytkownik zaniży metraż, czy też inne parametry lokalu, pozbawiając w ten sposób artystów wykonawców należnej części wynagrodzenia.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, należy przychylić się do twierdzenia, że telefoniczne ustalanie przez STOART faktu odtwarzania przez użytkownika muzyki oraz parametrów wpływających na wysokość stawki, która ma być inkasowana od danego użytkownika, może powodować zaniżanie tych parametrów przez użytkowników. Jednakże w ocenie Ministra powyższy zarzut nie dyskwalifikuje procedury zawierania umów przez STOART. W pierwszej kolejności należy podzielić pogląd STOART, że powyższa metoda jest mniej uciążliwa dla użytkownika niż każdorazowa kontrola przeprowadzana przez pełnomocników w lokalu użytkownika. Poza tym, jak wynika z wyjaśnień STOART składanych w toku postępowania, STOART prowadzi kontrole uprzednie oraz następcze. STOART nie polega zatem wyłącznie na informacjach przekazywanych przez użytkowników.

Zwrócić także należy uwagę, że zapewnienie użytkownikom możliwości „samoobliczenia” parametrów mających wpływ na zawieraną umowę ze STOART może działać zachęcająco na użytkowników i odbywa się również z korzyścią dla uprawnionych. W sytuacji bowiem, gdy użytkownik podał dane nieprawdziwe, bądź niepełne dużo łatwiej jest dochodzić różnicy należności niż w sytuacji, gdy użytkownik co do zasady w ogóle zaprzecza korzystaniu z twórczości uprawniającej do żądania wynagrodzenia. Nie ma również potrzeby ustalania w takich przypadkach danych dotyczących tego użytkownika (nazwa, adres, NIP) koniecznych do podjęcia działań zmierzających do wyegzekwowania takich należności, gdyż są one już znane STOART.

- b. Braku wiedzy na temat stosowania w STOART jakichkolwiek formalnych uregulowań dotyczących przestrzegania norm etycznych i profesjonalnych, co może rodzić obawy, że każdy z działających na rzecz STOART podmiotów działa swoimi metodami, podczas gdy w przypadku ZPAV sposób doprowadzenia do podpisania umów jest opisywany dwoma dokumentami: Kodeksem postępowania pełnomocników ZPAV, opisującym – jak wskazuje ZPAV – normy etyczne i profesjonalne, oraz Regulaminem postępowania pełnomocników ZPAV.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, w pierwszej kolejności należy wskazać, że z wyjaśnień STOART wynika, że opracował i wdrożył Kodeks Standardów Postępowania Przedstawicieli i Inspektorów Terenowych ZAW STOART. Weryfikując zarzuty zgłaszane przez uczestników postępowania Minister wezwał STOART do złożenia takiego dokumentu oraz uchwały, na mocy której został on wprowadzony do stosowania w STOART. Dokument ten został przedłożony przez STOART przy piśmie z dnia (...) grudnia 2016 r. W piśmie z dnia (...) listopada 2017 r. STOART, w odpowiedzi na wezwanie Ministra z dnia (...) listopada 2017 r., przesłał uchwałę z dnia (...) listopada 2017 r. potwierdzającą moc obowiązującą Kodeksu standardu postępowania przedstawicieli ZAW STOART oraz wyjaśnił, że pracownicy

STOART zostali zapoznani z treścią Kodeksu, zaś każdy nowy pracownik jest zobowiązany do zapoznania się z jego treścią i potwierdzenia tego faktu stosownym oświadczeniem.

Zarzut ZPAV wiązał się z tym, że organizacja ta w toku prowadzonego przez Ministra postępowania podkreślała, iż wdrożyła Kodeks postępowania pełnomocników ZPAV, opisującego normy etyczne i profesjonalne, których mają przestrzegać i które winni stosować pełnomocnicy ZPAV. Odnosząc się do tej okoliczności, należy jednak zauważyć, iż fakt wdrożenia tego rodzaju dokumentu nie stanął na przeszkodzie stosowaniu przez pracowników/współpracowników ZPAV, w tym pracowników wyższego szczebla, nieetycznych działań opisanych w pkt 4 powyżej. Stwierdzić zatem należy, że sam fakt opracowania i przedłożenia w formie dokumentu spisu standardów etycznego postępowania osób reprezentujących każdą z organizacji zbiorowego zarządzania nie przesądza jeszcze o tym, że osoby te zawsze będą postępowały etycznie. Z tego też względu, zdaniem Ministra, opracowanie tego rodzaju procedury nie może mieć decydującego wpływu na ocenę przez Ministra działań podejmowanych przez organizacje zbiorowego zarządzania.

- c. Rozsyłania przez STOART do użytkowników korespondencji zawierającej groźby sankcji karnych, mimo braku dowodów na korzystanie przez nich z repertuaru STOART.

Jak zostało to wskazane w uzasadnieniu decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r., w ocenie Ministra STOART istotnie dopuścił się zaniedbania polegającego na niezweryfikowaniu treści pism przygotowanych przez współpracujące podmioty zewnętrzne, jednakże rozsyłanie takiej korespondencji zostało zaprzestane, a cała sprawa wyjaśniona także z użytkownikami. Tego faktu nie kwestionuje żadna ze stron niniejszego postępowania, a w szczególności ZPAV, który zarzuca Ministrowi nienależytą ocenę tego aspektu sprawy. Z tego względu Minister podtrzymuje dotychczas wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji stanowisko w tej kwestii.

9. Wskazanie czy, a jeżeli tak to w jaki sposób i czy każdorazowo, organizacje ustalają fakt odtwarzania przedmiotów praw pokrewnych przez danego użytkownika przed zawarciem z nim umowy

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że z założenia zwraca się z żądaniem zapłaty wynagrodzenia wyłącznie do użytkowników, u których stwierdzono podczas kontroli fakt odtwarzania chronionego repertuaru. ZPAV wskazał również, że weryfikacja odtwarzania dokonywana jest każdorazowo przez pełnomocników ZPAV. W związku z przedstawionymi przez ZPAV informacjami Minister wezwał ZPAV do wyjaśnienia, dlaczego ZPAV przedstawia się i okazuje upoważnienie dopiero po stwierdzeniu faktu odtwarzania nagrań chronionych przez ZPAV. A zatem, wątpliwości budziło, czy do czasu stwierdzenia faktu odtwarzania nagrań chronionych przez ZPAV pełnomocnik ZPAV przeprowadza kontrolę u użytkownika w sposób anonimowy oraz bez uprzedniego poinformowania użytkownika o celu i fakcie przeprowadzanej kontroli. ZPAV udzielając odpowiedzi na powyższe w piśmie z dnia (...) września 2015 r., wskazał, że: *„w przypadku braku stwierdzenia odtwarzania repertuaru chronionego ZPAV nie ma podstaw do rozpoczęcia kontroli i nie podejmuje działań w lokalu użytkownika (...)”*. ZPAV, udzielając z kolei odpowiedzi na drugie z pytań, wskazał, że: *„Kontrola jest przeprowadzana po stwierdzeniu podstaw do jej przeprowadzenia, czyli po stwierdzeniu faktu odtwarzania, i rozpoczyna się od przedstawienia się i podania podstaw i przyczyn kontroli (...)”*.

Z wyjaśnień STOART wynika natomiast, że organizacja ta zawiera umowy dwutorowo, tj. albo poprzez weryfikację telefoniczną (w oparciu o którą do użytkownika wysłany jest projekt umowy wg danych uzyskanych w toku takiej rozmowy) albo na skutek przeprowadzenia kontroli u użytkownika. W piśmie z dnia (...) maja 2015 r., odnosząc się do wyjaśnień ZPAV, STOART wskazał, że: „ustalenie przez STOART publicznego odtwarzania jest na pewno metodą mniej inwazyjną i bardziej przyjazną dla ewentualnego użytkownika niż metoda ZPAV. Bezpośrednia kontrola – często wykonywana w obecności klientów, wielokrotnie powoduje protesty użytkowników. W przypadku oświadczenia użytkownika, że nie odtwarza publicznie wykonań, STOART umieszcza go na liście podmiotów przewidzianych do przeprowadzenia kontroli bezpośredniej”.

Porównując powyższe wyjaśnienia ZPAV i STOART, należy wskazać, iż ZPAV każdorazowo weryfikuje fakt odtwarzania przez użytkownika przedmiotów praw pokrewnych w drodze osobistej kontroli pełnomocników ZPAV. Jak wynika z wyjaśnień złożonych w sprawie w przypadku ZPAV odbywa się to w ten sposób, że pełnomocnicy ZPAV ujawniają swą funkcję oraz przyczyny wizyty w lokalu dopiero po stwierdzeniu faktu odtwarzania przez użytkownika chronionego repertuaru. A zatem, do czasu stwierdzenia faktu odtwarzania przez użytkownika chronionego repertuaru, pełnomocnik ZPAV przeprowadza kontrolę w sposób anonimowy. Wyjaśnienia te uznać jednak należy za nietrafne oraz nielogiczne. Nie można przecież stwierdzić faktu odtwarzania muzyki bez rozpoczęcia procesu weryfikacji (kontroli), skoro takie ustalenia są wynikiem sprawdzenia, czyli właśnie kontroli. Praktyka ZPAV oznacza, że ewentualny użytkownik muzyki, u którego pełnomocnicy ZPAV nie stwierdzili faktu odtwarzania muzyki nie jest w ogóle świadomy, że prowadzona przez niego działalność oraz fakt korzystania z przedmiotów praw pokrewnych w związku z prowadzoną działalnością była przedmiotem kontroli ze strony ZPAV. Weryfikacja tego faktu jest przeprowadzana przez ZPAV – jak zostało wyżej wskazane – w sposób anonimowy.

STOART również posługuje się metodą bezpośredniej kontroli. Założenia i podejmowane działania STOART są jednak w tym zakresie odmienne. STOART, jak wynika ze złożonych w sprawie wyjaśnień, w pierwszym rzędzie kontaktuje się z użytkownikami za pomocą środków komunikacji na odległość. Rzadziej przeprowadza kontrole bezpośrednie. Jednakże kontrole takie – zarówno następcze, jak i uprzednie odbywają się, na dowód czego STOART – w odpowiedzi na wezwanie Ministra z dnia (...) kwietnia 2017 r. – przedstawił protokoły z przeprowadzonych kontroli.

Podsumowując, należy wskazać, że obie organizacje korzystają w swojej działalności z możliwości przeprowadzania kontroli u użytkownika. Zarówno ZPAV, jak i STOART w zbliżony sposób ustalają fakt odtwarzania przedmiotów praw pokrewnych przez danego użytkownika przed zawarciem z nim umowy. Przy czym praktyka ZPAV polegająca na wylegitymowaniu się pełnomocników ZPAV dopiero po stwierdzeniu faktu odtwarzania przez użytkownika chronionego repertuaru jest nieprawidłowa, ponieważ samo stwierdzenie tego faktu winno być elementem kontroli i być poprzedzone okazaniem użytkownikowi stosowanego upoważnienia przez pełnomocnika ZPAV. Takie działanie ZPAV obniża społeczne zaufanie do organizacji zbiorowego zarządzania, nie prowadząc przy tym do większej efektywności działania, o czym będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji (pkt 17).

Mając na uwadze powyższe, Minister stwierdza, że pomimo tego, iż obie organizacje realizują badany element prowadzenia działalności, jak również pomimo tego, że ZPAV znacznie częściej korzysta z kontroli bezpośrednich jako narzędzia poprzedzającego zawarcie umowy z użytkownikiem, to działania STOART cechują się większą przejrzystością niż działania ZPAV.

Odnosząc się do stawianego przez SAWP we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzutu błędnej oceny przez Ministra faktu nieinformowania przez ZPAV użytkowników o przeprowadzaniu kontroli publicznych odtworzeń, wskazać należy, że różne organy państwa przeprowadzające kontrole przedsiębiorców uprzedzają o nich z kilkudniowym wyprzedzeniem (obowiązek taki płynie z ustawy o swobodzie działalności gospodarczej – art. 79, czy z Ordynacji podatkowej – art. 282b). Podobnie czyni Minister, kontrolując organizacje zbiorowego zarządzania. Czynienie zatem zarzutu organowi, że uznaje postępowanie ZPAV związane z nieinformowaniem użytkowników o przeprowadzaniu kontroli przed jej dokonaniem za niewłaściwe jest bezzasadne. Takie działanie odbiega bowiem od istniejących standardów w tym zakresie, którymi są związane także organy państwa i administracji publicznej. Tym bardziej zasadne wydaje się, by standardy takie były również normą działalności stowarzyszeń, jakimi są organizacje zbiorowego zarządzania, które realizują doniosłe społecznie cele i zadania.

Podany przez SAWP przykład dotyczący kontroli posiadania biletów w komunikacji miejskiej jest o tyle nietrafny, że również pomija okoliczność, że pasażerowie są niezwłocznie i przed przeprowadzeniem kontroli informowani o zamiarze jej przeprowadzenia. Nie ma zatem miejsca taka sytuacja, jak w odniesieniu do ZPAV, że podmiot kontrolowany jest poinformowany o kontroli dopiero po jej zakończeniu. Trudno zresztą wyobrazić sobie, jak miałby przebiegać kontrola posiadania biletu komunikacji miejskiej bez poinformowania pasażera o statucie kontrolera i samym fakcie kontroli.

Odnosząc się do podnoszonych przez strony niniejszego postępowania zarzutów związanych z brakiem realizowania przez STOART porozumień zawartego z SAWP Minister wskazuje, że została ona omówiona w pkt 4 powyżej.

10. Wskazanie czy przed zawarciem umowy z użytkownikiem przedmiotów praw pokrewnych organizacje oceniają, czy odtwarzanie przez użytkownika przedmiotów praw pokrewnych odbywa się na podstawie licencji ustawowej, o której mowa w art. 24 ust. 2 Pr. Aut., a w związku z tym czy w ogóle są podstawy do zawarcia umowy z danym użytkownikiem

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że w przypadku, w którym odtwarzanie w kontrolowanym lokalu spełnia kryteria art. 24 ust. 2 Pr. Aut., pełnomocnik ZPAV ma obowiązek odstąpienia od spisania umowy. Jediną przesłanką do zastosowania art. 24 ust. 2 Pr. Aut. jest brak osiągnięcia przez użytkownika korzyści majątkowych z tytułu odtwarzania. ZPAV wskazał, że ciężar udowodnienia, że takie korzyści nie są osiągnięte, spoczywa na odtwarzającym muzykę przedsiębiorcy. Jednocześnie wskazał, że pełnomocnicy ZPAV odstępują od żądania przeprowadzenia przez użytkownika tego dowodu np. w przypadku, gdy w przestrzeni publicznie dostępnej lokalu dźwięk jest słyszalny na tyle cicho, że jego wpływ na postrzeganie lokalu przez klientów jest nieistotny.

Z kolei STOART wskazał, że co do zasady przyjmuje, iż odtwarzanie muzyki w danym lokalu jest przeznaczone dla jego klientów i zwykle łączy się z osiąganiem chociażby pośrednio korzyści majątkowych przez właściciela lokalu. STOART wskazał, iż zaistnienie przesłanki umożliwiającej skorzystanie z art. 24 ust. 2 Pr. Aut. powinien wykazać użytkownik. Jednak STOART, o ile to możliwe, stara się weryfikować, czy odtwarzanie muzyki odbywa się na podstawie art. 24 ust. 2 Pr. Aut. W takich przypadkach STOART weryfikuje wskazane przez siebie czynniki, jak np. czy klienci są poddawani oddziaływaniu muzyki.

Porównując powyższe wyjaśnienia ZPAV i STOART i dokonując ich oceny, należy wskazać, że obie te organizacje prawidłowo rozumieją, jakie przesłanki umożliwiają skorzystanie z art. 24 ust. 2 Pr. Aut. i jak wygląda rozkład ciężaru dowodu w tym względzie. Jednakże, pomimo treści przepisu obie organizacje, jak wyjaśniły, odstępują od zawarcia umowy w przypadkach granicznych, w którym mógłby on mieć zastosowanie. W związku z powyższym Minister działanie obu organizacji w jednakowym stopniu uznaje za prawidłowe.

Odnosząc się do zarzutu SAWP, związanego z tym, że STOART nie w każdym przypadku kontroluje przez zawarciem umowy z użytkownikiem, czy odtwarzanie odbywa się na podstawie licencji ustawowej Minister wskazuje, że kwestia ta została już szczegółowo omówiona powyżej. Ponadto, porównując efektywność działania obu zainteresowanych wyznaczeniem organizacji mierzoną wysokością pobranych wynagrodzeń, stwierdzić należy, że ani fakt dokonywania każdorazowo kontroli odtworzeń przed zawarciem umowy, ani fakt wybiórczej kontroli korzystania przez użytkownika z licencji ustawowej nie prowadzi do tego, aby można było stwierdzić, że ta właśnie okoliczność ma decydujący wpływ na pobieranie wynagrodzeń.

11. Wskazanie liczby członków organizacji wraz z informacją, ilu z nich przysługuje czynne i bierne prawo wyborcze do organów statutowych tych organizacji

ZPAV, udzielając w toku postępowania wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że liczy 238 członków zwyczajnych – osoby fizyczne, 19 członków zwyczajnych – osoby prawne oraz 15 członków wspierających – jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi. Wszystkim członkom zwyczajnym ZPAV, tj. łącznie 267 przysługuje czynne i bierne prawo wyborcze do organów statutowych ZPAV.

Z kolei STOART udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie wskazał, że liczba jego członków wynosi 7314, z kolei liczba członków STOART, którym przysługuje czynne i bierne prawo wyboru do organów statutowych STOART wynosi 7000.

W roku 2016 liczba członków posiadających czynne i bierne prawo wyborcze do organów statutowych w ZPAV wzrosła do 273, zaś w STOART do 7701.

Ocena powyższych wyjaśnień ZPAV i STOART prowadzi do wniosku, że każda z organizacji zrzesza znaczną liczbę podmiotów, uwzględniając charakter praw, jakie reprezentuje. STOART reprezentuje rozdrobniony rynek praw pokrewnych artystów wykonawców - osób fizycznych, dlatego też liczba jego członków jest znacznie większa od liczby członków ZPAV. ZPAV reprezentuje bowiem liczbowo mniejszy rynek praw pokrewnych producentów fonogramów i wideogramów muzycznych, którzy skupiają większą liczbę praw do fonogramów i wideogramów muzycznych niż poszczególni uprawnieni z tytułu praw pokrewnych do artystycznych wykonań. Przedstawione przez obie organizacje dane dotyczące liczby członków potwierdzają reprezentatywność obu organizacji do zarządzania powierzonymi prawami.

Odnosząc się do zarzutu SAWP podniesionego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, iż Minister zamiast porównywać dane dotyczące liczby członków zrzeszonych w danej organizacji winien raczej porównywać stopień, w jakim repertuar tych organizacji jest faktycznie przedmiotem udokumentowanych odtworzeń, Minister wskazuje, że okoliczność, na którą się powołuje SAWP jest okolicznością niezależną od organizacji zbiorowego zarządzania, lecz wpływ mają na to preferencje użytkowników. Z tego też względu nie jest to okoliczność, która mogłaby zostać poddana badaniu w niniejszym postępowaniu. Przedmiotem oceny jest w nim bowiem to, jak poszczególne organizacje realizują swe

obowiązki w zakresie zbiorowego zarządzania, nie zaś to, które artystyczne wykonania cieszą się większym zainteresowaniem użytkowników. Zdaniem Ministra, stopień realizacji obowiązków związanych ze zbiorowym zarządzaniem przez poszczególne organizacje zbiorowego zarządzania może zostać określony przez stwierdzenie, czy członkostwo w danej organizacji jest udziałem znacznej grupy uprawnionych do dóbr chronionych przez tę organizację (np. artystycznych wykonań czy praw pokrewnych do fonogramów). Świadczy to bowiem o zaufaniu, którym zainteresowane podmioty obdarzają daną organizację zbiorowego zarządzania. Zauważyć przy tym należy, że ZPAV jest jedyną organizacją zbiorowego zarządzania, która reprezentuje producentów fonogramów, gdy tymczasem artystów wykonawców utworów muzycznych i słowno-muzycznych reprezentują dwie takie organizacje. Przy czym z porozumienia zawartego w dniu (...) października 2015 r. wynika, że STOART reprezentuje (...) tego rodzaju uprawnionych, czego nawet SAWP – jako strona tego porozumienia – nie jest w stanie zanegować. Świadczy to niewątpliwie o względnie wysokiej reprezentatywności STOART w środowisku artystów wykonawców.

Przedstawione powyżej stanowisko odnosi się do również do zarzutu SAWP podniesionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w odniesieniu do kwestii omówionych w pkt 12 poniżej.

12. Wskazanie liczby członków organizacji, którzy powierzyły im swoje prawa w zbiorowe zarządzanie na polu eksploatacji odtwarzanie

ZPAV wskazał, że 20 członków ZPAV powierzyło mu swoje prawa w zbiorowe zarządzanie na polu eksploatacji odtwarzanie. Następnie liczba ta uległa zwiększeniu do 23. Z kolei STOART podał, że 7314 członków STOART powierzyło mu swoje prawa w zbiorowe zarządzanie na polu eksploatacji odtwarzanie. W roku 2016 liczba członków oraz członków kandydatów, którzy powierzyli STOART prawa do zbiorowego zarządzania uległa istotnemu zwiększeniu (do 8160). Fakt istnienia istotnej różnicy w liczbie członków, którzy powierzyli prawa w zbiorowe zarządzanie w przypadku obu organizacji nie uległ zmianie.

Oceniając powyższe należy wskazać, że – niezależnie od odmienności reprezentowanego przez obie organizacje rynku praw – w przypadku ZPAV tylko nieznaczna liczba członków powierzyła tej organizacji swoje prawa w zbiorowy zarząd. Z kolei w przypadku STOART wszyscy jego członkowie powierzają mu swoje prawa w zarząd. A zatem, w przypadku ZPAV o zasadach wykonywania zbiorowego zarządzania przez ZPAV decydują w przeważającej mierze podmioty, które w ogóle nie powierzyły mu swoich praw w zarząd. Z kolei w przypadku STOART przeważająca liczba członków ma wpływ na zasady wykonywania zbiorowego zarządzania przez STOART, gdyż mogą oni uczestniczyć w procesie decyzyjnym wewnątrz stowarzyszenia oraz przysługuje im czynne i bierne prawo wyboru do organów statutowych STOART. Zdaniem Ministra działania STOART w wyższym stopniu sprzyjają skuteczności działań jako organizacji zbiorowego zarządzania.

W ocenie Ministra okoliczność, że zdecydowana większość członków ZPAV nie powierzyła mu swoich praw w zarząd, a jednocześnie podmioty te mają istotny wpływ na zasady wykonywania przez ZPAV zbiorowego zarządu prawami osób, które powierzyły ZPAV swoje prawa w zarząd, nie stanowi zjawiska, które można uznać za korzystne. Wyznaczenie ZPAV doprowadziłoby bowiem do sytuacji, w której całym rynkiem inkasa wynagrodzeń z tytułu odtwarzania artystycznych wykonań oraz fonogramów i wideogramów muzycznych zarządzałaby organizacja, której jedynie 20 członków spośród 267 powierzyło swoje prawa w zarząd. Sytuacja w tym zakresie całkowicie odmiennie kształtuje się w STOART, w którym przeważająca liczba członków ma wpływ na zasady wykonywania zbiorowego zarządzania przez STOART, gdyż przysługuje im bierne i czynne prawo wyboru do organów STOART

ustalających w praktyce te zasady. A zatem w STOART większe znaczenie i wpływ, niż w ZPAV, mają podmioty uprawnione na decydowanie o sposobie wykonywania zbiorowego zarządu.

Mając na uwadze powyższe, Minister wskazuje, że nie podziela stanowiska ZPAV przedstawionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącego błędnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i jego analizy w zakresie przedmiotowego aspektu sprawy.

Dodać również należy, że Minister podziela w analizowanej kwestii argumentację przedstawioną przez STOART w piśmie z dnia (...) sierpnia 2016 r., iż wskazywany przez ZPAV atut w postaci tego, że członkowie zarządu tej organizacji skupiają ogromną część reprezentowanego repertuaru może prowadzić do tego, że w przeważającej mierze priorytetowe znaczenie w określaniu zasad działalności związanej z inkasem podporządkowane zostanie interesom wielkich podmiotów producenckich, a nie wszystkich posiadaczy praw, w szczególności osób fizycznych. Pewne przejawy tego rodzaju podejścia odnaleźć można w stanowisku ZPAV, w którym organizacja ta podniosła, iż znaczna część repertuaru STOART (np. repertuaru klasycznego) nigdy nie będzie przedmiotem publicznych odtworzeń, z czym nie można zgodzić się (pismo ZPAV z dnia (...) grudnia 2016 r.). Fakt, że artystyczne wykonania niektórych gatunków muzycznych mają mniej powszechny, czy nawet niszowy charakter nie przesądza bowiem *a priori*, że nie będą one przedmiotem odtworzeń. W szczególności tego rodzaju stwierdzenia nie można z pewnością odnieść do wykonń utworów muzyki klasycznej. Oczywiście, tego rodzaju gatunki muzyki z pewnością są rzadziej odtwarzane niż popularna muzyka rozrywkowa, nie można jednak z góry przesądzać, że nie będą one przedmiotem odtworzeń w ogóle i traktować je z założenia jako mniej istotne. Stanowisko prezentowane przez ZPAV nie znajduje również potwierdzenia w zawartym pomiędzy STOART i SAWP porozumieniu z dnia (...) października 2015 r. Organizacje te, uzgodniły bowiem, że udział STOART i ZASP w pobieranych wynagrodzeniach z tytułu odtworzeń artystycznych wykonń będzie wynosił (...)% , zaś udział SAWP i STL – (...)%.

13. Wskazanie liczby podmiotów (osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym odrębne przepisy przyznają zdolność prawną), niebędących członkami ZPAV/STOART, które powierzyły tym organizacjom swoje prawa w zbiorowe zarządzanie, z wyłączeniem umów o wzajemnej lub jednostronnej reprezentacji

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że 138 podmiotów niebędących członkami ZPAV powierzyło mu swoje prawa w zbiorowe zarządzanie na polu eksploatacji odtwarzanie. ZPAV dodał, że wg. jego danych, podmioty te reprezentują ponad (...)% wszystkich uprawnionych producentów fonogramów i wideogramów muzycznych, których prawa eksploatowane są na rynku polskim. Do dnia wydania niniejszej decyzji liczba ta uległa dalszemu zwiększeniu.

Z kolei STOART, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że 522 takich podmiotów powierzyło mu swoje praw w zarząd. Również i w przypadku tej organizacji liczba tego rodzaju podmiotów uległa zwiększeniu.

Porównując powyższe wyjaśnienia ZPAV i STOART, należy wskazać, że każda z tych organizacji – niezależnie od zarządzania prawami swoich członków – zarządza również prawami podmiotów, którzy nie są ich członkami. W ocenie Ministra zarządzanie przez organizację zbiorowego zarządzania prawami podmiotów, które nie są ich członkami, jest okolicznością naturalną ze względu na brak przymusu zrzeszania się uprawnionych w ramach

organizacji zbiorowego zarządzania oraz ze względu na treść art. 106 ust. 3 zd. 1 Pr. Aut., zgodnie z którym: „organizacja zbiorowego zarządzania nie może, bez ważnych powodów, odmówić podjęcia zarządzania prawem autorskim lub prawem pokrewnym”.

Z uzyskanych w sprawie wyjaśnień wynika jednak, że większość osób, które powierzyły swoje prawa w zbiorowy zarząd ZPAV nie jest zainteresowanych członkostwem w tej organizacji. W przypadku STOART jest zaś odwrotnie – większość osób, które powierzyły STOART prawa do zbiorowego zarządzania jest członkami tej organizacji.

Odnosząc się do sformułowanego przez SAWP w odniesieniu do powyższego aspektu sprawy zarzutu we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Minister wskazuje, że podtrzymuje stanowisko przedstawione w tym zakresie w pkt 11 powyżej. Ponadto, Minister wskazuje, że dysponując danymi liczbowymi uzyskanymi od poszczególnych organizacji, jest w stanie samodzielnie ustalić stopień reprezentatywności poszczególnych organizacji i okoliczność tą ocenić, przy uwzględnieniu specyfiki reprezentowanych praw. Ocena taka została dokonana w pkt 11.

14. Wskazanie liczby podmiotów (osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym odrębne przepisy przyznają zdolność prawną), których prawami obie organizacje zarządzają na polu eksploatacji odtwarzanie na podstawie umów o wzajemnej lub jednostronnej reprezentacji zawartych z krajowymi i zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że na podstawie umów, o których mowa powyżej zarządza na polu eksploatacji odtwarzanie prawami (...) producentów fonogramów i wideogramów muzycznych i na podstawie porozumienia z SAWP – prawami (...) artystów wykonawców. ZPAV dodał również, że liczby bezwzględne mają w tym przypadku mniejsze znaczenie, istotny jest udział reprezentowanych podmiotów w repertuarze rzeczywiście wykorzystywanym przez użytkowników.

Z kolei STOART, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że na podstawie umów o wzajemnej reprezentacji zarządza prawami (...) osób oraz na podstawie porozumienia z ZASP – prawami (...) artystów wykonawców, którzy powierzyli swoje prawa w zarząd ZASP. STOART wskazał również, że – w przeciwieństwie do ZPAV – jest przekonany, że liczba podmiotów reprezentowanych ma fundamentalne znaczenie, gdyż świadczy o zaufaniu do danej organizacji, w szczególności o efektywności jej działania. STOART wskazał, że wątpliwa jest liczba zagranicznych artystów wykonawców reprezentowanych przez SAWP na polu eksploatacji publicznej odtwarzanie, gdyż zgodnie z rocznymi sprawozdaniami z działalności SAWP za lata 2011-2013 SAWP nie dokonał żadnych wypłat z tytułu publicznych odtworzeń na rzecz tych artystów. STOART zakwestionował również informacje SAWP zamieszczone w przywołanych sprawozdaniach odnośnie zawartych przez SAWP umów z zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania. Jednocześnie STOART wniósł o dołączenie do akt sprawy sprawozdań z działalności SAWP za lata 2011-2013. STOART wskazał również, że ZPAV *gros* swoich wynagrodzeń wypłaca kilkunastu podmiotom gospodarczym, natomiast STOART dzieli jednostkowe wynagrodzenia dotyczące wykonania jednego utworu nawet na kilkadziesiąt podmiotów.

Porównując powyższe wyjaśnienia ZPAV i STOART, należy ponownie wskazać, że każda z organizacji zarządza co do zasady odmienną kategorią praw, tj. ZPAV zarządza prawami pokrewnymi producentów fonogramów i wideogramów muzycznych, natomiast STOART

prawami pokrewnymi do artystycznych wykonań utworów słownych i słowno-muzycznych. Odmienność praw, którymi co do zasady zarządzają obie organizacje, sprawia, że zupełnie inaczej wygląda w praktyce zarządzanie nimi (w szczególności w kontekście ustalania kręgu uprawnionych, docierania do nich, podziału i wypłaty należnych wynagrodzeń) na rozdrobnionym rynku praw pokrewnych do artystycznych wykonań w zestawieniu ze skonsolidowanym rynkiem praw pokrewnych do fonogramów i wideogramów muzycznych. Wszystko to sprawia, że nie można porównywać obu organizacji na podstawie liczb bezwzględnych. W ocenie Ministra każda z nich reprezentuje znaczną liczbę podmiotów uprawnionych w segmencie praw, którymi zarządza na podstawie zezwolenie Ministra. Ponadto, każda z nich zawarła porozumienie z innymi organizacjami zbiorowego zarządzania, na podstawie których reprezentuje podmioty, które powierzyły tym organizacjom swoje prawa w zarząd. W związku z powyższym, w ocenie Ministra, obie organizacje wykazały na równym poziomie, że zarządzają znaczną liczbą praw podmiotów na podstawie umów o wzajemnej lub jednostronnej reprezentacji zawartych z krajowymi i zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania.

Niezależnie od powyższego należy podzielić pogląd STOART, że liczba podmiotów reprezentowanych przez daną organizację jest istotna, gdyż świadczy o zaufaniu do danej organizacji, a w szczególności o efektywności jej działania. Sama jednak liczba, bez odniesienia się do specyfiki reprezentowanych przez obie organizacje praw, nie odzwierciedla poziomu reprezentatywności w przypadku zestawienia dwóch organizacji reprezentujących zupełnie różne kategorie praw. Jak była o tym kilkakrotnie już mowa powyżej organizacje skupiające artystów wykonawców z reguły są znacznie liczniejsze (skupiają osoby fizyczne) niż organizacje skupiające producentów fonogramów czy wideogramów (skupiają przede wszystkim podmioty gospodarcze).

Odnosząc się do wniosku STOART o dołączanie do akt sprawy sprawozdań z działalności SAWP za lata 2011-2013 w celu weryfikacji liczby reprezentowanych przez SAWP podmiotów, czy też zawartych przez SAWP umów z zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania, Minister stoi na stanowisku, że powyższe okoliczności nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w której porównywane są organizacje reprezentujące inne kategorie praw. SAWP nie jest przy tym zainteresowany wyznaczeniem jako organizacja, która będzie dokonywała poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzania.

Odnosząc się do zarzutów SAWP podniesionych we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy w odniesieniu do analizowanego aspektu sprawy, Minister wskazuje, że nie zgadza się ze stanowiskiem SAWP, że zaufanie artystów wykonawców do danej organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi odzwierciedla udział w rynku danych praw, a nie liczba reprezentowanych podmiotów. Udział w rynku danych praw, jak była o tym mowa powyżej, świadczy co najwyżej o preferencjach użytkowników, nie pozostaje natomiast w związku z poziomem zaufania podmiotów uprawnionych do danej organizacji zbiorowego zarządzania.

Odnosząc się do kwestii reprezentowanych przez SAWP zagranicznych wykonawców na polu odtworzeń, Minister wskazuje, że okoliczność ta nie była przedmiotem badania w niniejszej sprawie, gdyż SAWP nie ubiega się o wyznaczenie jako organizacja, która będzie pobierała należności z tytułu odtworzeń na rzecz pozostałych organizacji zbiorowego zarządzania.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez SAWP informacji o liczbie artystów, na rzecz których STOART nalicza wynagrodzenie z odtwarzania Minister podtrzymuje wyrażone w uprzednio wydanej decyzji stanowisko, że informacja tego rodzaju nie ma znaczenia dla

rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Jak wskazywał Minister, zasadne byłoby co najwyżej porównanie takich danych pomiędzy STOART a SAWP (na co zresztą wskazuje SAWP we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy). Jednakże, z uwagi na fakt, że SAWP nie wyraziła zainteresowania bycia wyznaczoną w ramach niniejszego postępowania, okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

15. Wykaz porozumień (umów) o wzajemnej lub jednostronnej reprezentacji zawartych z zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania upoważniających do zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi na polu eksploatacji odtwarzanie na terytorium Polski wraz ze wskazaniem stron, daty zawarcia oraz okresu obowiązywania tych porozumień

ZPAV na koniec roku 2016 (co wynika z rocznego sprawozdania ZPAV) miał zawartych 16 takich umów, zawartych bezterminowo. ZPAV zaznaczył również, że w zakresie praw do fonogramów i wideogramów muzycznych, w odróżnieniu od innych typów chronionych praw – większość repertuaru zagranicznego reprezentowana jest nie przez zagraniczne organizacje, lecz przez polskie podmioty – licencjodawców, które reprezentują repertuar zagraniczny i rozliczają się bezpośrednio ze ZPAV.

Z kolei STOART na koniec roku 2016 ma zawartych 41 takich umów. STOART wskazał daty ich zawarcia oraz okresy obowiązywania. Informacje takie ujawnione również zostały w rocznym sprawozdaniu z działalności tej organizacji.

Porównując powyższe wyjaśnienia ZPAV i STOART, należy ponownie wskazać, że z racji zarządzania przez obie organizacje innymi kategoriami praw pokrewnych, odmiennie ukształtowała się specyfika obrotu tymi prawami w relacjach z zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania. O ile, w przypadku organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do artystycznych wykonań regułą jest wzajemne powierzanie reprezentowanych praw pomiędzy siostrzanymi organizacjami zbiorowego zarządzania na terytorium działania tych organizacji, o tyle w przypadku organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do fonogramów i wideogramów muzycznych regułą jest, że większość repertuaru zagranicznego reprezentowana jest nie przez zagraniczne organizacje, lecz przez krajowe podmioty – licencjodawców, które reprezentują repertuar zagraniczny.

Mając powyższe na uwadze Minister, pozytywnie ocenia działalność obu organizacji w analizowanym zakresie.

16. Liczba umów zawartych przez każdą z organizacji na polu eksploatacji odtwarzanie w poszczególnych latach

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że w latach 2002-2017 (do dnia (...) września 2017 r.) zawarł łącznie (...) umów, które obejmowały (...) lokalizacji. Na dzień udzielania odpowiedzi na wezwanie Ministra czynnych było (...) umów, obejmujących (...) lokalizacji. W odniesieniu do tych danych Minister stwierdził, że w stosunku do informacji przedstawionych w rocznych sprawozdaniach ZPAV składanych Ministrowi przedstawiają one w niektórych przypadkach różne wartości (np. zgodnie ze sprawozdaniem ZPAV za rok 2015 liczba zawartych umów w tym roku na polu odtwarzanie wyniosła 5289 i obejmowała 7456 lokalizacji, zaś w piśmie z dnia (...) września 2017 r. ZPAV podał, że w roku 2015 zawarł (...) umów obejmujących (...) lokalizacji; zgodnie ze sprawozdaniem ZPAV za rok 2016 liczba zawartych umów w tym roku na polu odtwarzanie wyniosła 4688 i obejmowała 6541 lokalizacji, przy czym ZPAV zaznaczył, że nie ujęte w tym

zestawieniu zostały lokalizacje objęte aneksami do istniejących umów, zaś zgodnie z pismem z dnia (...) września 2017 r. ZPAV podał, że w roku 2015 zawarł (...) umów obejmujących (...) lokalizacji nie czyniąc takiego zastrzeżenia).

ZPAV podnosił również, że w sytuacji, w której tabele stawek wynagrodzeń są prawomocnie zatwierdzone i proporcje między wynagrodzeniami artystów i producentów są stałe, efektywność poboru wynagrodzeń można określić przy pomocy dwóch podstawowych parametrów: liczby lokalizacji objętych umowami i kosztów, jakie ponoszone są na ich podpisanie.

Z kolei STOART, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że od 1996 r. na polu eksploatacji publicznie odtwarzanie zawarł (...) umów z użytkownikami. STOART wskazał, że na dzień (...) września 2017 r. obsługuje (...) czynnych umów z użytkownikami. STOART wskazał również w toku postępowania, że od czasu rozpoczęcia prowadzenia przez ZPAV kampanii o możliwości zawierania umów z użytkownikami również w imieniu wszystkich artystów wykonawców (skutek porozumienia zawartego przez ZPAV z SAWP), począwszy od IV kwartału 2014 r. STOART odnotował spadek liczby zawieranych umów.

Porównanie powyższych danych prowadzi do wniosku, że na dzień złożenia wyjaśnień przez obie organizacje, STOART posiadał więcej umów zawartych z użytkownikami niż ZPAV. W związku z powyższym, w ocenie Ministra, porównanie powyższych wyjaśnień ZPAV i STOART prowadzi do wniosku, że zarówno w czasie całej swojej działalności na polu eksploatacji odtwarzanie, jak i na dzień składania wyjaśnień przez ww. organizacje, STOART był skuteczniejszy niż ZPAV w zawieraniu umów z użytkownikami.

Bez znaczenia pozostaje przy tym podnoszony w toku postępowania przez SAWP argument związany z bezzasadnym porównywaniem przez Ministra liczby umów zawartych przez obie organizacje przez cały okres działalności. Zdaniem Ministra okoliczność ta wskazuje przede wszystkim na doświadczenie obu organizacji w sprawowaniu zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi. W tym miejscu przypomnieć należy, że STOART uzyskał zezwolenie na zbiorowe zarządzanie w roku 1996, zaś ZPAV w roku 1995. ZPAV, na mocy decyzji Ministra nr DP.WPA. 041/Z/10/98 z dnia 13 sierpnia 1998 r. uzyskał prawo do zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi w zakresie praw do fonogramów i wideogramów w zakresie pobierania wynagrodzeń z tytułu nadawania i publicznego odtwarzania wprowadzonego do obrotu wideogramu muzycznego lub fonogramu. Jednakże ZPAV aktywną działalność w zakresie zbiorowego zarządzania na polu eksploatacji odtwarzanie podjął dopiero od roku 2002, co było autonomiczną decyzją tego podmiotu.

Przede wszystkim pokreślić jednak należy, że – jak zostało to powyżej wyjaśnione – Minister przy ocenie tego aspektu działalności obu organizacji uwzględnił nie tylko liczbę umów zawartych przez cały okres sprawowania zbiorowego zarządu, ale też liczbę umów aktywnych na dzień składania wyjaśnień w sprawie. Obie wartości wskazują na większą skuteczność STOART w tym zakresie.

Odnosząc się następnie do podnoszonych w toku postępowania twierdzeń ZPAV dotyczących tego, że efektywność poboru wynagrodzeń można określić przy pomocy dwóch podstawowych parametrów: liczby lokalizacji objętych umowami i kosztów, jakie ponoszone są na ich podpisanie, należy wskazać, że Minister podtrzymuje dotychczas wyrażone stanowisko w tej kwestii. A zatem, w ocenie Ministra, istotnym wskaźnikiem pozwalającym na ocenę efektywności poboru wynagrodzeń, a tym samym skuteczności działania danej organizacji, jest liczba zawartych umów, jednakże okoliczność ta sama w sobie (ani też proponowane przez ZPAV okoliczność związana z liczbą lokalizacji objętych umowami) nie przesądza samodzielnie o efektywności działania danej organizacji. Okoliczność ta nie

przesądza również o efektywności danej organizacji zbiorowego zarządzania w zestawieniu z kosztami obsługi tych umów. Istotniejszym wskaźnikiem w kontekście zawieranych umów oraz przedmiotu niniejszego postępowania (wskazanie organizacji uprawnionej do poboru wynagrodzeń od użytkowników) jest, zdaniem Ministra, kwota pobranych wynagrodzeń na podstawie tych umów, gdyż to ten właśnie element działalności organizacji zbiorowego zarządzania jest kluczowy dla uprawnionych, których organizacje te reprezentują. Przede wszystkim stwierdzić jednak należy, że o efektywności działania danej organizacji zbiorowego zarządzania przesądza suma szeregu elementów, które były przedmiotem oceny Ministra w niniejszym postępowaniu, co znalazło wyraz w uzasadnieniu obu decyzji Ministra.

Mając na uwadze powyższe za bezzasadne należy również uznać zarzuty ZPAV podnoszone w tym zakresie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

17. Wysokość wynagrodzeń zainkasowanych przez każdą z organizacji na polu eksploatacji odtwarzanie

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że do dnia (...) września 2017 r. zainkasował z ww. tytułu łącznie (...) zł, podając jednocześnie kwoty zainkasowane w poszczególnych latach w okresie 2002-2017 z tego tytułu.

Z kolei STOART wskazał, że łączne wpłaty użytkowników na konta STOART z tego tytułu do dnia (...) lipca 2017 r. wyniosły (...) zł (z uwzględnieniem kosztów prowadzenia zbiorowego zarządu oraz podatku VAT). STOART przedstawił również zestawienie inkasa dokonanego przez siebie w poszczególnych latach od 1996 r. do końca pierwszego półrocza 2017 r.

Jak podnosiło ZPAV w toku postępowania, porównanie wysokości pobranych wynagrodzeń ma sens tylko wówczas, gdy stawki płacone przez użytkowników są równe. ZPAV porównał – na podstawie tabel stawek, zamieszczonych w sprawozdaniach STOART i ZPAV złożonych Ministrowi – wybrane przez siebie stawki wynagrodzeń, inkasowane przez STOART i ZPAV i stwierdził, że różnice między inkasowanymi stawkami były drastyczne. Ze względu na powyższe, zdaniem ZPAV, dane o uzyskanych w przeszłości wpływach nie mogą być podstawą do porównywania możliwej efektywności STOART i ZPAV w przyszłości. Zdaniem ZPAV obiektywna pozostaje liczba lokalizacji objętych umowami – wskazuje ona bowiem na zdolności organizacji do dotarcia do użytkowników i przekonania ich do wnoszenia należnych opłat.

Odnosząc się do powyższego Minister wskazuje, że w przeszłości obie organizacje pobierały różne opłaty. Jednakże od roku 2014 obie organizacje na polu eksploatacji odtwarzanie pobierają wynagrodzenia zgodnie z Zatwierdzoną tabelą wynagrodzeń. Zatwierdzona tabela obejmuje stawki wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii uprawnionych, tj. dla: twórców, artystów wykonawców oraz producentów fonogramów (wideogramów) muzycznych, a nie dla konkretnych organizacji zbiorowego zarządzania. W świetle powyższego orzeczenia stawki wynagrodzeń zatwierdzone dla artystów wykonawców obejmują jednocześnie repertuar czterech organizacji zbiorowego zarządzania, tj. STOART, SAWP, ZASP i STL, SFP. Uwzględnić przy tym należy okoliczność, że tabela ta nie obejmuje całego rynku odtworzeń, co jednak dotyczy wszystkich organizacji.

Zgodnie z treścią Zatwierdzonej tabeli, taka sama stawka wynagrodzeń za publiczne odtworzenia wskazana została dla artystów wykonawców, jak i dla producentów, przy czym po stronie artystów wykonawców występuje kilka podmiotów (żadna z organizacji nie

otrzymuje zatem pełnej stawki wskazanej w Zatwierdzonej tabeli), podczas gdy po stronie producentów tylko jeden (ZPAV, który otrzymuje pełną stawkę).

Jak wynika z przedłożonych Ministrowi danych ZPAV w piśmie z dnia (...) września 2017 r. w roku 2014 organizacja ta pobrała (...) zł, w roku 2015 – (...) zł, zaś w roku 2016 – (...) zł (w tym miejscu zaznaczyć należy, że w rocznych sprawozdaniach ZPAV przedkładanych Ministrowi wpływy na polu odtworzenia za lata 2016-2016 wskazane w następującej wysokości wpływów z tytułu odtworzeń: 22 856 179,60 zł w roku 2014, 28 667 386,38 zł w roku 2015 i 28 614 761 zł w roku 2016).

Jak wynika z kolei z pisma STOART z dnia (...) września 2017 r. oraz ze sprawozdań z działalności STOART z tytułu odtworzeń w roku 2014 STOART zainkasował – wedle pisma z dnia (...) września 2017 r. (...) zł (bez podatku VAT), zaś wedle sprawozdania z działalności za rok 2014 – 33 904 017,74 zł, w roku 2015 34 807 129,95 zł (bez podatku VAT), zaś w roku 2016 37 497 867,67 zł (bez podatku VAT).

Mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności i dane stwierdzić należy, że STOART wykazał się i nadal się wykazuje większą skutecznością w inkasowaniu należności niż ZPAV (niezależnie od tego, którą z wartości podanych przez ZPAV oraz STOART uwzględnić: niższą czy wyższą, jak również i niezależnie od przyczyn wskazania różnych wartości tych wpływów).

W świetle powyższego Minister nie uznaje za zasadny zarzut SAWP podniesiony we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy w odniesieniu do tego aspektu sprawy, zgodnie z którym brak jest możliwości porównania danych przedstawionych przez obie ww. organizacje. Odnosząc się zaś do zarzutu SAWP dotyczącego efektywności działania STOART w zakresie zawierania umów z użytkownikami, że nie wiadomo czy i w jakim stopniu umowy te zgodne były z przyjętymi zasadami wynagrodzeń Minister wezwał obie organizacje do przedłożenia umów zawieranych z użytkownikami w celu weryfikacji czy umowy te zawierane są zgodnie z obowiązującymi w danych organizacjach tabelami wynagrodzeń oraz złożenie wyjaśnień w tym zakresie.

Odnosząc się z kolei do twierdzeń ZPAV, zgodnie z którymi obiektywna dla porównania efektywności STOART i ZPAV pozostaje liczba objętych umowami lokalizacji, co ma – zdaniem ZPAV – wskazywać na zdolność organizacji do dotarcia do użytkowników i przekonania ich do wnoszenia należnych opłat, Minister podtrzymuje w pełni swoje stanowisko odnośnie powyższej kwestii wyrażone w pkt 16 powyżej.

18. Wysokość wynagrodzeń wypłaconych uprawnionym przez każdą z organizacji z pola eksploatacji odtwarzanie

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że od rozpoczęcia inkasa wynagrodzeń z tytułu odtwarzania wypłacono uprawnionym (...) zł. ZPAV zaznaczył przy tym, że dane te nie obejmują roku 2017 r. ze względu na stosowany przez tą organizację termin repartycji i wypłaty należnych uprawnionym wynagrodzeń. ZPAV w ujęciu tabelarycznym przedstawił kwotę wypłaconych wynagrodzeń w rocznych okresach.

STOART, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że od dnia uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządzania do dnia (...) lipca 2016 r. wypłacił uprawnionym z ww. pola eksploatacji kwotę (...) zł. STOART przedstawił w formie tabeli zestawienie dokonanych wypłat w poszczególnych latach.

Minister, dokonując oceny powyżej przedstawionych danych uwzględnił nie tylko samą wysokość wypłaconych wynagrodzeń, ale również specyfikę praw zarządzanych przez każdą z zainteresowanych organizacji. Jak zostało to ustalone w toku postępowania ZPAV reprezentuje przedsiębiorców – producentów wideogramów i fonogramów, których liczba wynosi ok. 150. STOART reprezentuje zaś wielotysięczną grupę osób fizycznych (często spadkobierców uprawnionych artystów wykonawców), rozproszonych nie tylko po całym kraju, ale również i poza granicami Polski. Dotarcie do tych osób, jak również ustalenie istnienia po ich stronie uprawnienia do stosownych wynagrodzeń, stanowi wielokrotnie trudniejsze i bardziej czasochłonne zadanie niż w przypadku ustaleń, których musi dokonywać ZPAV przed wypłatą podmiotowi uprawnionemu pobranego na jego rzecz wynagrodzenia.

Mając na uwadze powyższe Minister nie znajduje podstaw do uwzględnienia zarzutów poniesionych w powyższym zakresie przez ZPAV we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. W szczególności Minister nie uznaje za przekonujące do zmiany stanowiska argumenty ZPAV dotyczące tego, że ZPAV rozdysonował (...)% zainkasowanych kwot, zaś STOART jedynie (...)% . Uwzględniając bowiem specyfikę praw reprezentowanych przez obie organizacje akcentowany przez ZPAV fakt wypłaty przez tą organizację jedynie (...)% pobranych wynagrodzeń w sytuacji, gdy ZPAV jest w stanie zidentyfikować ok. (...) % reprezentowanych przez siebie podmiotów może wskazywać na potencjalne nieprawidłowości w działaniu tej organizacji. W związku z tym Minister nie może zgodzić się z argumentem, że proste zestawienie danych procentowych, a zwłaszcza kwotowych, analizowanych w niniejszej części decyzji prowadzi do wniosku, iż ZPAV wykazał się większą efektywnością w powyższym zakresie.

Ponadto, mając na uwadze powyżej przedstawione stanowisko Minister wskazuje, że za niezasadne uznaje zarzuty SAWP w odniesieniu do decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. W szczególności Minister nie podziela stanowiska SAWP, że w ramach niniejszego postępowania Minister winien również dokonywać badania przeznaczenia niewypłaconych środków, jak również i tego, czy środki te wypłacane były zgodnie z wewnętrznymi regulacjami obowiązującymi w każdej z tych organizacji

Odnosząc się do analizowanego aspektu sprawy, Minister wskazuje dodatkowo, że zastrzeżenia Ministra budzi okres repartycji pobranych wynagrodzeń przez ZPAV. Jak wskazała ta organizacja w piśmie z dnia (...) marca 2015 r. dokonuje ona repartycji (tj. podziału pobranych wynagrodzeń, co nie jest równoznaczne z ich wypłatą uprawnionym) w terminie od (...) do (...) miesięcy od zakończenia rozliczanego roku. Uwzględniając bowiem fakt, że ZPAV zrzesza ponad (...)% wszystkich uprawnionych producentów fonogramów i wideogramów muzycznych, których prawa eksploatowane są na rynku polskim (a liczba tych podmiotów wynosi (...) podmiotów na koniec roku 2016, zaś w poprzednich latach była niższa) przyjęcie tak długiego okresu repartycji nie znajduje - w ocenie Ministra - uzasadnienia.

Uwzględniając wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, zdaniem Ministra działania STOART związane z wypłacaniem wynagrodzeń pobranych na polu eksploatacji odtwarzanie są bardziej efektywne niż działania ZPAV.

19. Wysokość wynagrodzeń niewypłaconych uprawnionym przez każdą z organizacji z pola eksploatacji odtwarzanie

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że z tytułu opłat za lata do 2016 r. (gdyż wypłaty za rok 2017 będą rozliczane w roku 2018, stąd ZPAV ich nie

uwzględnił w swej odpowiedzi) nie została wypłacona łączna kwota (...) zł. ZPAV zaznaczył jednak, że kwota ta obejmuje także rezerwę na wypłaty wynagrodzeń dla uprawnionych, którzy z opóźnieniem przekazali dane umożliwiające wypłatę należnego im wynagrodzenia (ZPAV nie wskazał jednak jaka to kwota), a ponadto główna część ww. kwoty ((...) zł) dotyczy wynagrodzeń za rok 2016 r., które są przedmiotem rozliczeń.

STOART wskazał, że od dnia uzyskania zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządzania do dnia (...) lipca 2017 r. nie wypłacił uprawnionym z ww. pola eksploatacji kwoty (...) zł. We wcześniejszych pismach składanych w sprawie STOART podał również przyczyny niewypłacenia pobranych wynagrodzeń.

W ocenie Ministra porównanie wyjaśnień ZPAV i STOART w tym zakresie prowadzi do wniosku, że w przypadku każdej z organizacji wysokość niewypłacanych wynagrodzeń jest stosunkowo wysoka.

Minister dał wiarę podanym zarówno przez ZPAV, jak STOART powodom niewypłacenia tych wynagrodzeń uprawnionym. Ze stanowisk organizacji w tym zakresie wynika m.in., że kwoty zostaną rozliczone np. z nadejściem lat rozliczeniowych; po uzupełnieniu stosowanych danych przez uprawnionych; po otrzymaniu danych od użytkowników; czy też np. po zidentyfikowaniu uprawnionych reprezentowanych na zasadzie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia.

Odnosząc się w toku postępowania do powyższej kwestii, ZPAV wskazał, że obiektywną miarą efektywności wypłaty wynagrodzeń jest stosunek wysokości wynagrodzeń wypłaconych do niewypłaconych. ZPAV wskazał m.in., że w latach 2002-2013, w jego przypadku, stosunek należności niewypłaconych do wypłaconych wynosił (...)% , podczas gdy w przypadku STOART stosunek ten wynosił (...)% . ZPAV wskazał także, że przytaczana przez STOART argumentacja, jakoby większy udział środków nierozliczonych w przypadku artystycznych wykonań spowodowany był wielokrotnie większą liczbą uprawnionych reprezentowanych przez STOART, świadczyć może jedynie o bezwładzie organizacyjnym STOART lub o zwykłej niechęci do szybkiego wypłacania środków z jego rachunków bankowych. ZPAV podnosił również, że jedną z prawdopodobnych przyczyn takiego stanu rzeczy jest fakt, że członkowie STOART – w przeciwieństwie do członków ZPAV – mają niewielki udział w eksploatowanym repertuarze, stąd też STOART nie ma motywacji do sprawnego podziału środków i przekazywania ich w jak najkrótszym czasie artystom wykonawcom, a jednocześnie SROART może obracać pobranymi środkami i czerpać z tego tytułu korzyści.

Odnosząc się do powyższego, Minister podtrzymuje prezentowane dotychczas stanowisko, że obiektywną miarą efektywności wypłaty wynagrodzeń może być stosunek wysokości wynagrodzeń wypłaconych do zainkasowanych, po potrąceniu z nich kosztów inkasa oraz danin publicznych, jednakże, co istotne, przy uwzględnieniu uwarunkowań związanych z kategorią zarządzanych praw przez daną organizację. Zbiorowe zarządzanie prawami pokrewnymi do artystycznych wykonań – na co kilkakrotnie wskazywano powyżej – jest niewątpliwie bardziej skomplikowane niż zarządzanie prawami pokrewnymi do fonogramów muzycznych. W pozostałym zakresie Minister również podtrzymuje stanowisko przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Ponadto, jak wskazywał Minister w uzasadnieniu decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. i stanowisko tam zawarte w całości podtrzymuje, przedstawione w powyższym zakresie stanowisko ZPAV było niespójne, a w konsekwencji nie poddające się weryfikacji. Okoliczności tej ZPAV nie kwestionuje we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy.

Wątpliwości budzi również fakt, że w ZPAV udział wynagrodzeń niewypłaconych w stosunku do wynagrodzeń zainkasowanych w roku 2014 był stosunkowo duży (ok. (...)%). Uwzględniając bowiem fakt, iż we władzach ZPAV zasiadają posiadacze (...)% praw, a ponadto ponad (...)% praw przysługuje grupie ok. 150 podmiotów reprezentowanych przez ZPAV, których danymi ZPAV dysponuje, repartycja i wypłata wynagrodzeń powinna osiągać co najmniej ten sam poziom.

Oceniając ustalone w ramach powyższego wskaźnika okoliczności, zdaniem Ministra uzasadnienia brakuje również dla stosowania przez ZPAV długich okresów rozliczeniowych – 1 rok. Zdaniem Ministra okoliczność, iż ZPAV reprezentuje stosunkowo niewielką liczbę podmiotów, których identyfikacja nie następuje z trudnością, powinna prowadzić do tego, że repartycja i wypłata wynagrodzeń będzie następowała niezwłocznie po ich zainkasowaniu, a nie dopiero po upływie (...) miesięcy od zakończenia rozliczanego roku. Odnotowania w związku z powyższym wymaga fakt, że STOART, będąc organizacją reprezentującą osoby fizyczne, co powoduje, że liczba uprawnionych do poboru należności z tytułu korzystania z ich wykonań na polu eksploatacji odtworzenia jest nieporównywalnie większa niż liczba uprawnionych, których reprezentuje ZPAV, dokonuje co do zasady (...) rozliczania pobranych należności. W powyższym kontekście spostrzeżenia zgłoszone przez ZPAV w odniesieniu do nadmiernie długiego niewypłacania uprawnionym pobranych środków przez STOART nabierają dodatkowego wymiaru.

Nadmienić także należy, że poprzez swoje działania nadzorcze Minister zmienił i ujednotocił podejście organizacji zbiorowego zarządzania w odniesieniu do przeznaczenia i wykorzystania pożytków z pobranych należności. Aktualnie stosowaną przez organizacje zbiorowego zarządzania zasadą jest, że odsetki bankowe z tytułu przechowywania pobranych należności nie są przeznaczone na bieżącą działalność organizacji zbiorowego zarządzania (stowarzyszenia), lecz są zaliczane do należności podlegających wypłacie (a więc zwiększając pulę wynagrodzeń do wypłaty) i rozdzielane stosunkowo pomiędzy wszystkich uprawnionych bądź też przeznaczone na cele statutowe.

Odnotowania wymaga w końcu okoliczność, że STOART stosuje 10-letnie okresy przedawnienia terminu wypłaty pobranych wynagrodzeń (gdyż uprawnionymi do żądania ich wypłaty w stosunku do STOART są osoby fizyczne), zaś ZPAV stosuje 3-letnie okresy przedawnienia (reprezentuje bowiem przedsiębiorców). Okoliczność ta ma niewątpliwie wpływ na wielkość środków pobranych a niewypłaconych.

Mając na uwadze wszystkie przedstawione powyżej argumenty stwierdzić należy, że pomimo tego, iż w ujęciu liczbowym STOART posiada większą wartość niewypłaconych wynagrodzeń w porównaniu z ZPAV, to ZPAV – uwzględniając uwarunkowania prowadzonej przez tę organizację działalności – posiada na swych rachunkach stosunkowo duży procent niewypłaconych należności.

Odnosząc się do poniesionych wobec analizowanego zagadnienia zarzutów przez SAWP we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Minister wskazuje, że po analizie przedłożonych przez SAWP raportów SCAPR przetłumaczonych na język polski – gdyż stosownie do art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 221, z późn. zm.): „1. Podmioty wykonujące zadania publiczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonują wszelkich czynności urzędowych oraz składają oświadczenia woli w języku polskim, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do oświadczeń woli, podań i innych pism składanych organom (...)” – ustalił, iż w piśmie z dnia (...) grudnia 2016 r. SAWP wskazał, że doroczne

raporty składane są do SCAPR przez wszystkie organizacje będące członkami tej organizacji. Zdaniem SAWP, przedłożone przez tą organizację kopie raportów STOART wskazują, że kwoty wypłat deklarowanych przez STOART jako zrealizowane w danym roku, wykazywane Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego są znacząco różne w porównaniu z kwotami wskazywanymi w raportach do SCAPR. Szczególną uwagę SAWP zwraca na okoliczność, że kwoty z tych raportów, które obejmują wypłaty na wszystkich polach eksploatacji, są w trzech kolejnych latach znacznie niższe niż kwoty z raportów składanych za ten sam okres Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a które dotyczą jedynie publicznych odtworzeń. Zdaniem SAWP świadczy to o tym, że dane przekazane przez STOART nie są wiarygodne.

Odnosząc się do powyższego Minister wskazuje, że przedłożone przez SAWP raporty dotyczą lat 2006 – 2009, a więc okresu na długo przed wszczęciem przedmiotowego postępowania. Dane te nie mogą zatem mieć znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy. Ponadto, zwrócić należy uwagę, że podane w tych raportach kwoty zostały wyrażone w EURO, a nie w PLN i prezentują poziom zbliżony do przedstawionego Ministrowi w tamtym okresie (przy uwzględnieniu różnic kursowych), co wynika z przedkładanych przez STOART do roku 2011 na wezwanie Ministra sprawozdań z prowadzonej działalności. W związku z tym Minister wskazuje, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że dane prezentowane przez STOART w stosunku do SCAPR różnią się od danych przedkładanych Ministrowi. Zaznaczenia wymaga również fakt, że SAWP na potwierdzenie swego stanowiska nie przedstawia dokumentów, z których wynikałoby, że STOART co innego deklarował Ministrowi, a co innego SCAPR (twierdzenia te uznać zatem należy za gołosłowne, zwłaszcza przy uwzględnieniu okoliczności, że obowiązek publikowania sprawozdań istnieje dopiero od roku 2011). Poza wszystkim, odnosząc się do tej kwestii Minister podtrzymuje uwagę, że większość tych dokumentów w ogóle nie została podpisana przez kogokolwiek, w tym przedstawicieli STOART.

W zakresie ponownie podnoszonej przez SAWP kwestii zawłaszczania przez STOART repertuaru należącego do SAWP Minister odniósł się w pkt 5 powyżej.

Odnosząc się do podniesionego przez ZPAV zarzutu, że organ pominął fakt, iż w dobie internetu prowadzenie skutecznej identyfikacji podmiotów gospodarczych możliwe jest za pośrednictwem dostępnych narzędzi internetowych, Minister wskazuje, że argument ten został podniesiony przez ZPAV z pominięciem okoliczności jakiego rodzaju podmioty są reprezentowane przez STOART - osoby fizyczne. Uznać go zatem należy za nieadekwatny do stanu sprawy, a zatem i za bezpodstawny.

Odnosząc się do kolejny raz podnoszonego zarzutu nieuwzględnienia przy rozstrzygnięciu sprawy ustaleń i wyników kontroli dokonanej w STOART w roku 2014 Minister wskazuje, że podtrzymuje prezentowane już powyżej stanowisko, że kontrola ta dotyczyła okresu 2008-2011, a zatem na wiele lat przed rozpoczęciem postępowania w sprawie wyznaczenia jednej organizacji w oparciu o przepis art. 107¹ ust. 3 Pr.Aut.

20. Czy, a jeżeli tak to na jakiej podstawie prawnej, każda z organizacji od daty uzyskania przez nią zezwolenia na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu eksploatacji odtwarzanie wykonywała zbiorowy zarząd prawami pokrewnymi podmiotów, które nie powierzyły im praw w zbiorowy zarząd

Zarówno ZPAV, jak i STOART, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazały, że wykonują zbiorowy zarząd prawami pokrewnymi podmiotów, które nie powierzyły im

przysługujących im praw w zbiorowy zarząd na zasadzie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia.

W ocenie Ministra wykorzystywanie zarówno przez ZPAV, jak i STOART przepisów o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia do zarządzania prawami pokrewnymi podmiotów, które nie powierzyły im swoich praw w zbiorowy zarząd było właściwe w stanie prawnym obowiązującym w dacie składania wyjaśnień. Wykorzystywanie powyższych przepisów do zarządzania prawami podmiotów, które nie powierzyły żadnej organizacji zbiorowego zarządzania swoich praw w zarząd, jest również powszechną praktyką polskich organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi oraz autorskimi.

W odniesieniu do powyższego SAWP podniósł we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy po raz kolejny kwestię zawłaszczania przez STOART repertuaru reprezentowanego przez SAWP. Kwestia ta została omówiona przez Ministra w pkt 5 powyżej.

21. Określenie, w jaki sposób każda z organizacji poszukiwała podmioty uprawnione do zainkasowanych na ich rzecz wynagrodzeń wraz z przedłożeniem dowodów przeprowadzenia tego rodzaju poszukiwań, w przypadku wskazania, iż obie organizacje wykonywały zbiorowy zarząd na rzecz podmiotów, o których mowa w pkt 20 powyżej

Udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, ZPAV wskazał, że w przypadku prowadzonej przez tą organizację działalności liczba podmiotów, których prawa są eksploatowane jest relatywnie niewielka (kilkaset rocznie). Pomimo to ZPAV wskazał, że jego podstawowym działaniem podejmowanym w celu dotarcia do uprawnionych jest poszukiwanie ich za pomocą dostępnych narzędzi internetowych (wyszukiwarka Google, Facebook, portale branżowe). Jak wskazał ZPAV skuteczność tego rodzaju działań jest bardzo wysoka, stąd też nie ma potrzeby prowadzenia poszukiwań metodą ogłoszeń prasowych, czy kierowania wezwań o odbiór wynagrodzenia innymi metodami. Jednocześnie ZPAV, pomimo wezwania Ministra w tym zakresie, nie przedstawił żadnych dowodów na przeprowadzane przez siebie poszukiwania podmiotów, nawet np. w postaci korespondencji elektronicznej informującej takie podmioty o zainkasowanych na ich rzecz tantiemach.

Z kolei STOART udzielając odpowiedzi w powyższym zakresie wskazał, że poszukiwania podmiotów, które nie powierzyły swych praw w zbiorowy zarząd tej organizacji poprzez publiczne informowanie o ogólnej działalności STOART oraz poprzez ogłaszanie imion, nazwisk, nazw zespołów na stronie internetowej tej organizacji, w prasie branżowej, podczas wydarzeń kulturalnych, koncertów i targów muzycznych, działania podejmowane przez członków władz STOART oraz poprzez bezpośredni kontakt pracowników STOART z podmiotami już zidentyfikowanymi. Dzięki tym działaniom co roku identyfikowanych jest kilkaset podmiotów. Na dowód powyższego STOART przedstawił przykłady tego rodzaju działań w formie pisemnej (korespondencja mailowa, ulotki, ogłoszenia w prasie, prezentacje, print screen'y).

Niezależnie od wskazania, w jaki sposób poszukuje podmioty uprawnione do zainkasowanych na ich rzecz wynagrodzeń, STOART przedłożył bardzo obszerny materiał dowodowy potwierdzający przeprowadzane poszukiwania. Jedną z dróg poszukiwania uprawnionych przez STOART stanowi lista artystów wykonawców publikowana przez STOART na stronie internetowej tej organizacji.

W ocenie Ministra, przedłożenie przez STOART – w przeciwieństwie do ZPAV – pokaźnej dokumentacji na okoliczność poszukiwania podmiotów, na rzecz których STOART

zainkasował wynagrodzenie na podstawie przepisów o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia, sprawia, że jego odpowiedź jest o wiele bardziej wiarygodna i należyście udokumentowana niż odpowiedź ZPAV (nawet przy uwzględnieniu podnoszonej przez ZPAV specyfiki reprezentowanych przez tą organizację podmiotów – przedsiębiorców, które stanowią stosunkowo niewielką – w ujęciu liczbowym – grupę). Wniosek ten jest tym bardziej uprawniony, że analiza okoliczności opisanych w pkt 19 nie daje tak jednoznacznego, jak przedstawia to ZPAV, obrazu skuteczności tej organizacji w wypłacie podmiotom uprawnionym należnych im wynagrodzeń (co również podkreślał ZPAV we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy). Minister odniósł się do tej kwestii szczegółowo w pkt. 19. Zwrócić przy tym należy uwagę, że ZPAV we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy nie zakwestionował ustaleń Ministra i stanowiska, że STOART podejmuje więcej działań w powyższym zakresie niż ZPAV, a jedynie polemizuje z dokonaną oceną tych działań. Mając to na uwadze Minister stwierdza, że STOART w sposób bardziej aktywny niż ZPAV poszukuje podmiotów, których prawami zarządza na zasadzie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia, a w związku z tym w wyższym stopniu spełnia kryterium skuteczności i prawidłowości działania.

SAWP we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy podniósł, że prowadzone przez STOART działania związane z poszukiwaniem osób uprawnionych do wynagrodzeń obranych przez STOART z tytułu korzystania z artystycznych wykonań są niezgodne z prawem.

STOART w piśmie z dnia (...) sierpnia 2016 r. podniósł, że art. 23 ust. 5 ustawy o ochronie danych osobowych pozwala na przetwarzanie danych przez administratora, jeżeli jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów przez niego realizowanych i służy wykonaniu nie tylko celów statutowych i ustawowych, ale przede wszystkim zaspokojeniu interesów osób uprawnionych.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, że przy piśmie z dnia (...) grudnia 2016 r. SAWP przedłożył kopię pisma GIODO z dnia (...) października 2013 r., w którym wskazane zostało, że publikowanie na stronie internetowej danych osobowych poszczególnych twórców możliwe jest – przy braku przepisu prawa uprawniającego do takiego działania – jedynie na podstawie zgody uprawnionych. Nie wiadomo jednak, jakiego stanu faktycznego opinia ta dotyczy, gdyż nie został on opisany w tym piśmie. Ponadto stanowisko to nie zawiera pełnej analizy zagadnienia, na które powołuje się STOART, tj. okoliczności, że z ustawy wynika obowiązek organizacji zbiorowego zarządzania ochroną praw artystów wykonawców. W stanowisku swym GIODO odsyła wnioskodawcę do przepisów szczególnych regulujących działalność organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi oraz do postanowień statutu nie dokonując jednak ich szczegółowej analizy. GIODO zaznacza również, że ocena możliwości powołania się przy przetwarzaniu danych osobowych w oparciu o postanowienia art. 23 ustawy o ochronie danych osobowych powinna zostać dokonywana odrębnie w każdym konkretnym przypadku. GIODO nie czyni zatem takich uogólnień, jak SAWP w prezentowanym przez siebie stanowisku. Mając to na uwadze Minister stwierdza, że na podstawie przedłożonej przez SAWP opinii GIODO nie można jednoznacznie stwierdzić – jak czyni to SAWP, że podejmowane przez STOART działania związane z poszukiwaniem osób uprawnionych były niezgodne z prawem.

Odnosząc się do zarzutu ZPAV podniesionego w odniesieniu analizowanego aspektu sprawy we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Minister wskazuje, że podtrzymuje argumentację prezentowaną powyżej (analiza pytania nr 19), uznając w oparciu o nią przedstawione przez ZPAV zarzuty za bezzasadne.

22. Liczba spraw sądowych wytoczonych przez każdą z organizacji przeciwko

użytkownikom korzystającym z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie w poszczególnych latach wraz ze wskazaniem łącznej wysokości wartości przedmiotu sporu dochodzonych w tych sprawach oraz wysokości prawomocnie zasądzonych kwot na rzecz każdej z organizacji

ZPAV, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że w latach 2010-2017 złożył (...) spraw w sądzie na łączną wartość (...) zł oraz, że w tym okresie uzyskał prawomocne nakazy zapłaty na łączną kwotę (...) zł. ZPAV, w wyniku prowadzonych postępowań sądowych uzyskał (...) zł.

STOART, udzielając wyjaśnień w powyższym zakresie, wskazał, że w okresie swojej działalności skierował do sądów (...) spraw przeciwko użytkownikom artystycznych wykonań. Łączna wartość przedmiotu sporu w tych sprawach wynosi (...) zł. Natomiast łączna wysokość prawomocnie zasądzonych na rzecz STOART kwot dotychczas wyniosła (...) zł.

Oceniając dane przekazane przez obie organizacje należy wskazać, że zarówno ZPAV, jak i STOART, niezależnie od zbiorowego zarządzania powierzonymi prawami, również chronią reprezentowany repertuar. Porównując dane przedstawione przez te organizacje, stwierdzić należy, że ZPAV w sposób bardziej aktywny realizuje ten aspekt działalności organizacji zbiorowego zarządzania.

Wnioski końcowe

Podsumowując dokonaną powyżej analizę 22 sformułowanych przez Ministra pytań i aspektów działalności poszczególnych organizacji zbiorowego zarządzania w ich ramach ocenianych, Minister wskazuje, że zarówno ZPAV, jak i STOART w jednakowym stopniu realizują zadania związane z koniecznością zapewnienia efektywnego poboru wynagrodzeń i ich wypłaty oraz odznaczają się skutecznością w swym działaniu w odniesieniu do aspektów działalności, które zostały przedstawione i przeanalizowane w pkt 1, 3, 10, 11, 13, 14, 15 i 20. STOART w sposób bardziej efektywny i prawidłowy niż ZPAV realizuje zadania związane ze zbiorowym zarządzaniem na polu eksploatacji odtwarzanie, które zostały poddane w analizie dokonanej w pkt 2, 8, 9, 12, 16, 17, 18, 21, przy czym jeśli chodzi o wskaźniki, które zostały opisane w pkt 2, 8, 9 i 18 STOART spełnia je, w ocenie Ministra, w niewiele wyższym stopniu niż ZPAV. Tylko ZPAV, zdaniem Ministra, w sposób prawidłowy i skuteczny realizuje zadania przedstawione w pkt 22.

Żadna z zainteresowanych wyznaczeniem organizacji nie przedstawiła danych wystarczających do pozytywnej oceny w zakresie prognozowanych kosztów inkasa oraz planowanego trybu i sposobu oddziały stawek wynikających z Zatwierdzonej tabeli (pytanie 6 i 7). W odniesieniu zaś do kwestii omówionych w pkt 4 i 5 powyżej Minister zgłosił zastrzeżenia wobec obu organizacji, przy czym więcej zastrzeżeń dotyczy działań ZPAV. Zastrzeżenia wobec obu organizacji Minister przedstawił również w odniesieniu do wysokości kwot niewypłaconych uprawnionym (pytanie 19).

Analiza wszystkich aspektów sprawy, zgromadzonego w niej materiału dowodowego i jego ocena prowadzi do wniosku, że STOART w sposób bardziej efektywny, skuteczny i prawidłowy podejmuje i prowadzi działania jako organizacja zbiorowego zarządzania na polu eksploatacji odtwarzanie, w szczególności dokonuje poboru większych kwot wynagrodzeń, które należne są uprawnionym. Ustalenia te uzasadniają zatem wybór tej właśnie organizacji jako jednego inkasenta opłat należnych uprawnionym z tytułu praw pokrewnych na polu

eksploatacji odtwarzanie.

Minister dokonał oceny skuteczności i prawidłowości działania ZPAV oraz STOART biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia efektywnego poboru wynagrodzeń i ich wypłaty uprawnionym zgodnie z art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.

Ocena interesu społecznego

Wydając niniejszą decyzję, Minister rozważył również interes społeczny przemawiający za wyborem jednej organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi do poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji odtwarzanie. Analiza tej okoliczności wiąże się z tym, że przedmiotowa decyzja jest niewątpliwie decyzją uznaniową. Norma prawa materialnego, która stanowi podstawę jej wydania – art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. – nie determinuje bowiem w sposób jednoznaczny konsekwencji jej zastosowania, pozostawiając dokonanie wyboru organowi administracji. Szczególną okolicznością, którą winien rozważyć organ administracji wydając tego rodzaju decyzje jest – poza kryteriami wynikającymi z ustawy, w niniejszej sprawie z art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. – także interes społeczny, co znajduje potwierdzenie przede wszystkim w ogólnych zasadach procedury administracyjnej, a w szczególności art. 7 kpa. Z tego też względu Minister, poza dokonaniem szczegółowego rozważenia i oceny wszystkich okoliczności istotnych dla sprawy, dokona także rozważenia interesu społecznego przemawiającego za podjęciem rozstrzygnięcia wskazanego w sentencji niniejszej decyzji, z uwzględnieniem interesu stron postępowania. *„Pojęcie interesu społecznego jest pojęciem niedookreślonym, które powinno być skonkretyzowane przez organ administracji publicznej w procesie stosowania prawa proceduralnego, w szczególności zaś organ jest obowiązany wyjaśnić treść tego pojęcia w konkretnym przypadku i udowodnić, że taki interes przemawia przeciwko rozstrzygnięciu zgodnie z wnioskiem strony.”* (tak A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, System Informacji Prawnej LEX). A zatem, dokonując rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie Minister musiał rozważyć i uwzględnić nie tylko przeciwstawne interesy stron postępowania (w świetle przepisu stanowiącego podstawę wydania niniejszej decyzji, tj. art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. Minister wyznacza tylko jedną organizację), ale również interes społeczny.

Interes społeczny w niniejszym postępowaniu przejawia się w tym, aby podmioty uprawnione z tytułu praw pokrewnych w sposób efektywny otrzymywały należne im wynagrodzenie z tytułu wykorzystywania ich praw. Interes społeczny realizowany w ramach niniejszego postępowania przejawia się również i w tym, aby użytkownicy – podmioty korzystające z efektów działalności uprawnionych, mogli uiszczać należne uprawnionym wynagrodzenie w jak najmniej uciążliwy dla nich sposób, pozostając w relacjach umownych z organizacją zbiorowego zarządzania budzącą zaufanie i zapewniającą im właściwy poziom obsługi. W tym właśnie celu Minister dokonał szczegółowej i obszernej analizy szeregu kryteriów. Minister dokonywał przedmiotowej analizy po to, aby móc ocenić, która z organizacji jest w stanie zrealizować wskazane powyżej cele w sposób bardziej efektywny. Wyniki tej analizy zostały przedstawione powyżej. Zdaniem Ministra, w zakreślonym powyżej interesie społecznym było zbadanie poszczególnych kryteriów oceny organizacji prowadzących do ustalenia tego, jak organizacje te współpracują w relacjach z podmiotami uprawnionymi, innymi organizacjami i użytkownikami. Na szczególną uwagę w ramach tej analizy zasługuje postawa i działalność ZPAV prowadzona w toku niniejszego postępowania związana m.in. z celowym wyszukiwaniem uchybień w działalności STOART, (...), świadomym i celowym działaniem polegającym na pobieraniu od użytkowników (...) stawki z Zatwierdzonej tabeli na rzecz reprezentującego artystów wykonawców SAWP w sytuacji, gdy ZPAV był w pełni świadom, że stawka ta nie jest należna tylko tej organizacji, co potwierdziło zawarte później porozumienie ze STOART z dnia (...) października 2015 r.,

wprowadzaniem użytkowników w błąd co do tego, że zawarcie umowy ze ZPAV w pełni wyczerpuje obowiązek użytkowników uiszczania wynagrodzeń z tytułu wykorzystywania praw pokrewnych na polu eksploatacji odtworzenia. Wątpliwości może także budzić deklarowany sposób przeprowadzania anonimowych kontroli u użytkowników. Ocena działania organizacji, która w dużym stopniu skupia się raczej na podejmowaniu działań dyskredytujących inną organizację zbiorowego zarządzania niż na rozwijaniu swojej działalności, musi być negatywna. Taka postawa musi też wzbudzać uzasadnione wątpliwości co do możliwych sposobów postępowania tej organizacji w przyszłości, w tym w szczególności sposobu, w jaki wykonywałaby ona zbiorowe zarządzanie na polu eksploatacji odtwarzania.

Minister zaznacza przy tym, że dostrzega, że w działaniu każdej z objętych analizą organizacji są pewne uchybienia, czemu dał wyraz w poprzedniej części uzasadnienia niniejszej decyzji. W szczególności Minister dostrzega, że w zakresie dwóch istotnych kryteriów działalności, tj. prognozowanych kosztów inkasa oraz planowanego podziału pobranych należności, przedstawione przez obie zainteresowane wyborem organizacje informacje nie zostały ocenione przez Ministra w sposób pozytywny. Również w odniesieniu do poboru stawki przez obie organizacje określonej w Zatwierdzonej tabeli, a następnie w porozumieniu zawartym przez SAWP i STOART w dniu (...) października 2015 r., na rzecz artystów wykonawców Minister dostrzegł uchybienia, przy czym bardziej krytycznie ocenił działanie ZPAV. Zastrzeżenia Ministra budzi także w odniesieniu do obu organizacji wysokość wynagrodzeń pobranych a niewypłaconych uprawnionym. Jednakże w świetle przepisu prawa, który stanowi podstawę wydania niniejszej decyzji – bez względu na stwierdzone uchybienia czy niedostatki – organ zobowiązany został do wskazania jednej organizacji, która będzie dokonywała wspólnego poboru wynagrodzeń na rzecz wszystkich organizacji, które swoim zarządem obejmują prawa pokrewne na polu eksploatacji odtwarzania.

Analizując wybór jednej organizacji uprawnionej do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzania w kontekście interesu społecznego, Minister uwzględnił również okoliczność, że większość podmiotów, których opinii zasięgał stosownie do przepisu stanowiącego podstawę wydania niniejszej decyzji, zarekomendowała wybór STOART. Okoliczność ta ma znaczenie w kontekście interesu społecznego z tego względu, że podmioty, które zostały wskazane przez ustawodawcę do wyrażenia swego stanowiska w przedmiotowej sprawie, to organizacje społeczne (głównie stowarzyszenia) reprezentujące różne grupy uczestników obrotu prawami pokrewnymi – zarówno uprawnionych, jak i użytkowników, a więc reprezentujące interesy poszczególnych, grup społecznych, a co najważniejsze grup społecznych istotnych z punktu widzenia przedmiotu wydanego przez Ministra rozstrzygnięcia.

Zdaniem Ministra interes społeczny, który należało uwzględnić w niniejszej sprawie, przejawia się również i w tym, że Minister dokonał wyboru spośród organizacji zbiorowego zarządzania, które zadeklarowały gotowość podjęcia się zadań związanych z poborem na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi wynagrodzeń z tytułu odtwarzania. W ocenie Ministra „zmuszanie” organizacji, która nie jest zainteresowana dokonywaniem tego poboru, bądź nie ma ku temu odpowiednich narzędzi i środków, na rzecz pozostałych nie sprzyjałoby jego efektywności oraz prawidłowości.

Rozważając całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak również analizując powyższe kwestie związane z interesem społecznym w toczącym się postępowaniu, Minister doszedł do przekonania, że organizacją wyznaczoną w oparciu o przepis art. 107¹ ust. 3 Pr.Aut. winien być STOART.

Odniesienie się do zarzutów przedstawionych we wnioskach o ponowne rozpoznanie sprawy

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez SAWP, ZPAV i STL we wnioskach o ponowne rozpatrzenie sprawy Minister wskazuje, że zarzuty dotyczące poszczególnych kryteriów zostały szczegółowo omówione podczas ich analizy i oceny. Minister w toku postępowania w II instancji przeprowadził również konieczne dowody dla wyjaśnienia okoliczności podnoszonych w treści wniosków o ponowne rozpoznanie sprawy. W tym miejscu Minister odniesie się zaś do podnoszonych przez te organizacje zarzutów o charakterze procesowym.

Odpowiedź na zarzuty procesowe zawarte we wniosku ZPAV o ponowne rozpoznanie sprawy

Pismem z dnia (...) czerwca 2016 r. ZPAV złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem Decyzji. We wniosku tym podniesione zostały następujące zarzuty:

- naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na jego wynik, a mianowicie:

1. art. 7 kpa, art. 77 § 1 kpa i art. 80 kpa poprzez:
 - a) dowolną ocenę i interpretację materiału dowodowego oraz przekroczenie granic uznania;
 - b) pominięcie istotnej części materiału dowodowego i tym samym brak dokonania wszechstronnej oceny okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy;
 - c) brak wyjaśnienia w sposób wnikliwy i wyczerpujący stanu faktycznego niniejszej sprawy, a w konsekwencji brak istotnych dla sprawy ustaleń;
2. art. 107 § 3 kpa w zw. z art. 11 kpa i art. 8 kpa poprzez brak wyjaśnienia zasadności przesłanek jakimi organ kierował się przy wydawaniu decyzji;
3. art. 7 kpa, 75 § 1 kpa, 78 § 1 kpa poprzez:
 - a) dopuszczenie dowodu i oparcie ustaleń na materiale dowodowym uzyskanym w wyniku przestępstwa, wbrew ustawowemu zakazowi wykorzystania dowodów zdobytych sprzecznie z prawem;
 - b) niedopuszczenie dowodu z dokumentów i na okoliczności wskazywane przez SAWP w niniejszym postępowaniu, pomimo ich istotnej wagi dla jego rozstrzygnięcia;
4. art. 7 kpa, art. 77 § 1 kpa w zw. z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP poprzez niedokonanie obiektywnej oceny podmiotów ubiegających się o wyznaczenie do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji: odtwarzanie, podczas gdy organy władzy publicznej zobowiązane są do równego traktowania wszystkich podmiotów oraz do realizacji zasady prawdy obiektywnej;
5. zasady praworządności wyrażonej w art. 6 kpa w zw. z zasadą pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa przewidzianą w art. 8 kpa, poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na nieistotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy przesłankach pozaustawowych;

- niewłaściwe ustalenie stanu faktycznego niniejszej sprawy, na skutek wskazanych naruszeń, które skutkowało błędnym rezultatem porównania ZPAV i STOART w zakresie spełnienia przez te podmioty kryteriów, o których mowa w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.

Wskazując na powyższe zarzuty ZPAV wniosk:

- na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości

i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez wyznaczenie w trybie art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut. ZPAV do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń za korzystanie z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie;

- w oparciu o art. 136 kpa o przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego w zakresie dalej opisanym w uzasadnieniu.

Treść zarzutów oraz ich uzasadnienie wskazują na to, że ZPAV wchodzi w polemikę z Ministrem w kwestii oceny działalności STOART w zakresie realizacji obowiązków jako organizacja zbiorowego zarządzania. Odniesienie do zarzutów związanych z analizą poszczególnych kryteriów uwzględnionych przez Ministra przy rozpoznaniu niniejszej sprawy zostało przedstawione powyżej. Odnosząc się do zarzutów ZPAV o charakterze formalnym Minister wskazuje, że w toku postępowania wywołanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonego przez ZPAV, SAWP i STL uzupełnił materiał dowodowy w sprawie (pisma Ministra z dnia (...) listopada 2016 r., (...) maja 2017 r., (...) sierpnia 2017 r., (...) listopada 2017 r.).

Niezależnie od tego Minister stwierdza, że nie zgadza się z zarzutem dowolności w interpretowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz z zarzutem naruszenia art. 107 § 3 kpa i art. 11 oraz 8 kpa.

Zgodnie z art. 107 § 3 kpa, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Zgodnie z art. 11 kpa, organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu. Zgodnie zaś z art. 8 kpa, organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej.

Minister, uzasadniając decyzję z dnia 2 czerwca 2016 r. w sposób niezwykle szczegółowy omówił poszczególne kryteria, które służyły mu za podstawę do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Minister odniósł się również w sposób pełny i wyczerpujący do całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, jak również przytoczył i wyjaśnił zastosowane przepisy prawa. Minister wyjaśnił zatem stronom przesłanki, którymi kierował się wydając rozstrzygnięcie w sprawie, jak również i w sposób szczegółowy uzasadnił dokonany wybór jednej z organizacji zbiorowego zarządzania. Z uwagi na powyższe nie można zatem zgodzić się również z zarzutem naruszenia przez Ministra przy wydawaniu decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, czy obiektywizmu. Ponadto, jak była o tym mowa powyżej, ZPAV w swych zarzutach kwestionuje przede wszystkim wynik oceny zgromadzonego w sprawie materiału przez Ministra, nie zaś brak takich ocen.

Odnosząc się do podnoszonej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy kwestii dopuszczenia dowodu i oparcia się na materiale dowodowym uzyskanym w wyniku przestępstwa Minister wskazuje, że jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, postępowanie w sprawie bezprawnego uzyskania w nieokreślonym miejscu i czasie jednak nie później niż (...) sierpnia 2015 r. dostępu do informacji, a następnie jej ujawnienia, działając tym samym na szkodę ZPAV, zakończyło się postanowieniem o umorzeniu. Owszem, ZPAV zaskarżył to postanowienie, wskutek czego Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia uchylił je. Wedle wiedzy Ministra postępowanie to nie zostało jeszcze zakończone. Nie można zatem twierdzić, jak czyni to ZPAV, że przekazane Ministrowi w toku postępowania informacje zostały

uzyskane w wyniku przestępstwa. Okoliczność taka nie została bowiem ustalona przez powołane do tego organy państwowe.

Ponadto, jak wynika z pisma (...) z dnia (...) grudnia 2017 r., w związku z rozpowszechnianymi przez (...) informacjami dotyczącymi rzekomych prób wpłynięcia na niezawisłość podejmowania decyzji przez Ministra w niniejszym postępowaniu, jak i informacjami dotyczącymi rzekomego świadomego posługiwania się korespondencją pochodzącą z przestępstwa, czy informacjami dotyczącymi niezgodnych z prawem i dobrymi obyczajami działań (...) wobec użytkowników (...) wystąpił przeciwko (...) z powództwem o naruszenie dóbr osobistych, które zostało uwzględnione (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) kwietnia 2016 r., (...), utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie dnia (...) listopada 2017 r., (...)).

Mając to na uwadze zarzut ZPAV należy uznać za bezpodstawny.

Odnosząc się do zarzutu nierównego traktowania uczestników postępowania Minister ponownie wskazuje, że w toku postępowania poprzedzającego wydanie decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. dokonał pełnej i wszechstronnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. Przesłanki i powody, dla których Minister dokonał takiej oceny zostały szczegółowo podane w tej części uzasadnienia decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r., która odnosiła się do analizy kryteriów ustalonych w ramach realizacji normy wskazanej w art. 107¹ ust. 3 Pr. Aut.

Odnosząc się do ponoszonej przez ZPAV możliwości harmonijnej i efektywnej współpracy tej organizacji z ZAiKS w zakresie tzw. „jednego okienka”, Minister wskazuje, że okoliczność ta nie wchodzi w zakres orzekania w niniejszej sprawie i nie jest istotna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy tym bardziej, że taka współpraca nie jest realizowana, lecz pozostaje wyłącznie w sferze jednostronnych deklaracji ZPAV. Stąd też trudno dokonywać jej jakiegokolwiek oceny.

Odnosząc się do stanowiska ZPAV zawartego w piśmie z dnia (...) grudnia 2017 r., a dotyczącego wstrzymania się z podjęciem decyzji w niniejszej sprawie do czasu uchwalenia ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, Minister wskazuje, że argumentacja ta nie zasługuje na uwzględnienie. W przepisie art. 129 ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi wskazano bowiem jednoznacznie, że postępowania administracyjne, o których mowa w [art. 107¹ ust. 3](#) ustawy zmienianej w [art. 123](#), wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych. Fakt prowadzenia prac legislacyjnych nad projektem ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, a następnie jej uchwalenia nie ma zatem wpływu na niniejsze postępowanie, którego ostatecznego rozstrzygnięcia oczekuje m.in. kilkadziesiąt tysięcy przedsiębiorców korzystających z przedmiotów praw pokrewnych na polu eksploatacji odtwarzanie.

Odnosząc się do stanowiska ZPAV dotyczącego przeprowadzenia postępowania kontrolnego przed wydaniem decyzji w niniejszej sprawie Minister wskazuje, że nie znajduje podstaw do zastosowania tego rozwiązania. W toku postępowania kontrolnego Minister opiera się bowiem na materiałach i oświadczeniach podmiotu kontrolowanego składanych w formie pisemnej, tak samo jak i w niniejszym postępowaniu, w którym, zdaniem Ministra, został zebrany wystarczający materiał dowodowy pozwalający na podjęcie rozstrzygnięcia w sprawie. Przeprowadzenie postępowania kontrolnego nie wniosłoby zatem nic nowego do sprawy.

Odpowiedź na zarzuty procesowe zawarte we wniosku SAWP o ponowne rozpoznanie sprawy

SAWP we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożył wniosek o uzupełnienie postępowania dowodowego, a zwłaszcza o przeprowadzenie rozprawy.

Mając na uwadze te wnioski Minister:

- uzupełnił materiał dowodowy w sprawie (pisma Ministra z dnia (...) listopada 2016 r., (...) maja 2017 r., (...) sierpnia 2017 r., (...) listopada 2017 r.), a następnie dokonał jego oceny,
- postanowieniem z dnia (...) listopada 2017 r. oddalił wniosek SAWP o przeprowadzenie rozprawy uznając, że przeprowadzenie rozprawy nie jest wymagane przepisami prawa, a przede wszystkim nie przyczyni się do przyspieszenia ani uproszczenia rozpoznania sprawy.

Odpowiedź na zarzuty procesowe zawarte we wniosku STL o ponowne rozpoznanie sprawy

Pismem z dnia (...) lipca 2016 r. wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy złożył także STL. Zaskarżonej decyzji STL zarzucił naruszenie art. 7, art. 8, art. 10 § 1, art. 11, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 80, art. 81 i art. 107 § 3 kpa.

Wśród zarzutów o charakterze formalnym podniesione zostały następujące kwestie:

- brak ponownego zawiadomienia z art. 10 kpa
- pominięcie niektórych dowodów, a w szczególności pisma SAWP z dnia (...)02.2016 r.

Odnosząc się do zarzutu braku ponownego zawiadomienia STL o prawach wynikających z art. 10 kpa Minister wskazuje, że organ administracji nie ma obowiązku wielokrotnego informowania stron o prawie zapoznania się z materiałem dowodowym. Dla celów procesowych wystarczające jest bowiem jednokrotne pouczenie strony o prawie zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i zajęcia stanowiska w sprawie. STL skorzystał z tego prawa zapoznając się z materiałem zgromadzonym w sprawie. Pomimo tego STL nie przedstawił swego pisemnego stanowiska w sprawie. Gwarancje procesowe STL zostały zatem zachowane.

Odnosząc się do zarzutu nieuwzględnienia przy wydawaniu zaskarżonej decyzji Ministra z dnia 2 czerwca 2012 r. pisma SAWP z dnia (...) lutego 2016 r. Minister wskazuje, że w piśmie z dnia (...) sierpnia 2017 r. poinformował strony postępowania o tym, że okoliczności związane z zarzutami SAWP bezpodstawnego zawierania przez STOART umów z użytkownikami dotyczących publicznego odtwarzania muzyki zagranicznej oraz wprowadzania użytkowników w błąd co do zakresu reprezentowanego przez STOART repertuaru są mu znane z urzędu. Okoliczności zatem, wskazane w piśmie SAWP z dnia (...) lutego 2016 r., zostały przez Ministra ocenione przy ponownym rozpoznawaniu sprawy. Wyniki tej oceny zostały przedstawione w poprzedniej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

Zarzuty STL związane z merytorycznym aspektem rozpoznawanej sprawy zostały szczegółowo omówione powyżej, przy analizie poszczególnych kryteriów.

Zmiany w kpa

W dniu 1 czerwca 2017 r. weszła w życie nowelizacja kpa - ustawa z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 935). Zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. -

art. 16 - do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (tj. kpa), w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1.

W tym miejscu Minister wskazuje, że zgodnie z art. 16 § 1 kpa decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne. W niniejszym postępowaniu Minister rozpoznawał wnioski o ponowne rozpoznanie sprawy zakończonej decyzją z dnia 2 czerwca 2016 r., a zatem decyzją nieostateczną. Rozważenia wymagało zatem, stosownie do art. 16 nowelizacji, czy postępowanie mediacyjne w rozpoznawanej przez Ministra sprawie mogło zostać przeprowadzone.

Zgodnie z art. 96a kpa po nowelizacji:

§ 1. W toku postępowania może być przeprowadzona mediacja, jeżeli pozwala na to charakter sprawy.

§ 2. Mediacja jest dobrowolna.

§ 3. Celem mediacji jest wyjaśnienie i rozważenie okoliczności faktycznych i prawnych sprawy oraz dokonanie ustaleń dotyczących jej załatwienia w granicach obowiązującego prawa, w tym przez wydanie decyzji lub zawarcie ugody.

§ 4. Uczestnikami mediacji mogą być:

- 1) organ prowadzący postępowanie oraz strona lub strony tego postępowania albo
- 2) strony postępowania.

Dalsze przepisy rozdziału 5a dotyczącego mediacji regulują kwestie związane z przeprowadzeniem mediacji.

Mając na uwadze przytoczone powyższej brzmienie przepisu art. 96a kpa Minister wskazuje, że przeprowadzenie postępowania mediacyjnego nie jest obligatoryjne - w toku postępowania może być przeprowadzona mediacja i to o ile pozwala na to charakter sprawy.

Zdaniem Ministra charakter rozpoznawanej sprawy na przeprowadzenie mediacji nie pozwalał, a ponadto żadna ze stron postępowania nie wniosowała o jej przeprowadzenie, gdyż strony nie były w stanie dojść do porozumienia przed wszczęciem postępowania.

Istota postępowania w sprawie wyboru przez Ministra jednej organizacji zbiorowego zarządzania, której Minister powierzy pobieranie wynagrodzeń na polu eksploatacji publicznej odtworzenia wyraża się w tym, że uczestniczy w nim wiele stron, z których każda może ubiegać się o bycie organizacją wyznaczoną. Na gruncie rozpoznawanej sprawy zainteresowanie wyznaczeniem zadeklarowały dwie organizacje, jednakże w wyniku przeprowadzonego przez Ministra postępowania możliwy jest wybór tylko jednej z nich. W toku trwającego postępowania administracyjnego żadna z zainteresowanych organizacji nie wyraziła woli rezygnacji z ubiegania się o wyznaczenie. Co wymaga podkreślenia, wszczęcie postępowania przez Ministra wynikało również z tego, że zainteresowane organizacje zbiorowego zarządzania nie doszły samodzielnie do porozumienia w kwestii wyboru jednej z nich jako uprawnionej do poboru (również w imieniu pozostałych) należności z tytułu odtworzeń, a następnie ich podziału między uprawnione organizacje, co było warunkiem i drogą do wszczęcia tego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Minister orzekł jak na wstępie.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, na podstawie art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302).

Przy wniesieniu skargi ten, kto ją wnosi obowiązany jest do uiszczenia opłaty sądowej. Opłatę sądową uiszcza się gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego lub na rachunek bankowy właściwego sądu (art. 214 § 1 w związku z art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302)).

W niniejszej sprawie będzie to wpis stały w wysokości 200 zł (art. 230 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302) w związku z art. 233 tej ustawy oraz w związku z § 2 ust. 6 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. ([Dz.U. Nr 221, poz. 2193](#))).

Nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych strona, której przyznane zostało prawo pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy) w zakresie określonym w prawomocny postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

Szczegółowe zasady ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz zasady przyznawania pomocy prawnej określone zostały w dziale V rozdziale 3 oddziale 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302).

/-/

Na oryginale właściwy podpis

Otrzymują:

1. (...), **pełnomocnik Związku Producentów Audio-Video ZPAV**, ul. Kruczkowskiego 12/2, 00-380 Warszawa,
2. (...), **pełnomocnik Związku Artystów Wykonawców STOART**, ul. Nowy Świat 64, 00-357 Warszawa,
3. (...), **pełnomocnik Stowarzyszenia Twórców Ludowych**, Kancelaria Radcy Prawnego, ul. Złota 77/6, 00-819 Warszawa,
4. (...), **pełnomocnik Stowarzyszenia Filmowców Polskich**, Stowarzyszenie Filmowców Polskich Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych – ZAPA, ul. Żelazna 28/30, 00-832 Warszawa,
5. (...), **pełnomocnik Stowarzyszenia Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP**, ul. Tagore 3, 02-647 Warszawa,
6. **ZASP – Stowarzyszenie Polskich Artystów Teatru, Filmu, Radia i Telewizji**, al. Ujazdowskie 45, 00-536 Warszawa,
7. a/a